

6 eler. m.
824

B. L. lat. pag. 1068

Jubilemus
DEO
Salutari nostro

Psal. 94.

V. I,

JUBILUS
EUCHARISTICUS

Cœlestis Sion,

Seu

SEXCENTA ANAGRAMMATA,

Ex Programme:

EUCHARISTIA,

Eruta;

*Et ad majus Fomentum & Augmentum
Devotionis, erga*

VENERABILE ALTARIS SACRAMENTUM,

*Versibus explicata, Elogiis illustrata, piisque
Affectibus exornata,*

Opusculum curiosum,

Non

*Solum Poëseos Amatoribus, sed & Concionatoribus, Parochis,
& Religiosis materiam suppeditans ad amplificandas
laudes ejusdem*

SACRAMENTI.

AUTHORE

R. F. Joanne Weinckens Benedi&ino,

Congregationis Bursfeldensis

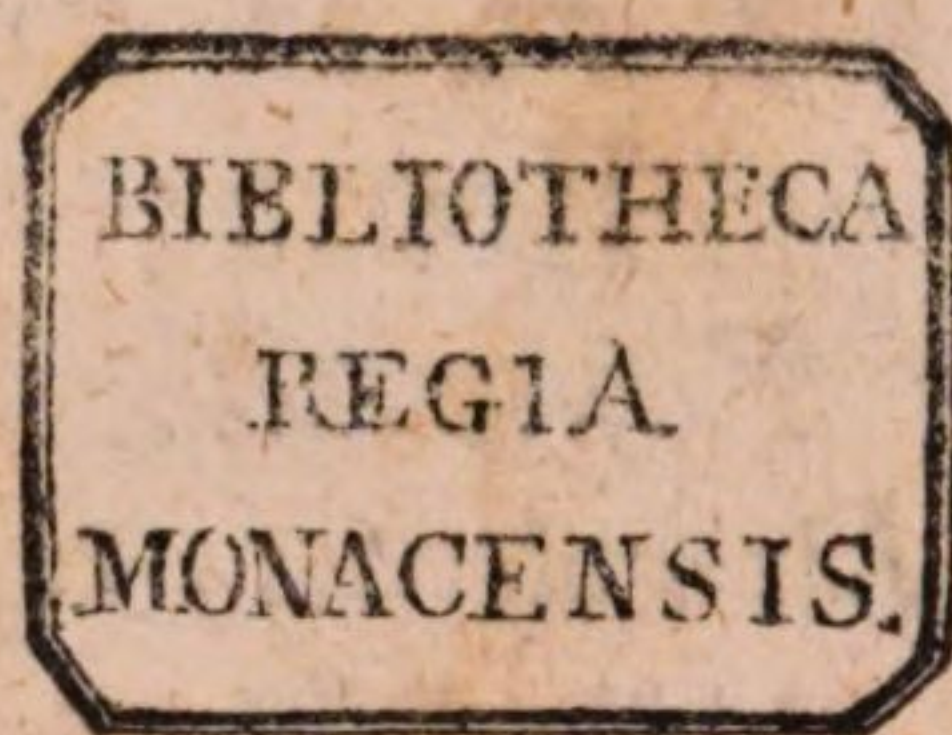
Professo in Seligenstadt.

NORIBERGÆ,

Sumpt. JOANNIS CHRISTOPHORI LOCHNERI, Bibliopolæ.

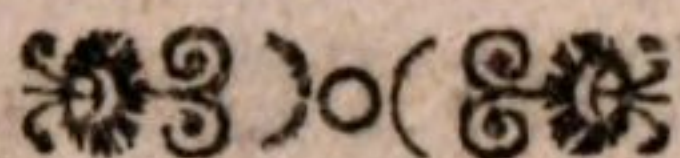
Typis GEORG. CHRISTOPHORI LOCHNERI. 1709.

BIBLIOTHECA

REGIA

MONACENSIS.

PARÆNESIS

AD

LECTOREM THEOPHILUM.

* *

*Stupete Terræ ! prodigialia
Stupete cœli Thaumata ! non satis
Visum DEO, purgasse totum
Sanguine largifluente Mundum.
Mirâcla rerum sed magis obstupe !
Mortalis ultrò fit DEUS, ut DEI
Mortalis induat beatam
Cum genio meliore vitam.
O impotentem non satiabilis
Amoris ignem ! se DEUS ac HOMO,
Quantusque quantus est, sub ardâ
Occuluit Cereris figurâ,
Mundoquè vescum se dedit in Cibus :
Ut Entbeatus sic Homo spernere
Humana discas, cœlicasquè
Perpetuò mediteris Arces.
O cœca Terris Phasmata ! se DEUS,
(Vix ipse credam, ni doceat Fides)
Ac Orbium omnium Creator,
Panis in Orbiculum coarctat
Es Petra, LECTOR, plusquàm adamantina ;
Rupesquè, saxo & Marmore durior :
Es Truncus & stipes, benignum
Sin adeò haud redames JESUM.*

EPISTOLA

EPISTOLA
NUNCUPATORIA

Plurimum Reverendo,

Eximio ac Amplissimo Domino,

D. PETRO
BLÖCHINGER,

Protonotario Apostolico,

Capituli Rottgaviensis Decano,

Parocho Seligenstadiano,

SACERDOTI JUBILARIO,

Domino Amico,

Et

FAUTORI

Plurimum Honorando & Venerando

D. D. D.

um auspicante DEO, felicitante
cælo, *jubilante* Rottgaviæ Capi-
tulo, Familiâquè totâ præ gau-
dio exultante, hodiè ceu *Sacer-*
dos Magnus, quia *Quinquagenarius*, Aram
con-

NUNCUPATORIA.

conscendis, iteratò EUCHARISTICA FESTA celebraturus; Non mireris, DECANE AMPLISSIME, quod *In hac Die sol-Le Multatls TVæ*, inter devota tot aggratulantium vota, *jubilus* hic *Eucharisticus* ad Tuas *secundò Primitiarias* se sistat *Aras*, Tuoque Nomini sacrata fieri ambiat Hostia. Quem enim alium optet & exoptet sibi habere *Patronum*, nisi eum, qui & in nunquam satis laudatâ Divini cultûs ergà JESUM *Eucharisticum* promotione sit indefessus, semperque magis pro Arâ, quam Arcâ sollicitus? Talis Tu es, *IVbl Larle MeLCblseDek*! In *pastorali* namque *Munere*, per dena jam constitutus lustra, verum illius TE exhibes *Imitatore*m, qui de se dixit: *Ego sum Pastor bonus*. Ardore zeli cuncta illustrans, Amore cœli omnia inflammans, & vitæ claritate etiam invitos, ad bonæ vitæ tramitem invitans. Hæc vitæ Tuæ norma, & forma; velut alter PETRUS, magnus es animorum & animarum *Piscator*, non solum *Macariopoli*, sed & universo *Moguntino orbi Mirabilis*, clarus æque & charus. Verè *Pastor*, nullo Tuo emolumento *Gregem* commissum *pascens*, sed *magis ea quærens, quæ sunt JESU*
CHRI-

EPISTOLA

CHRISTI. Hinc ut Sol, *Cælo nltl Dis-*
sl MVs aLto (Ovid. L. 1. Trist. Eleg. 3.) sem-
 per in motu es, nunquàm cessans, nun-
 quàm otiosus, eodem semper vigore & ri-
 gore *ad canos usquè*, dies vitæ cum virtute
 producis, oviculasque concreditæ aureis
Verbi & Exempli stimulis ad pingua illa æ-
 ternæ Beatitatis pascua ducis, & manudu-
 cis. Prædicent alii, quod ut floridissimus
Ecclesiastes, ex variis in & extrâ Moguntiam
 nominatissimis Exedris sacra Evangelii
 fluentia, non modò cum insolito populi
 concursu & applausu, sed & cum maximo
 animarum fœnore in Christianam plebem
 per decem integras derivâris Olympiades:
 ità, ut non rarò *Eminentissimos & Celsissimos*
 raperes in admirationem *Principes*; Hono-
 ret TE *Roma*, ut *Protonotarium Apostoli-*
cum; *Rottgavia* ultrâ viginti jam annos
 TE, Canonicis ità exigentibus vi-
 tutibus, revereatur ut *Decanum Amplissimum*; *Se-*
lingenstadium ultrâ quadraginta annos vene-
 retur, ut *Parochum* vigilantissimum; Tota
 den'què *Archidiœcesis Moguntina* TE suspi-
 ciat, ut *indefessum* in Vineâ Domini *Opera-*
rium; Ast ego TE, non modò ut perpetem
Venerabilis Sacramenti Encomiasten laudo
 &

NUNCUPATORIA.

& *Præconem*, sed & ut *Eximium* Sacrosan-
 ctæ EUCHARISTIÆ saluto *Doctorem* : Ut-
 potè, qui per omnem retrò Ætatem, ità
 TE DEO addixisti EUCHARISTICO, ut ei
 ad *Aram* usquè familiaris esses, & *Amicus*
 specialis. Nè enim, *Del EV CharlstICI*
AMator, in lutulento lubrici hujus Mundi
 orbe, extrà orbem exorbitares, *Orbem Eu-*
charisticum unicum Tuorum studiorum &
 desideriorum statuisti centrum : Sacratissi-
 ma namquè EUCHARISTIA, coelestis
 TIBI quædam fuit *Pandora* & gratiarum
Amalthea, cujus laudibus omnem intelle-
 ctum, cujus amoribus & honoribus totum
 impendisti affectum. Quanto zelo, quanto
 pietatis studio, cultum ergà *Panchrestum*
boc Epulum promoveris, non in obscuro la-
 tet, sed universæ in aprico patet Patriæ,
 dùm quinque decumanos Tomos super An-
 gelicam illam *Angelici Doctoris* Profam
 LAUDA SION, Orbi Litterario sub nomi-
 ne THESAURI EUCHARISTICI sine invi-
 diâ communicasti. At quod non tantùm
Eucharisticum, sed & JESUM prædicâris
Crucifixum; Id attestatur famigeratissimum
 Tuum *Passionis Dominicæ Spectaculum*, in
 Quinque fat monstrosæ magnitudinis
)(4 Thea-

EPISTOLA

Theatris propositum , & hiscè Nundinis
 Francofurti evulgatum. Sed sicut Flumi-
 na , quò longiore fluunt decursu , eò alveo
 dilatantur ampliore : ità nec hic stetit ig-
 neus tuus zelus, *plus* tendit at *ultrà*. Nàm
 sic scripsisti de *Domino* , ut *Ancillam Do-*
mini à calamo Tuo non excluderes, nec affe-
 ctu; non rectè quippè *vitam* diligit, qui non
 diligit *vite Matrem*. Quod abundè demon-
 strasti, dùm tot pios de *Santissimo MA-*
RIÆ Nomine libros elueubraſti : adeò ,
 ut non tantùm viva quædam sacrarum
 scientiarum Bibliotheca , sed & *Thaumatur-*
turga , PETRE, passim audiaris *Petra* ;
 quæ areſcenti per arida hujus mundi de-
 ferta populo, prodigiosas divinæ Eruditio-
 nis emanat aquas.

Plura dicere vel adjicere, & Merito-
 rum magnitudo inhibet, & Verecundia
 TUA, ARCHIMYSTA VENERANDE , prohi-
 bet : Hinc sub Religioso *Benedictini Silen-*
tii sipario, laudum TUARUM *Iliadem*, *Nu-*
ci Homerice inclusurus prætereò ; Nam
 vera laus stibium & cerussam fugit :
 Quæque seipsis nota sunt, non indigent
 Commendationis robore confirmari ,
 cùm ipsâ Taciturnitate magis spectan-
 tium

NUNCUPATORIA.

tium illabantur oculis , quàm per facundioris Panegyris proponantur picturam.

Hunc ergò *Cœlestis Sionis* i. e. **URBIS BEATÆ** *Jubilum Eucharisticum* **TIBI**, *Amplissime Domine* , sacrum esse volo ; **TIBI**, inquam , eum dedico ; qui es *Sacerdotium* **LILIVM** , & canitiem circumfers in mente & mento, at in animo Candorem ostendis & annis. Hunc cum majori Affectûs , quàm Effectûs aridâ venâ meâ promanantem, seu compendiosam Amoris suscipe Syngrapham ; Levidense Munus non despice , sed Offerentis animum respice : Ut enim tibiis canunt, qui tubis non possunt ; sic & minores Hostias offerunt , quibus grandior non suppetit Hecatombe. Vive ! Flore *Cane* **DECA-NE !** *renovetur ut Aquila juvenus* **TUA !** ut *sic ad pacta sidera tardus* **eas ;** (Ovid. L. 5. trist, Eleg. 2.) *Canit in Cathedra seniorum* **M** , ad aras jubilarias rejuvenescas ; donec ceu *novus* duarum ætatum *Nestor* , ex terrestri hac *Macariopoli* , gloriâ & honore coronatus , plenus dierum , immortalis uti Phoenix,

)(5 ad

EPISTOLA NUNCUPATORIA.

ad coelestem illam *jubilorum Metropo-*
lim transveharis , ubi perpetuò cum
Venerabili illo & *Seniculo* Patriarchâ
Simeone , magnum & interminum *Æter-*
nitatis celebres *jubilæum*. ità

AMPLISSIMÆ DIGNITATI TUÆ

Holocardiaco apprecatur affectu,

usquè ad aram devotissimus;

F. Joannes Weinckens

Benedictinus Seligenstadiensis.

FA-

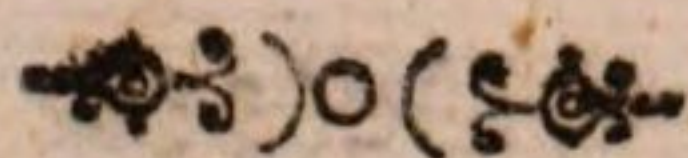

FACULTAS

Ordinis.

NOS FLORENTIUS,
DEI ET APOSTOLICÆ
SEDIS GRATIA, LIBERÆ ET
IMPERIALIS ECCLESIAE CORBEJEN-
SIS ABBAS, Sacri Romani Imperii PRINCEPS,
Sacri Ordinis Benedictini Congregationis Burs-
feldensis per Germaniam PRÆSIDENS
Principalis &c. &c.

Reverendo ac Religioso, Dilecto nobis
in Christo devoto Patri Joanni Wein-
ckens, Inclyti Monasterii Sacri Ordi-
nis nostri & prædictæ Congregationis Burs-
feldensis in Seligenstadt Priori salutem in eo,
qui est vera salus. Ad humillimas preces
tuas nobis exhibitas, facultatem & Licentiam
Paternitati Tuæ Autoritate S. Ordinis gra-
tiosè concedimus, ut Librum, cui Titulus:
JUBILUS EUCHARISTICUS
Cœlestis Sionis &c. in Laudem Venerabi-
lis

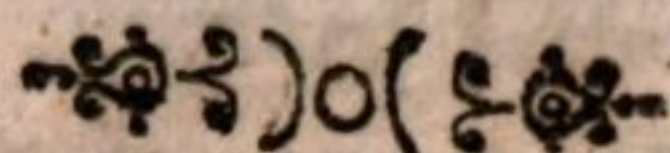

lis Altaris Sacramenti, *diligenti studio &*
operâ Tuâ concinnatum, & ab ipso non solum
Domino Abbate Tuo, verum etiam à duo-
bus Theologis lectum, revisum & approba-
tum, Typis evulgare possis. In cujus rei fi-
dem præsentis manu nostrâ subsignatas, sigillo
quoque nostro jussimus communiri. Dat.
Corbejæ in Residentiâ nostrâ, die quintâ
Maij, Anno suprâ Millesimum Septingen-
tesimo Nono.

FLORENTIUS m. p.

(L.S.)

LICEN-

LICENTIA

*Reverendissimi Domini Abbatis in
Seligenstadt.*

JUBILUS EUCHARISTICUS à R.P.
JOANNE WEINCKENS Mona-
sterii nostri Professo Presbytero & p. t.
Priore concinnatus, uti nihil contrà bonos
mores continet, sed potius singularem cum pie-
tate diligentiam Authoris prodit, & spirat
Eruditionem; ità lucem meretur publicam,
ut plures ad Laudem Augustissimi SACRA-
MENTI animare possit. Seligenstadii 29.
Junii Anno 1709.

(L.S.)

FRANCISCUS ABBAS
in Seligenstadt.

FACUL.

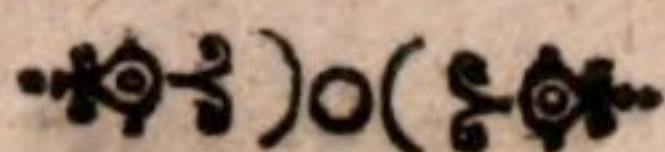
FACULTAS CENSORIS MOGUNTINI.

T*Errestris nostra Sion, quanquam in hoc Exilio ut plurimum tristetur & langueat, atque tunc (suadente in suâ catholicâ sancto Jacobo) oret, gemat, suspiret; intermicante tamen subindè sereniore aliquâ luculâ, non potest quin (hortante eodem Apostolo) dulce psallat, & pro lucidis ejusmodi intervallis JUBILUM ordiatur EUCHARISTICUM, cœlestis æmula Sionis. Et quis tunc erit ille tam impius, qui impediat, qui imò non promoveat banc talem Musicam? Ego certè quemadmodum is esse nolim, ità JUBILI bujus EUCHARISTICI Authorem Admodum Reverendum, Eximium & Clarissimum Patrem JOANNEM WEINCKENS, Celeberrimi Monasterii Seligenstadiensis Priorem dignissimum, datâ impressionis facultate, quoad possum adjuvo, ut dum in dulcissimos nobis modulos præit, plurimos excitet concinentes, quorum sonus ipso Coryphæo exeat in omnem terram. Dabam Moguntiae An. 1709. 25. Junii.*

JOANNES GREGORIUS KIRSCH S.T.L.
Eminentissimi Moguntini Consiliarius
Ecclesiasticus &

LIBRORUM CENSOR.

DEDICAE

בסר

עשו

עמי

DEDICATIO.

* * *

AMORI ET DELICIO GENERIS HUMANI,
JESU CHRISTO,
EUCHARISTICO;

Cujus deliciae, esse cum Filiis Hominum.

SACERDOTI IN ÆTERNUM,
SECUNDUM ORDINEM MELCHISEDECH;

Qui Panem & Vinum,

imò

Seipsum obtulit.

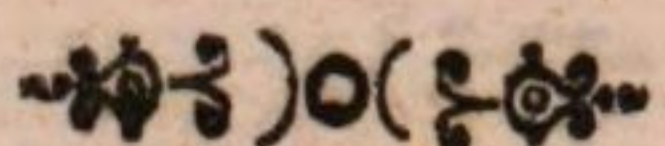
PONTIFICI MAXIMO,
SANCTO, INNOCENTI, IMPOLLUTO;

Qui necesse non habet pro suis,

Uti alienis peccatis, offerre victimas.

)()(

PASTO.

PASTORI BONO,

Qui in loco pinguis Pascuæ Oves pascit:

Et quid majus dare potuit?

Qui nobis seipsum dedit

NASCENS, in Socium;

CONVESCENS, in Edulium;

MORIENS, in pretium;

REGNANS, daturus est in Præmium.

AGNO PASCHALI,

Immaculato;

Qui in perpetuam Exitûs ab Ægypto

Comedendus est memoriam.

MAN-

MANNÆ DE COELO VERO,

Quod omnem in se saporis continet suavitatem.
PANI ANGELORUM, CIBO VIATORUM,

MORIBUNDORUM VIATICO;

Quod Deus Mortalibus,

Quasi sui Prodigus,

In viæ & vitæ hujus Deserto

Peregrinantibus dedit.

VITI VERÆ,

Quæ palmites in se manentes,

Cœlesti succo fecundat & vegetat;

imò

Vinum profert Germinans Virgines,

ac

Lætificans cor Hominis.

Verbo:

DEO OPT. MAX.

In

HOSTIÀ

SVB

PanIs sCheMate absConDlto.

❖❖❖)o(❖❖❖
CENTURIAE PRIMÆ

Inscriptio.

EVCHARISTIA,
Maximum Fidei Mystrium.

*

Morare & Mirare,
Lector!

Hierotbecam dum vides *Eucharisticam*:
in eâ

Namquē vides Homo, DEUM:
Angusto contentum Orbe,
Quem Augustus non capit Orbis.

O

Novitatur Novitas! *

O *Miraculorum omnium maximum!* *

Vides, quod non vides:

In umbrâ *Corpus*, in Ænigmate *Veritatem*:

Animam in Corpore, *sanguinem* in Venâ:

Aurum in fodinâ, *Gemmas* in Mari.

Vides

Infinitum, in Termino *Finitum*;

Æternum, Novum;

Incomprebensibilem, Comprehensum;

Immortalem, Mortalem;

Hominem vides, & DEUM.

O *Mysterium!*

Rationem excedens, non Fidem:

Quod credere licet, non intelligere.

Tectus

* S. Eusebius * S. Thom Aquin.

Tectus hic in Homine
Latet DEUS;
In DEO, Homo:

Ideò,

Ut accensis plurium desideriis inquiratur;
Nunquàm tanti in Orbe apud Sapientes factus,
Nisi parvo adeò includeretur Orbiculo,
DEUS immensus.

En!

Hostiam, sub *hostiâ* latentem,
Clauſa nobis cœli ostia recludentem,
Idem hic *Sacerdos*, & *Victima*;
Ipse se immolat, & immolatur;
Sacrificatur DEO, DEUS:
Immolatur, & vivit;

* *Integer erogatur, & non dimembratur;*
Incorporatur, & non injuriatur;
Recipitur, & non includitur;
Consumitur, & tamen perseverat.

Magnus verè Πάν,

Hic *Panis* est;

Sine quo vita moritur.

Ut satiet, *Cibus* est;

Ut nos amore inescet, *Esca* est:

* *Editur per partes, & manet integer;*
Totus in fracto, totus in integro;
Tantus in exiguo, quantus est in toto.

) (3

Hic

* S. Cyprianus. * Hugo Viſt.

Hic DEUS,

Qui *Magnus* in Cœlo,
Parvus est in terræ oculis,
Vermibus etiam *subjacet*:

Ipse *Vermis*, * Prophetæ Testimonio:

Ut Homo *Vermis*,
Surgat à putredine immortalis.

AGNUS HIC EST SINE MACULA,
Ast,

Quoties non apud Hædos cubat?

Rex est *Regum*,

Dominus Dominantium,

Et ad pedes Famulorum abjicitur:

Pro *Solio*, Cœli Monarcha *Solum* habet:

Subditis ipse *subditus*,

Unico obedit *Sacerdotis* Verbo;

Ut Tu,

Tot incitatus beneficiis;

Tot minis territus,

Obedias illi:

Cui *subesse*, *præesse* est;

Regi, *regere*; *servire*, Dominari.

Quid adhæc *Hæretice*?

Ceu Talpa, palpas in Meridie:

Non vides?

Et tamen tot Nemora sæpius irradiata;

Non vides?

Et tot Brutæ animantes attonitæ;

Nec-

* Psalm. 21.

Necdum ergò revereris
Eum,

Quem *Afina* etiam famelica
Patavina præ pabulo
adoravit?

Rationalis Homo,
Irrationalis saltèm animalis
Exemplo animatus,
Hic DEUM adora:

Nè

Maximum hoc Fidei Mystrium,

Tibi fiat *Lapis offensionis,*

&

Petra scandali.

Reclamas:

* *Quod non capio, non intelligo, refugit sensus,
Judicium remurmurat, quomodo assentiam?*

Sed hic,

* *Captivandus in obsequium CHRISTI intellectus.*

* *Quod non capis, quod non vides,
Animosa firmet Fides.*

* *In rebus namque Fidei, Piscatoribus credendum,
Non nasutulis Dialecticis:*

Nam

* *Ratio facti, est Potentia facientis.*

Hinc

Poplite procido Lunato,

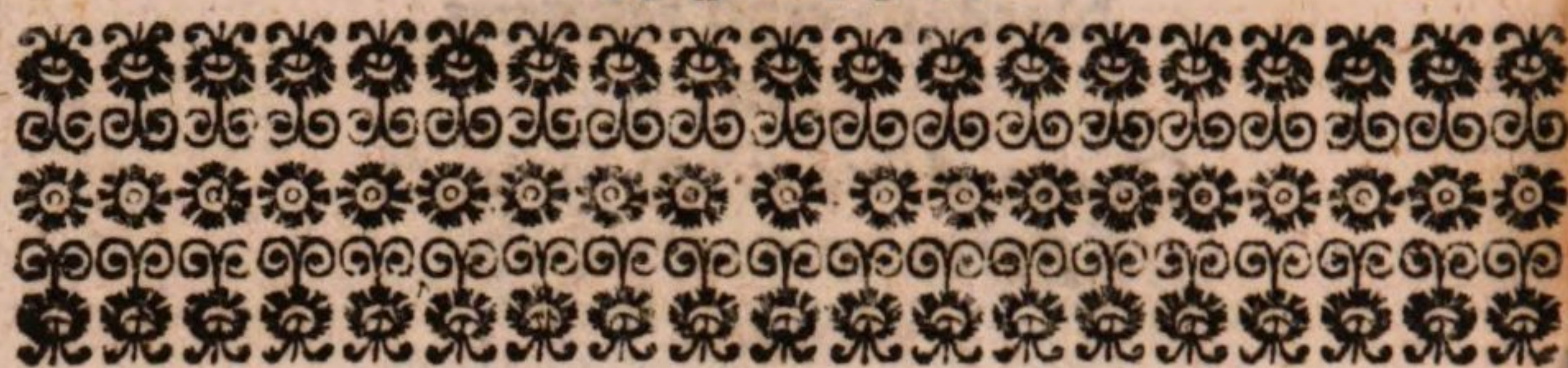
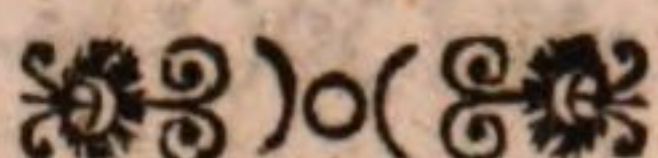
Et

Pronus de genu,

SACRATISSIMUM HOC ADORO

SACRA-

* S. Greg. * L. Cor. 10. * S. Thom. * S. Bonav.
* S. Aug.

SACRAMENTUM.

Anagramma.

CANAS METRUM.

A Rma *canant* alii , funestaquè proëlia
Grajûm :
Et Cineres Trojæ , tristia fata Du-
cum.

Vâh ! Metamorphoses , Species , Varias-
què Deorum

Fusè Spurcitias Naso Poëta *canat*.
Vana procul cedant, succedant sacra pro-
fanis !

Cûi Pietas cordi , nil nisi sacra *canit*.
Vana replent aures , maculant ah ! pe-
tora, mentes :

Hinc non vana *canam* , sed sacra me-
tra *canam*.

Nam mera *metra canam* , de TE , Castissi-
me Jesu !

Tu mihi Parnassus , Tu mihi Phœbus
eris.

Pro-

Programma
EUCHARISTIA.
Anagramma

I.

Hic ave Trias.

Hic Cœlestis *ave Trias* ac Augusta! per æva
 In triplici Numero & Numine, Numen *ave!*
Hic Triadem veneror, *Triadem* tremebundus adoro:
Hic almam *Triadem*, pronus adoro genu.

2.

Visite Chara.

Non modò *Combibia* hic, quoquè sed *Convivia* lauta
 Hic prostant: Græci *συνπόσια* illa vocant.
Hæc vos *Christicola*, *Convivia* *visite chara*;
 Vescimini his epulis, hæc bibitote mera.

3.

I hac avertis.

Spiritus *avertit* se Sanctus ab indole pravâ:
 Ficta nec ingreditur pectora, sanctus Amor.
Huc ito! hæc humilis cœlestia fercula sume:
Hac Cerere *avertis*, nam mæla cuncta Stygis.

A

4. *Hic*

4.

Hic est Varia.

Si pulchrum digito monstrari, & dicier: *hic est*:
 Eccè! tibi præsens, Agnus *hic* ecce Dei est.
 Scilicet *hic* Agnus, quem *Baptista* indice monstrat:
Hic illius & est, *invariata* Caro.

5.

Ab! uti Sicera.

Ab! procul abscedant spumantia pòcla Lyæi;
 Ebrie nàm pateras, nauseo, Bacche, tuas.
 Hiccè phalerna Deus mihi dat, melioraquè *Vina*:
 Factus *uti* dulcis *Sicera*, Melquè mihi.

6.

Hic Austria.

Isacidum populos delectet Manna sūave:
 Potet & Ambrosiâ, Juppiter usquè suos.
Panis at *Angelicus* tuus est *hic*, *Austria*, *Panis*:
 Est cibus *Austriacis*, *Panis* *hic* *Angelicus*.

In idem.

Hic *Panis*, *Pan* est: fecunda mamillaquè Regum:
Induperatorum Mamma, Papilla, Parens.
Induperatores cùm dent Arva *Austria* tantùm;
 Hunc *Panem* *Angelicum*, quis neget *Austriacum*?

7.

E Austriâ hic.

Mirari noli; devota quod *Austria* sacram
 Hanc Escam Superùm, tam vehementèr amet.
 Nonnè Propheta canit? *veniet* DEUS altus *ab Austro*:
 Quid mirum *Austriades*, si venerentur eam.

8. *Aves*

8.

*Aves tria? bic.**Hic Tria* summa: DEUS Cœli, Terræquæ Monarcha:Ter veneranda *Trias*, ter veneranda *Movæs*.Ah! benedicta *Trias* totam tibi consacro vitam:*Hic* miserere mei *Ter* veneranda *Trias*.

9.

Sat beic Auri.

Si tibi divitiæ cordi, si dulcis opum vis;

Et rubra, quas gazas Terra, vel unda tegit.

Fercula Ophyræi præstant hæc mercibus *auri*:Namquæ *sat bic Auri*: cum DEUS ipse adest.

10.

*Vis Theriaca.*Hæc *Vis Theriaca* est, quâ *vis* invicta veneni

Vincitur: atquæ cadunt robora fracta mali.

Vis quia *Theriaca* es, peccati pelle venena:

Infectiquæ animi, sis medicina mei.

11.

Sua Tbreicia.

Turba Sacerdotum, Gens Chrismate inuncta Tonantis:

Quam solet illustris vita beare *sua*.

Currito! concordi per fila sonantia plectro:

Tbreiciâquæ lyrâ magnificato DEUM.

12.

*Hêu! fiti cara.*Qui *fitit*, irriguis è fontibus *hauriat* undas;

EUCHARIS est vitæ Vena perennis aquæ.

Qui *fitit*, ex undâ hac medicatos hauriat amnes:Crede mihi, præsens est aqua *chara fiti*.

A 2

13. Sare

13.

Sera hic Vita.

Sæcla *Trisæclisenis* cupis *hic* qui vivere *Vatis* ;
Atquæ *Sibyllinos* exsuperare *dies*.

Hoc *Sacramentum* devotè accede frequenter :
Nam diuturna in eo, *Seraquæ Vita* latet.

14.

Is Auri Theca.

Huc! quisquis sortem per magna pericula quæris :
Littore *Pæoli* divitiasquæ fodis.

Is Theca est *Auri*, perituros mitte labores :
Hæc immortales *Theca* ministrat opes.

15.

Hæi! si Tu Arca.

Ipsemet *bêi!* Sacra DEUS hac absconditur *arca* :

Sint procul ergò canes, Luxuriæquæ sues.
Hanc *Oza* caveas! nè tangas forsitan *arcam* :
Nè *tua* lethali mens stupeatque gelu.

In idem.

Dixit uti *Paulus* : DEUS *omnibus omnia factus* :

Nè miser & fragilis, fors quereretur homo.
En! Cruor, est potus; nobis Cibus, *bêi!* Caro CHRISTI:
Hostia quid tota est? *Fæderis Arca*, suis.

16.

His Tria cave.

His epulis dignè qui vis, & ritè fruisi :

Hæc *tria*, perpetuò scitò cavenda tibi;
Ambitiosus Honos, & Opes, Carnisquæ voluptas:
Hæc Tria nam Sapiens Vir *cavet*, atquæ fugit.

17. *V ab*

17.

Vab Sectarii!

Abscedant stolidi *Vab!* hac *Sectarii* ab arâ:

Heretici ac abeant, qui DEUM adesse negant.

Sint procul! hæc lacerant sacra qui furialibus ausis:

Nam non sunt digni sumere ferêla DEI,

18.

I! ei Thus, Arca.

I Peccator! huic Divûmquè accumbito Mensæ:

Mensâ hac dignatur Te DEUS ipse suâ.

Thus at *ei* fragrans devoti pectoris offer:

Arca tibi sic hæc, *Arrba salutis* erit.

19.

Hauri è Cistâ.

Huc properes! quisquis *Garamantas* quæris & *Indos*

Visere: nam veras hiccè videbis opes.

Hic *bauri è cistâ* tantum, quantum expetis auri:

Auro *Cista* scatet, tota cuiquè patet.

20.

Hic eja struas.

Si sapis, *eja struas* hic fercula diva palato!

Hisquè petas epulis, deliciisque frui.

Has epulas quivis totis edat, opto, medullis:

Imò: illas *Cerebro* præferat atquè *Jovis*.

21.

Isthic aurea.

Lydius aurifluas *Pactolus* jactitet undas,

Extollat gemmas *India* magna suas.

Albus hic Orbiculus, multò plus continet *auri*:

Nam mera sunt *isthic aurea*; sume, rape.

A 3

22. *Ità*

22.

*Ità se hac vir.**Sub nucis exiguum veluti velamen Homeri**Dædalius Scriptor clauferat Iliada.**Vir, Deus Omnipotens, ità se baccè coarctat in arâ:**Dùm latet immensus, Parvus in Orbe, Deus.*

23.

*Ave hic Astri.**Terra caduca vale! Cœli nunc astra pererro:**Panis hic en! animam portat ad astra meam.**Hic ter ave, mihi terquè fave, Tu conditor astri:**Me Peccatorem deniquè ad astra trahe.*

24.

*Tu his à Carie.**Hoc sub Sipario Panis, veloquè Lyæi:**Contrà animæ cariem pharmaca certa tenes.**His dapibus, Mortalis Homo Vah! utere sacris:**Mentis & à Carie Tuquè solutus eris.*

25.

*Ab I! es à riðu.**Te contrà quamvis riðum diducat Avernus,**Et contrà Te Styx explicet ora sua.**Tutus es ab! & eris à riðu Dæmonis atri:**Hac Te munieris, si dape sæpè sacrâ,*

26.

*Eja, ab trucis!**Panis in hac similâ, latet ab! Apotheca salutis:**Hoc Homo certa tibi fonte petenda salus.**Illa bonis tutela, malis medicina: repellit**Hostes: Eja, trucks conterit arma Stygis.*

27. I!

27.

I ! haut sic rea.

Quisquis suspiras vitiorum pressus anhelo
 Pondere: Siquè tibi sarcina magna nimis.
 Huc *I* Peccator, divinaquè fercula sume:
Haut tibi *sic rea* Mens, immaculata at erit.

28.

Ab ! ei Scaturi.

Hic fons est, unda est Sapientia, quæ ore *scaturit*:
 Confluat huc omnis qui sitit, atque bibat,
 Si polluta cui vitiis, & sordida mens sit:
 Munditie cibus *ab !* iste *scaturit ei*.

29.

His via recta.

His qui simpliciter credunt, *via recta* polorum
 En patet! *his* non, qui dogmata falsa docent.
 Quò præceps *Calvine* ruis? cur devia calcas?
 Si *via recta* patet, cur *via* curva placet?

30.

Hic sua retia.

Ut capiat gemmas, jacet in mare *retia* Nauta:
 Gemmas ex undis, sic trahit ille Maris.
 Ut DEUS ex Mundi rapiat nos hisce procellis;
 Ecce *sua hic* pandit *retia*, ut hamet, amet.

31.

Vise hac Tria.

Hic *Tria* sunt, quorum sunt Numine cuncta creata:
 Et *Pater & Genitus, Spiritus* atque sacer.
Hæc tria, post vitam perfectè cernere si vis:
 Hæc *Tria* in *bac* arâ *vise* frequenter, ama.

A 4

32. Ah!

32.

Ab! Viti sacer.

Sint alii *Phœbo* addicti, *Martique sacrati*;
 Sint *Baccho*, *Veneri*, sint *Bromioque Sacri*.
 Huic addictus ego *Viti*, sacer atque manebo:
 Suavior indè quies, gratior umbra venit.

33.

Hæc tua Iris.

Iris multorum veluti splendore colorum,
 Dum Mundum recreat, fœdera prisca novat.
 Sic mentem recreat, beat EUCHARISTICUS Orbis:
Iris & *hæc tua* sit, fœdera sancta colens,

34.

Hæc à re vitis.

A *vitâ vitem* quidam deducit: at alter
Vitem à *vitando*: nec malè uterquè docet.
 Ast à *re hæc vitis*, quam CHRISTI Mensa propinat:
Vitis vitanda est, improbe *Bacche*, tua.

35.

Hæc adu Iris.

Hæ Vini ac Panis species, sunt discolor *Iris*:
 Suntquè *adu* speculum, credo, fidele tibi.
 Si scire exoptas, cujus sit fortè coloris
 Mens tua? multoties hoc speculum inspicias,

36.

Hic ritè vasa.

Aurea conquirant alii *Babylonica vasa*:
 Gemmis ignivomis quæ radiare solent.
Vas hoc electum, *Vas* hic est ritè salutis:
 Istud inexhausti, *Vas* sine labe, boni.

37. *Hic*

37.

*Hic Te varias.**Hic* Homo *Te varias* : bonus es , qui pessimus antè :

Tollitur omne malum , cum datur omne bonum.

Æthiopis formam , qui detulit antè nigelli :

Hac dape dum fruitur , nix velut alba nivet.

38.

At hic varies.

Multi divitias , alii sectantur honores :

Res *varii varias* quærere , amare solent.*Ast* si divitias cupis , & petis Orbis honores :*Hic* si *Te varies* , singula habebis ibi.

39.

*Ah! cavi Trêis.*Omnis homo vivens Capitales *trêis* habet Hostes ;

Sunt : Mundus , Dæmon , fœda salaxque Caro.

Hos ego *Trêis* Hostes *cavi* , semperquè *cavebo* :

Dummodò sit mecum Gratia magna DEI.

40.

CHRISTE à *viâ*.

Quis , rogo , tam cautus reperitur in orbe viator ?

Qui *rectâ* exeret non aliquando *Viâ*.A , mi CHRISTE ! *viâ* cessi : Tu tramite rectoDeduc errantem (qui *via vera*) pedem.

41.

Ità charus ei.

Si quem sæva fames , sitis aut vesana molestat :

Sanis Consiliis annuat ille meis.

Vult repetas , iteresque DEUS sua prandia : vitâ

Nè careas animæ , ut sis *ità charus ei*.

B

42. Si

42.

*Si birta, cave.**Hirsutus* non sis vitiorum tegmine: quisquis

His divis Epulis Te relevare cupis.

Sin mens *birta* tibi, graviori obnoxia noxæ:Hocce *cave*! sacro Te recreare cibo.

43.

Hac arte viis.

Si non ad dextram, neque declinare Sinistram

Hicce *viam* cupias: *hac* gradiare *viâ*.Hic *via vera* latet, quâ sin incedere pergas:*Hac arte* attinges celsa theatra poli.

44.

*Hirce! sta via.*Hac procul, *Hirce viâ sta*, sin es moribus *bædus*:Foetidus aut *Hircus*, Lubricus atque caper.

Nam licet hanc aram, solis contingere castis

Agnis: *Hirce* igitur *sta* procul haccè *viâ*!

45.

At is vi arcet.

Si mala te crucient, hominum solatia noli

Quærere: solamen sola SYNAXIS habet.

Exiguo *Cereris* CHRISTUS nam clausus in orbe,Solutus *is ab arcet*, *vi* mala cuncta fugat.

46.

*At vae Hircis.*Sub niveæ latitas *Cereris* velamine Jesu!Hocce *Sacramento*: Candida semper amans.

Castus es, O Jesu! castos complecteris Agnos:

At vae Hircis! foedè nam tibi semper olent.47. *Hic*

47.

Hic Tres avia.

Toto errat cœlo, perque *avia* cœca vagatur
Errorum: qui *Tres hic* latitare negat.

Tres hic personæ, quibus omnibus una potestas;
Par Deitas, remanens in *Tribus* una tamen.

48.

Hic Jesu atra.

Agnus *hic* ecce DEI, niveo qui vellere totus
Candicat, atque nitet Farris in Orbe sacro.

Sed peccatorum maculas, & crimina Jesu!

Hic detestaris; pectora & *atra* fugis.

In idem.

Est Mens *atra* mihi, peccatis sordida multis:

Noxis innumeris sumque gravatus ego.

Non despero tamen: neque Tartara dira paveo:

Sed Te, mi Jesu! *hic* diligo, corde colo.

49.

Hic stare via.

Quisquis es in Mundo, tibi prospice quâ sit eundum:

Lubrica in hoc mundo, nam solet esse *via*.

Si non vis labi, atque *viâ* deflectere rectâ:

Disce *hic stare viâ*; hæc Regia namque *via*.

50.

Tu hic es ira.

Hoc sub Pane, *bonis* vita est, *Mors* certa *scelestis*

Contegiturque uno *Nexque*, *salusque* Cibo.

Hic Jesu! reprobis *ira es*, sed gratia justis:

Mors es certa *malis*, veraque *vita bonis*.

§ 1.

*I! cave, trabis.*Virgilii sunt Verba: *trahit sua quemquē voluptas* :Sed bonitate Tuâ, me DEUS hiccè *trahis*.Sed *cave* Peccator! nè fors cum crimine sumasHascè dapes: ad Te sic mala cuncta *trabis*.

§ 2.

*Hac à re justus.*Esse cupis *justus*, sine labe & criminis omnis

Expers, & summis usquē placere Diis?

Hac re talis eris, semper *justusque* manebis:Crebrius *bac* igitur Te satiato dape.

§ 3.

Ab! si Te carui.

Sum Tibi, CHRISTE, canis: sed jus canis expeto, micam:

Quæ cadit è mensâ divite, CHRISTE, tuâ.

Hac ego si *careo* micâ, Panisque placentâ:*Ab!* TE perpetuò sum *cariturus* ego.

§ 4.

*Hauri! sic à Te.*Hic, Homo, *Te* proprio DEUS almo sanguine potat:Et Consanguineum *Te* cupit esse sibi.*Hauri* hoc ergò merum: sacrum Vinumquē pitisses:*A Te* sic fugient cuncta venena mala.

§ 5.

At acer bis vi.

Melleus est totus, quoquē Nectare suavior ipso;

Qui latet hic JESUS, Numen Homoque simul.

At procul hinc abeant reprobi, cedantquē profani!*Acer* enim *bis* Vindex, *Vi* DEUS esse solet.§ 6. *I!*

56.

I! hac ritè Vasa.

Ad magnam quisquis cupis olim accumbere cœnam;

Hac I! ritè sacrâ, quæso, fruare dape.

Hac ubi mens Escâ fuerit si sæpè resecta:

Jam suprema, scio, Numina ritè colet.

57.

His Vir aceta.

Hic tibi Vina Scyphus, non mordax præbet *acetum*:

Nectara pura sub *bis*, *Vir*, speciebus habes.

Si tamen indignè capias hoc Nectar, *aceta*

Accipies animæ, crede, nociva tuæ.

58.

Hêi! a! a! Turcis.

EUCCHARIS *bêi! Turcis* fuit ac erit usquè ruina:

Turcas debellat, *Lunigerosquè* domat.

Hæresis hæc fulmen, Fidei at tutamen avitæ:

A! A! de Te non dicere plura queo.

59.

Tu Iri ab Esca!

Iro es pauperior, tua friget inopsquè culina?

En! hic Regalis Mensa parata tibi.

Nam DEUS hic *Iros* cibatur, at dimittit inanes

Cræsos: ab! Iri Tu DEUS esca manes.

60.

Vâb! I Cartesi.

Vâb! I Cartesi! stolidæ Novitatis amator:

Doctrinæ veteris perpes & Osor *abi!*

Principia haud admitto tuæ hîc peregrina Sophiæ:

Vâb I Cartesi! dogmata laudo *Thomæ.*

61.

Ita, bac Servi.

Vis servire DEO? servusque fidelis haberi
 Numinis? *bac* crebro ritè fruâre dape.
 Sin Illi *bac servis*, ita non tantummodò *servus*:
 Ast & *adoptivus filius* ejus eris.

62.

*Hêi! uti Arcas.**

Nunc, Homo, pone metum! novus *bêi* venit *Arcas*
 ab astris:

Arcas, at haud Geticis horridus ille jubis.
Hêi tuus ille *Phylax* erit, ast (Homo) non erit Hostis:
 Attamen ille tuis Hostibus, hostis erit.

63.

I! sta Euchar.

Huc pia Turba veni! *sta* supplex, atque procumbe:
 EUCHARI & assiduò Cantica psalle, cane.
 Huc *I!* dona focus imposito thurea, & aris:
 Votaque, quæ melius thuris odore, calent.

64.

Cui rea Thais.

Si *cui* tendiculas *Thais*, vel adultera *Lais*
 Tendat, ut infami detineâre plagâ.
 Crebrius Angelicæ capiat medicamina vitæ:
 Nec damno *Thais*, nec rea *Lais* erit.

65.

I! ite hac Vrsâ.

Ursa minor, majorque vale! mea carbasa posthac
 EUCHARIS hic præsens, *bac* Duce, luce vehar.
 Sin infernalis me fors invadere tentet
Ursus: ab *bac Vrsâ*, ah! *Urse* caveto tibi.

* *Signum cœleste Leonis.*66. *Hac*

66.

*Hac re ut Isai.*Filius ille *Isai* minor, & *Jessëia* Proles:*Ursos* & *Goliath* conterit atque necat.Verus *ut* Ah! *Isai*, cibus hic cœlestis Avernum,Ceus *Goliath* vincit, perdomat atque Stygem.

67.

It Jesu Chara.

Mens ea, quæ crebrò Divinâ hac vescitur escâ:

Hæc *it* *Chara* DEO, grataque servit ei.Hæc tibi *Chara* quoque est, JESU! tu diligis illam:

Teque velut sponsum diligit illa suum.

68.

*Ah! viis arcet.*Ad cœlum vis scire *viam*, tibi quâ sit eundum?En! venit hic ad Te, cœlitus ipsa *via*.Hæc incede *via*, Cœli qui tendis ad oras:Hæc *via* namque *arcet* cuncta pericla *viis*.

69.

*Hac vite arsi.**Vitis* uti botros maternis excipit ulnis:Sic *hac vite* homines hic fovet ipse DEUS.Hujus ego *exarsi vitis* cœlestis amore:

Hæc me potat enim Sanguine, carne cibatur.

70.

*Idæ haurias.**Idus* es? has capias epulas, hæc pœcla Salutis*Hauri*: has delicias ætheris, *Idæ* bibe.

Vina inter, lautasque dapes, ubi more recepto

Desipiunt alii largius, hiccè sapis.

71.

Hac Viâ Trêis.

Hac quicunque *Viâ* vadis, *Trêis* pronus adora:
 Nam *Persona triplex*, & *Deus* unus adest.
Hic mea *Musa Patrem*, *Gnatum* cum *Flamine* lauda:
Concine Ter sanctum, casta *Tbalia*, *DEUM*.

72.

Jure his acta.

Spiritum in excubias manuum commendo tuarum,
 Vitæque, O *Jesu!* totius *acta* meæ,
 Tu me carne cibas, proprioque cruore focillas:
 Ergò *jure* *Tibi* *bis* singula & *acta* dico.

73.

Hei! est Curia.

Curia dat *Curas*, tibi non sit *Curia* curæ:
 Securè at vives, sin hæc tibi *Curia* curæ.
 Una sit *bêi!* cura: hæc *Myſteria* sumere purâ
 Mentè, nec indignè: pereas ne forsitan igne.

74.

Hêic tria Vas.

Impositum sacris, *Vas* hic quod cernis in aris:
 Hoc in se retinet, *Trinaquè* magna tenet.
Hic Pater, & *Verbum Patris* cum *Pnêumate* sacro;
 Hæc *tria* *Magna* colas, & venereris ibi.

75.

Ist hac variè

Non tot multiplici mendosus corpore *Protêus*,
 Diversa ad formas induit ora viros.
Ist hac quàm *variè*, *Cereris* mutatus in Orbe
 Est *DEUS*; hic *Panis* post simulacra latens.

76. *Ah!*

76.

Ah ! JESU trica:

Mutua Discipulos CHRISTI dilectio prodit:

Dæmonis at Servos *Trica*, odiumquæ probat.*Ah !* Lis, *trica*, furor tibi JESU displicet omnis:

Diligis hos, sibi quos mutuus unit amor.

77.

*Si rea ? hac uti.**Si* tibi sit *rea* mens, pergas *hac* sæpius *uti*

Escà : namque meris affluit illa bonis.

Perfugium est miseris, oppressis illa levamen:

Una salus lapsis, præsidiumquæ *reis*.

78.

*Hac iter vias.**Hac iter* est Cœlo, magnis huc passibus ibo:*Hac* duce sidereas inveniamquæ *vias*.*Hac* Escà jungi, Tibi JESU ! ardentius opto:*Hac* Cœlum pergam quærere, Terra vale!

79.

*Tu Ari, hic eas.*Assecla *Calvini*, scelerataquæ Turba *Lutheri*,*Hic* procul abscedat, demigret atquæ meet.*Hic* abeas *Ari !* *hic* Carnem, CHRISTIquæ cruorem

Præsentem credo : sit nova secta procul!

80.

*Avehit arcis.*Scandere sideream quisquis desiderat *Arcem*;Ac ex Exilio *Transvehi* ad astra cupit.Triticeum crebris hic laudibus *evebe* JESUM:*Arcis* ad astringeras *avehit* iste plagas.

B 5

81. Sic

81.

Sic ab ! à Te uri.

In cineres redigar JESU solius amore :

Me facer *ab* JESU ! solus & *urat* amor.A *Te* sic *urar* sin JESU ! non Stygis ignes

Expaveo : Inferni non timeoque rogos.

82.

*Si hac re vita.*EUCHARIS una mihi *vita* est, manet atque voluptas :*Hac* etenim JESUS *re* mihi *vita* manet.

Tu mea, mi JESU ! volupe es, mea sola voluptas :

In *Te* confido dum mihi *vita* manet.

83.

*His rea viâa.*Hic dapifer *Mystes* tibi cœli porrigit escam :Ambrosiasque tibi Dat DEUS *biscè* dapes.Styx *rea viâa* jacet, gemit & Styx plena Chelydris :*Viâa*, timet vires, EUCHARIS alma ! tuas.

84.

*I sta ! huic Aër.*Hic Homo *sta* ! Numenque cole, ac reverenter adora :Absconsoque DEO vâh famuleris *huic*.Subjacet *huic* cœlum, Tellus famulatur & *Aër* :*Huic* ergò Domino serviat omnis Homo.

85.

*Hac vi erasit.*Eja ! *Beatorum* qui non vis forsitan olim*Eradi* ex *Albo* : *hac* Te satiato dape.*Hac*, scelus *erasit* Primi deforme Parentis :*Hac* dape, crede mihi, crimina cuncta pias.86. *Ab*

86.

*Ab I ! tu acres.**Ite* Stygis Furiae , brutis stridoribus *acres* :

Exacuit quos trux Ira , premitque furor.

Ab procul *I !* praesens quia mansuetissimus Agnus :*Acres* : Is motus scit cicurare tuos.

87.

*Hêi vis arcta !*Quem *Vis arcta* premit , cui curta ac *arcta* supellex :

Hêi ! Mensam hanc adeat , fœcla frequenter edat.

Nam licet exiguo DEUS hic *arctetur* in Orbe :Non tamen indè DEI est *abbreviata* manus.

88.

*Ab ! eis trucia.**Ab !* scio *Avernalis* quod *Alastoris* arma paveſcas :Novi , formides quod *trucia* arma Stygis.

EUCHARIS hæc tibi sed dat propugnacula mille :

Quêis Hostes cunctos exsuperare queas.

89.

*Hic tua seria.**Hic* dum Myſta ſacras operaris Munus ad aras ;

Et paris æternum voce potente DEUM.

Ludicra diſcedant hic cuncta negotia : ſed ſint ,

Dum ſtas ante DEum , *ſeria* facta *tua*.

90.

*I ab caſte Vir !**Caſte vir ab I !* ſit tua converſatio *caſta* ;

His Te ſin epulis fors recreare velis.

Iſtas ſin epulas vis ſumere , vivito *caſtè* :*Caſta* DEUS Mens , Mens *caſta* , cubile Dei eſt.91. *Eja !*

91.

*Eja ! ab rictus.*Usquequò terrificis horrescat *rictibus* Orcus:

Tartarus & rabidas evomat atquè minas.

Me contrà efficiet nihil, *Eja ab ! rictus* Averni:

Hoc modò Pane sacro, dùm solidatus ego,

92.

*Hic vae rasit.**Adam* primus Homo damnavit Secula pomo:*Vae* dedit & nobis flebile, Mater *Heva*.Ast *bic* qui præsens, is *rasit* flebile *Vae Vae*:Et nobis pro *Vae*, dulce reduxit *Ave*.

93.

*Vâb ! iis creat.*Infundendo Deus *creat*, infunditquè *creando*

Humanas animas, seu simulacra Dei.

Attamen *bis* epulis dum me refocillat *Jesus*:*Vâb !* in mente meâ cœlica dona *creat*.

94.

Vacaret hiis.

Sin hic quæ latitant niveâ sub cyclade Panis,

Sacramenta DEI maxima, nosset Homo.

Hæc quanto, & quali non prosequeretur honore?

Totâ, credo, die, ac nocte *vacaret* Hiis.

95.

*I ! is baut acer.*Hic Superûm jussu tibi præbet *Mystæ* cruorem;

Triticeæ segetis porrigit atquè penum.

Nam DEUS hic Homini se totum largiter offert:

I Homo! nam DEUS *baut acer* is ergò tibi.96. *Ab !*

96.

Ab! sic ea urit.

Mane recens orto, Titan delectat Eoo:

Urit, at in medio cuncta calore Die.EUCCHARIS *ab!* hominum *sic* corda inflamat & *urit*:Incendit gelidum *sic ea* Corquè meum.

97.

*Hac & variis.*A se qui *varios* optat depellere morbos:*Et Pylis* vegetus fata videre *sensis*.Nutriat & satiet, se crebrò *hac* pascat & *Escà*:*Hac* etenim *variis* est medicina malis.

98.

*Ab! arte Civis.*Esse cupis Cœli *Civis*, fieriquè beatus?

Hiccè latere DEUM credere perge, rogo.

Hac ab! arte perennis eris Tu *Civis* Olympi;

Ac adipiscêris Regna superna poli.

99.

*Sit Arca vebi.*Per Mare quisquè *vebi* Mundi cupis absquè periculis:Hoc *Sacramentum* sit tua Cymba, Ratis.*Hac*, velut *Arca Noab*, superabis Marmoris undas:EUCCHARIS alma, potens *Arca salutis* erit.

100.

*Ab si Vir! tace.*Coge sub obsequium rationem, *ab!* rebus in hiscè:

Credito, quæ credi præcipit ipse DEUS.

Nam

Nam *φύσις* atque Fidem, multum est discriminis inter
 Hæc Affertorum nil probat, illa probat,
Si pius ergò *Vir* es, credisque fideliter illa;
 Quæ credenda DEUS præcipit: hiccè *Tace*.

*

Suspirium.

ad

JESUM EUCHARISTICUM.

Quot Astra splendent stellulis,
 Quot fulget Ignis flammulis.
 Marisque quot arenulæ,
 Pontique quot sunt stillulæ:
 Ah! toties adoro TE,
 O JESU Amabilissime!
 Et pronus in hac *Hostiâ*
 Curvo profundè genua.
 JESU proin Mirabilis,
 Totusque delectabilis:
 Manebo devotissimus
 Ego tuus Clientulus:
 Et lætus ore, pectore,
 Canamque toto gutture:
Laudetur in Sanctissimâ
Ab! baccè JESUS Hostiâ,
 Quæ cuncta tollit Crimina,
 Cœlique pandit ostia. Amen.

CEN-

CENTURIAE SECUNDÆ

Inscriptio.

EVCHARISTIA

Cœna verè Magna.

*

Apagè

Sanguinarium *Catiline* Convivium!

Ubi non plus haustum vini, quàm Sanguinis.

Aliam

HOMO QUIDAM,

i. e.

HOMO DEUS

Magnam verè instituit cœnam,

In quâ, non barbaro *Lapidearum* more editur;

Nec *Sybaritico* luxu, infames cœnæ

Terminantur fastidio.

COENA HÆC EST EVCHARISTICA,

* *Ab Altari recepta in ubertate gratiæ.*

Cœna verè Magna.

In quâ beatæ sementis *pabulum*,

Et *Vinum* prostat medicatum,

Bibiturquè *Amoris philtum*.

Supremus namquè *Architriclinus*,

CHRISTUS JESUS

Domui suæ disponens, ad Patrem abiturus,

Magnum salutis instituit Mysterium:

in quo

Augusta apposita fercula,

Corpus & Sanguis Domini.

O pro-

* *B. Alb. Magnus.*

O prodigium!

In quod omnes gratiarum dotes Amor
prodegit;

&

Uno quasi haustu patrimonia sua
Abligurivit CHRISTUS.

Quid enim magis, aut majus dare potuit?

* *Corpus dedit in cibum, Sanguinem in potum,
Animum in pretium, Deitatem in condimentum.*

Verè usquè ad delicias nos amavit,

* CHRISTUS *mibi cibus est, CHRISTUS potus est,*

Quid amplius liceat desiderare?

Gustate ergò & videte,

Quàm suavis sit Dominus;

Venite, & comedite!

* *Tauri enim & Altilia occisa sunt;*

Et omnia parata,

Venite ad Nuptias.

Bibite Ameris Botrum,

Gratiæ diluvio, Charissimi, inebriamini.

Edite & comedite!

Habetis enim hic non solum *Titulum*, sed & *Vitulum*:

Vitulum saginatum, Filio prodigo appositum.

O anima! hic deliciare:

Nam in hac *Cœnâ* habes multa bona,

Posita in Annos plurimos.

Comede ! Bibe ! Epulare !

Multa dico ? parum dixi:

Venient Tibi omnia bona pariter cum illâ.

Ut

* Alb. Mag. * S. Ambr. * Matth. 22.

Ut enim meileus ait Ambrosius:

Omnia habemus in Christo, & ille est omnia nobis.

Habes ergò multa bona posita & deposita
in CHRISTO;

Hæc bona posita in annos plurimos,

Si vis, ad annos æternos;

In hac Cœnâ requiesce:

Et multam invenies requiem.

Comede!

Hic enim est, quem comedas, *Cibus:*

Caro mea verè est Cibus.

Bibe!

Hic enim *Vinum* est *Germinans Vignes.*

Epulare;

Hic namquè *Vitulus saginatus* est.

Cœnoscas Mundi immundi Cœnas quia fastidio,
ideò *Regiam* hanc *Cœnam* frequentius frequento:

Hæc enim Cœna,

Parvulis Lac est;

Quid dulcius?

Infantibus, Mamma & Manna;

Quid Sapidius?

Ægrotantibus Mel;

Quid delicatius?

Perfectis autem, solidus cibus est;

Quid delectabilius:

Verbo:

ILias Miraculorum, Epitome Mirabilium,
est

COENA EUCHARISTICA,

C

Seu

Seu

*Venerabilissimum Altaris***SACRAMENTUM.***Anagramma.***SUMAT CARNEM.**

Nunc tibi, *Persa*, tuas habeas *cœnasquè*,
dapesquè:

Et gustum variis exsaturato cibis.

Ma sacra delectant tantummodò fercula
Cœnæ:

His sedabo famem, ac his moderabo
sitim.

Hic *Cruor* atquè *DEI Caro*, me quoquè
Numine plenus

Demulcet *Cyathus*, viva *Caroquè*
DEI,

Nàm *DEUS* ipse sapit mihi solus: *Terrea*
cuncta

Hinc mihi desipiunt, *coelica* sola pla-
cent.

Hinc sacra mens *sumat carnem*, cum *Carne*
Cruorem:

Vivet & æternos, non moritura,
dies.

Pro-

Programma

EUCHARISTIA.

Anagramma

1.

Ave ! Citharis.

NUmen! *ave* ! Salvator *ave* ! Incarnateque JESU !

Lumen *ave* Fidei, flumen amoris *ave* !

Virginitatis *ave* Genitor, Sanctissime Fili

Virginis, & casti pectoris unus Amor.

Te sacris celebros *citharis*, quod Gloria cœli

Panis in exigua (sis Caro facta) *domo*. *

2.

JESU ! hac tria.

Hic nova quæ JESU ! cerno miracula rerum ?

Hac Pater & Genitus, Spiritus atque sacer.

Est hic Majestas in *Trino Simplicem*, & uno

Triplix ; mirando more *Triuna* manens.

Hac Tria : nam Persona *triplex* substantia sim-
plex :

Æqualis, consors atque cœva sibi.

C 2

In

* *Betlehem i. e. Panis domus.*

In idem.

Factus Arithmeticus Deus est *hæc* noster in arâ:

Principium Numeri, hoc cernitur Orbe Deus.

Regula nonnè *trium* est? procul hinc est *Regula*
Falsi:

Cœlo animas *addit*, *subtrahit* atque Stygi.

Multiplicat JESUS, auget dùm cœlica dona:

Dividit hic; donat dùm cuicunq̃ue suum.

3.

Vis tria hæc?

Hoc sub Farre latet Deitas, *Trias* atque sacrata:

Aspicias hic plenum namquè stuporis opus.

Altius id cœlo est, barathroque profundius omni:

Corvum (scrutari qui cupit *hæccè*) lavat.

Hæc Tria quisquis homo quondam *vis* cernere magna;

Hæc tria in hoc mundo semper amare stude.

In idem.

Sunt *tria*, quæ superos placant: Concordia Fratrum;

Proximi Amor, summi summus Amorq̃ue DEI.

Hæc tria vis? parit *hæc* uno *tria* pignora partu

EUCHARIS: *hæc* etenim continet ista *tria*.

Namquè salutiferæ hæc capiens obsonia vitæ;

Ptoximum amat, Fratrem diligit, atque DEUM.

In idem.

Hic *tria* quæ latitant, exactè noscere si *vis*:

Unum disce prius, Tu numerare, rogo.

Quale sit hoc *Unum*? petis. En! Respondeo: quod
sit

Unum, quod numeris omnibus usquè præit.

Est

Est DEus hoc *Unum*, quo nil sublimius *uno*:
Hoc *Unum* Numen dilige, semper ama.

4.

Hæc Austrii.

Desipit *Austriacis* Nectar prænobile Vatum:
Cunctis præquæ cibis EUCHARIS una sapit.
Suavius Ambrosiâ sapit *Austriis* Panis hic almus:
Hunc igitur Panem, quis neget *Austriacum*?
Crebrius *hæc* igitur dape Te nunc *Austria* pasce:
Hanc *Rex* Ambrosiam sæpè, JOSEPHÈ, bibe.

5.

Eja! ab Turcis.

Eja! ab Christiades! animis nunc plaudite: vobis
Nam contrà *Turcas* en! DEUS arma dedit.
EUCHARIS est *Turcis ab!* formidabile Fulmen:
Haccè duce, *Austriades Turcica* castra fugant.
Ista *Musulmannæ* tremor, & destructio *Portæ*:
Haccè duce, *Austriaci Turcica* castra necant.

6.

I his ter vaca.

Non benè conveniant, nec in unâ sede morantur
Majestas & Amor: Naso Poëta canit.
At DEUS hic & Homo duo, panis in Orbe moran-
tur:
En! *Majestatem* quàm benè cingat amor.
I Homo! Terquæ sacris ac crebrius *biscè vacato*:
Cum *Majestate bis*, ast & amore *vaca*.

7.

Huic es Atria.

Tu quicumquē *es*, *huic* pani famulare sacro :

Panis in exiguo nam latet ipse DEUS.

Verè divinos *huic* *Pani* defer honores :

Hic procumbe solo, concipiasquē preces.

Qui DEUS absconditus latet hoc sub fragmine Panis :

Omnia *huic* subsunt *atria* vasta poli.

8.

Si cui Ætbra?

Pane sub hoc niveo DEUS est, quem maximus
æther

Prêndere non valet : hoc Tritici in Orbe latet.

Hunc cœli chorus omnis, & altæ exercitus *æthræ*

Collaudet Dominum, psallat, adoret eum.

Hunc amet atque colat, *cui* *sin* arrideat *æbra* :

Sic olim astringeri civis eritque poli.

9.

Ab ruit ! jaces.

DEUS Amore captus est,

Et nostri Amore victus est,

Ille, ille victor omnium :

Robustus is *Samson*, Stygis

Qui fregit ædes æneas ;

Ab ! hic *ruit* : *ab* hic *jacet* ;

Amore victus *Hercules*.

Jacet, latet sub Hostiâ,

Amore victus Hominis.

O Vera *Amoris* *Hostia* !

10. Es

10.

Es vi Cithara.

Aurea es, O JESU! *cithara* atquè suavis *Arion*;
 Suavitèr ad te hominum saxea corda trahens.
 Si quis in hac *cithara* gestit *vi* tangere plectra,
 Dulcisonumque Diis conciliare melos.
 Scito: fides *citharæ* non tangi suavius hujus,
 Quàm si ejus fidibus, jungitur alma Fides.

In idem.

Hic novus *Amphion* latet, & citharædus *Arion*:
 Qui mirè *Citharæ* plectra ferire solet.
 Non velut *Amphion* trahit is testudine cautes:
Vi tamen hic ad se ferrea corda trahit.
 Attrahit haud montes, nec pisces sicut *Arion*:
 Sed tamen hic chordis corda movere solet.

11.

Ità Huss Icare.

Symbola quæ cernis, retinent clauduntquè cruorem
 Numinis, & liquidà cum nece Numen habent.
HUSS abeas igitur, procul & *Wicleffe* recedas!
 Vosquæ *Calixtini* cedite, quæso, procul!
 Est ità, CHRISTE! tuum retinent hæc pòcla cruo-
 rem:
Icarus Huss erit, hæc si penetrare velit.

12.

Sit hac variè.

Prodigium hic cœlo gratum, mirabile terris;
 Et majus totâ (gloria quanta!) Fide.

C 4

Nam

Nam veluti credo, præsens tenet *Hostia* CHRI-
STUM:

Qui simul & DEus est, verus Homoquè simul.
Sit licet *bac variè variis*, tamen omnibus idem,
Ille manet: simul & *Numen*, *Homoquè* simul.

13.

Huc ite! is ara.

Huc ah! *ite* homines: nam quem tenet *Hostia* sacra:
Is verax *Ara* est, sanctificata DEO.

CHRISTUS in hac *arâ* est, ceu *Mysta*, DEique *Sacer-*
dos:

Factus pro nobis victima grata DEO.
Hic ut *Melchisedec*, panem obtulit atque Lyæum:
Et *Missæ* celebrans, crimina missa facit.

14.

Eja! tu Charis.

Tres quondàm *Charites* finxit veneranda vetustas:
Mens erat his eadem semper, & una fides.

Ficta Trias valeas, *Charitumque* venusta Sororum
Triga vale! JESU! Tu mea sola *charis*.

Tu charis es potior, mihi charior omnibus illis:
Tu JESU! *charis* es, pro tribus una mihi.

15.

I! ac Thesauri.

Aureus eccè sacrâ latet hac *Thesaurus* in arcâ:

Omnibus estque patens, omnibus atque scatens.

Ito! ac participem facias Te, quæso, sacrati

Hujus *thesauri*: satque opulentus eris.

Thesaurum in cœlo, si quem vis condere, conde:

Nec tinea hic, nec furibus hiccè patet.

16. *Ab!*

16.

Ab! is creavit.

Indubitatus adest hic *is*, qui cuncta *creavit*:
 Quæ circum circà Cyclicus Orbis habet.
 Hic namquè, extremæ recoluntur fercula cœnæ:
 Riteque adoratur CHRISTUS Homo, atque DEUS.
 Est opus hoc ingens: Cuncti Myſteria tanta
 Cœligenæque ſtupent, Terrigenæque colunt.

17.

*Rivi Achates.**

Per mare, per terras currit Mercator ad Indos,
 Ut gemmas poſſit conciliare ſibi.
 Flavi *Chryſolithi*, glauci procul atque *berylli*
 Sint procul! hinc *Adamas*, ſiſque *Smaragde* procul!
 Verè hic verſicolor præſens exiſtit *Achates*:
 Hæc rari *rivi* gemma ſed eſt pretii.

18.

Hæc iis Ruta.

Mens tua ſi Stygio fors eſt infecta veneno;
 En! Amuletum cuncta aconita terens.
 En! hæc herba potens, Acherontica cuncta repellens
 Toxica: *Ruta* valens, eſt Medicina potens.
 Hæc oculos acuit, longè *Veneremquè* repellit:
 Hæc *ruta*, eſt animæ tuta medela meæ,

19. !

I charta JESU.

Pane ſub hoc niveo, mihi JESU! *charta* videris
Candida; quæ maculâ, labe, notaque caret.

C 5

Sint

* *Achates gemma.*

Sint sine labe manus, sint casti pectoris ignes:
 Sint casti mores, Oraque casta mihi.
 Sic mea mens et erit JESU gratissima *charta*:
 In quâ descriptum nomen & ejus erit.

20.

Vâb! iis caret.

Hostia sancta nitet ceu *charta bianca*, sereno
 Soleque Splendidior, Candidiorque nive.
 In *Chartâ* hac Verbum DEUS abbreviavit: at illud
 De reliquo semper *charta bianca* fuit.
Vâb cave! qui *chartam* cupis hanc contingere nævis:
Vâb! minimis maculis nam *caret* hæc at *iis*.

21.

Hic sita vera.

Credo, quod *hic* præsens cum carne & Sanguine
 Numen:

Credo, quod *hic* CHRISTI sit *sita vera* Caro.
CHRISTE! caput *Veri* es: Tibi credere debeo, nullus
 Fallere TE, nullum fallere **CHRISTE** potes.
 Hinc admitto, probo: quodcunque Ecclesia, summi
 Pontifices, Patres, traditioquæ docet.

22.

Cervi ab ista!

Qui veluti *Cervi* dumeta per avia Mundi
 Curritis, irriguas atque sititis aquas.
Ab! salientis aquæ, sunt hic & flumina vitæ:
 Salvifico ex isto fonte bibuntur aquæ.
Ista scatebra fluit, vitreas emanat at undas:
Ab! Cervi his undis vos relevate sitim.

23. *Es*

23.

Es iſta? bauri.

O Anima! *Idalii* ſi forte *Cupidinis iſta*
Es telis? En! hic pharmaca certa tenes.
 Utere collyriis his Spiritualibus: *bauri*
 Quæ tibi de pluvio fidere mella fluunt.
 Ex Calice hoc *bauri* medicamina ſacra ſalutis;
 Undas has *bauri*, Menteque ſanus eris.

24.

Es hic uti Ara.

Hic es ut Ara DEUS, TE cuncti *hic* tangere quærunt:
 Subſidium miſeris, præſidiumque reis,
Hic Ara es, varios in quo *Metanœa* triumphos,
 De Styge, de Mundo, Luxuriâquæ tulit.
 Aſt tantum innocui veniant, procul impia turba!
 Quam *Venus & Vinum*, prædaque frausque juvant.

25.

Tres hic à viâ.

Tres vide, adora unum: Fidei *Tres* lumine cerne
Personas: uni *hic* da tua vota Deo.
Hic præſto *Pater* eſt, *Proles Æquæva*, Sacerquæ
Spiritus: *hic* igitur *Tres* quis adeſſe neget?
 Hæc crede: *âquæ viâ* nunquam, mihi credito, curreſ:
 Sed ſic pervenies ad ſacra teſta poli.

26.

Hêi! tuis Arca.

Fœderis Arca tuis JESU es, diſcedite fœdi!
 JESUS cum fœdis fœdera nulla ferit.

Non

Non sis ergò Hœdus, graviori crimine fœdus:

Hanc *Arcam* quisquis tangere fortè cupis.

Nàm vetita est hœdis hæc *fœderis Arca*: manetquè
Semper lascivis hæc inimica capris.

27.

Ab I! Tu re Isac.

Ab! Tu re nobis es verus *Isacus* Jesu!

Aræ quem genitor destinat Omnipotens,

Isac colla Patris ferro submisit: amato

Ut posset fieri victima grata Deo.

Sed sine labe cruci se Jesus obtulit ultrò:

Et nece mercatus nos fuit ipse suâ,

28.

Hic atria esu.

Atria, credo, cupis tandem conscendere cœli:

Devotè *hic* igitur fercula diva cape.

O Te felicem! hæc sapiant si fercula Divûm:

O miserum! tibi si desipit iste cibus.

A Te igitur crebrò *hic* comedatur, *edatur* Jesus:

Sic degustabis deliciasquè poli.

29.

Hastâ re vici.

Romanos olim captos *afferre sub hastam*,

In medioquè fori vendere moris erat.

Ut mortalis homo venalem sciret Olympum!

En! Deus hic Panis sub speciebus adest.

Hostia sacra mihi, plus est quàm *Palladis hasta*;

Nam *vici* hac *hastâ* monstra nefanda Stygis.

In

In idem.

Hasta mihi fuit, est, erit hæc en! **Hostia: vici**
 Hac ego **te** semper fulmina sæva Stygis.
 Hæc mihi ceu jaculum, fuit hæc ac **Hasta** salutis:
Hastam haud **abjiciam** hanc, sed verebor eam.
Hastâ hac munitus, mihi fortior Ægide dextra est:
 Fortiter hac hostes exsuperabo meos.

30.

I buc! Aristæ.

I celer, & properes! celeres *buc* dirige gressus:
 Accelera, sacrâ Te satiaquè dape.
 Electæ hic segetes, sunt hic & *amoris Aristæ*:
 Bacchus is, eccè cruor! fit **Caro** vera, **Ceres**.
 His Te si saties, multas numerabis *aristas*:
 Et cœlestis eris pars aliquando throni.

31.

Vesca bi atri.

Hic confecta homini sunt vesca Tragemata Mensæ:
 Vina, dapes, epulas dat cuicunque DEUS.
 Hæc sacra Mensa tibi **Bacchum**, **Cerere**que ministrat:
 Hic cunctos satiat **Bacchus** & alma **Ceres**.
 Ast qui sunt *atri*, aut noxâ graviore notati:
 Hi, moneo, abstineant, pœniteantquè prius.

32.

Tuis I ab Cera!

Quisquis Seraphicâ cupis exardescere prunâ,
 Ah! propera, huncquè cibum sumito amoris opus.

Hic

Hic tibi succendet tenerum, sic credito, pectus:
 Ut mox è toto pectore flamma fluat.
 Si tibi cor durum sit, erit liquidissima *cera*:
 Sicut *cera* cor *ab*! ignis amore fluet.

33.

Hac vite Aris.

Sit procul hinc, *Cyri* solium quæ *vitis* inumbrat;
 Ipsius Solium Numinis hæccè tegit.
 Hûic *Viti* vitæ debetur nomen & omen:
 Ex *bac vite* mihi nam data vita fuit.
 Hoc amo divinum Vinum, quod prostat in *aris*:
 Sobrius hic nunquam, ast ebrius esse volo.

34.

Ah! viti arces.

Sunt quæ *Putipbaras*, sunt & quæ vina *Josepbos*
 Progenerant: videat, qui bibit, undè bibat.
 Alma sed hæc *vitis*, lascivum haud stillat *Iæccbum*:
 Germinat at castum Virgineumque merum.
 Hæc tibi proficiat *vitis* tam fertilis: *arcet*
 Hæc etenim *vitis* toxica cuncta procul.

35.

I! cavi, trabes.

I Mundè! *I*! dudum tua lubrica gaudia *cavi*:
 Vitavique dolos, insidiasque malas.
Attrabe nunc alios, *trabit* at me solus *Jesus*:
 Hic me ceu sponsus solus amore *trahet*.
 Ah! mihi vigineam, *Jesu*, concedito mentem:
 Me, *Jesu*, post *TE* sic & amore *trahes*.

36. *Hac*

36.

Hac is vitrea.

Quæ venit ex *vitris*, quamvis sit concolor auro;

Illa *salus* dici *Vitrea* jure potest.

Fallit in *bac* arâ, talis sententia vulgi:

Vitrea nam non hic, sed sine fine *salus*.

Hac etenim ex capsâ, Numen desumitur illud;

A quo hominum pendet, Cœlicolumquè *salus*.

37.

Isthac I vera.

In *vino verum* latitat, proverbial dicunt:

Ebrius indè loqui pleraquè *vera* solet.

Eccè sub hoc *vino* latet indubitabile Verbum;

Pollicitis *verum* quod solet esse suis.

Crebrius hoc igitur madeas, madidesque *Lyæo*:

Ebrietate hâc nil suavis esse solet.

38.

Tu jache aris.

Ipsemet hic sacris DEUS, en! est *Jacchus* in *aris*;

Cunctis distribuens pœcla repleta mero.

Mentibus ac animis *Tu* lassis dulce levamen:

Certa medela probis, & Medicina malis.

Non liquor hic *Bacchi*, nec terrea *Lacryma* Vitis:

Vera sed est CHRISTI *Lacryma*, dulcis enim.

39.

Isthic aure.

Aure particulam divinæ & ab æthere missam

Fortè petis? properes huc, ea prostat ibi.

Portio cœlestis datur hic comedenda cuivis;
Isthic & Nectar porrigit ipse DEUS.
 Sin Homo mortalis, cœlesti *vescier aurâ*
 Optas? en! *isthic aura* secunda favet.

40.

*Aris ceu Tbia. **

CHRISTUS in his *aris ceu Tbia* stat ecce salubris:
 Et cunctis offert hanc salutis aquas.
 Vult *Calepinus* Aquam dici, à *quâ* vivimus omnes,
 Et quoniam cunctis temperat illa sitim.
 Ast per Aquam hic vino mixtam, si denoto JESUM;
 Tunc à *quâ* verè vivimus, esset *aqua*.

41.

Hic Vas & ira.

Hic vas excelsum, *vas* admirabile: veræ
Vas hic est vitæ; *Vas*, Cyathusque necis.
Hic Crater vitæ, scyphus est *hic* atque salutis:
 Sed cave peccator! nam simul *ira* latet.
 Nè tibi *vas ira*, Crater hic fiat amoris;
 Incessabiliter Numen amato tuum.

42.

I Cbari estu.

Hic me sub niveo Panis Velamine JESU!
 Deliciis potas, illecebrisque cibas.
 Tanto, mi JESU, cum Tu me diligis *estu*;
 Ignes, eccè! meos ignibus addo tuis.
 Huc ah! *chari* homines properate! hic traditur Agnus:
 Instructa est Vitæ, Mystica Mensa, cibo.

43. *Hac*

* Thee.

43.

Hac vi & iras.

Lurida pregenies Erebi, larvæquæ barathri:
 Parcite læva mihi bella ciere, rogo.
 EUCHARIS una meo semper potietur amore:
 Dignius *hac*, Orbis nil quod amatur, habet,
 Styx *Itō!* geminato *iras!* nihil æstimo Te Te:
Hac dape namquæ *iras Vi* superabo tuas.

44.

Vâb I! is caret.

Uno venale est pro Panis fragmine Cœlum;
 Prodigus est, qui non institor esse velit.
 Huc Homo *vâb itō!* cœlestes prodiga fruges
 Dat tibi de niveo sanctior Orbe *Ceres*.
Is ratione *caret*, qui non hæc demetit arva:
 Hic mete, si fructus Messor honoris amas;

45.

Ah! arsit vice.

Sic est, O Jesu! Promi *vice* fungeris hiccè;
 Potas nos proprio sanguine, carne cibus.
 Sic cum Divinus nos ambiat ardor amoris:
 Se se noster ei jure refundit amor.
 Pergito sic Jesu nostris à partibus usquæ
 Stare *ab!* nec nostras *desere*, quæso, *vices*.

46.

Ah! viatrices.

Hæccè *viatrices* animæ, rogo, sumite ferêla:
 Sin *Atropos* vitæ *ab!* fila secare velit.

D

Talia

Talia namque dabunt hæc ferêla *Viatica* vobis,
 Quæ ducant tutò ad Regna beata poli.
 Cum sanctis etenim divino Pane fruuntur:
 Quêis sapit in terris, Panis in Orbe DEUS.

47.

Vâb! te à crisi.

Si *critisare* vèlis, nunquam me iudice, credes:
 Sub *Cerere* hat lateat quod Caro viva DEI.
 Te tamen hoccè Fides docet, ac Ecclesia credit:
 Res tam sublimes nam videt una Fides.
 Corporeos oculos claude hic *Calvine* superbe!
 Hæresis àquè *crisi Vâb!* scio, liber eris.

48.

Ab vi Cartesi!

Haud mihi, *Cartesi!* tua Philosophia probatur:
 Suspectæquè theses, sunt mihi namquè tuæ.
 Quos posuère Patres, fines transcendere nolo:
 Tutior antiqua est, calle recente, via.
 Tu nova sed fingis, *Cartesi*, dogmata: doctus
 Quæ nec *Aristoteles*, nec docuère *Patres*.

49.

I sta! bic vera.

En DEUS *bic* epulas proprio de corpore condit:
Hic & Convivas omnibus esse licet.
 Qui pro Te passus, pro te qui mortuus: illum
 Præsentem panis sub speciebus habes.
 Es mihi *vera* salus *bic*, & Salvator Jësu!
 Qui iudex vivi, qui morientis eris.

50. *Si vè*

50.

*Sivè hac Tria.**Hæc* nova quæ JESU! video miracula in arâ?*Hæc* Pater & Genitus, Spiritus atquè sacer.*Hæc* Trias, atquè simul Deitas conjuncta vigore
Naturæ unius; par ope, Luce, throno.*Hæc* Trias & Monas est, hominum quæ pervia nulli
Sensibus: Una Trias, Trina tamenquè Monas.

51.

*Ab! si tu carie.*Nulla Cedrum *caries* corrumpit, nulla teredo
Consumit Cedrum, blatta nec ulla terit.*Si* Tu peccati *caries*, atquè teredine non vis*Ab!* infestari: hanc sumito sæpe dapem.*Hæc* etenim *cariem* vitiorum pellit iniquam:
Corporis ac animæ taba nociva fugat.

52.

*Hic rea justa.**Si* tibi sit *rea* mens, delictaque tanta patrâsti:
Ut sis Tartareis victima digna rogis.*Hic* à peccati mundaris sordibus: *hic* nam

Qui præsens DEUS est, abluit omne nefas.

Hic igitur *rea* mens quæ deteriora secuta est,
justa erit: *hic* Numen si pietate colat.

53.

*Ab I! ea trucis.**Sin* Acherontæis Legio fors surgat ab undis,
Inquè tuum jurent Tartara tota caput.

D 2

Huc

Huc *ab ito* ! salus erit & Munimen JESUS :
 Sternere quem Mortis machina nulla potest.
 Hoc opus Excelsi est, *ea* res est plena stupore :
Ab ! ea cuncta *truci* dæmonis arma terit.

54.

Hic jus & Ara.

Hic jus pro injusto est , pro justo *justa* salutis
Ara : est *jus* reprobis , & simul *Ara* probis.
Hic ara est miseris , modò sint peccata dolori
 Certaquè contritis præbet asyla reis.
 Admisso pariter justum pro crimine *jus* est :
 Mors mala CHRISTE malis ; es bona vita bonis.

55.

*Ab ! is ut Ceria. **

Potari quod possit amor, *Maro doctæ*, negasti :
 Pernegat & Medicus , Thessala philtro dari.
 Sed DEUS *ab !* nobis philtro confecit amoris :
Ut ceria is factus , nos ut amore trahat.
 Hic amor ergò potest potari : dumque sacratus
 Hic CHRISTI bibitur sanguis , amor bibitur.

56.

Eja ! Iſus curat.

Pharmacassi *Pæon* ægris , Herbasque *Macbaon* :
 Deneget , ad JESUM tunc properate viri !
 Solus enim JESUS , animas & Corpora *curat* :
Eja ! animæ JESUS unica *cura* meæ.
 Tu JESU ! miserere mei ! meus esto *Macbaon* :
 Semper *cura* animæ Vulnera foeda meæ.

57. I!

* *Genus rari potus in Hispaniâ.*

57.

! tres hac viâ.

Tres sunt in Cœlo , qui testificantur : & hi *tres*
 Unum sunt: hos *tres hac* venerare *Viâ*.
 Nec quia se prodit species tantummodò panis
 Aut Vini : nostrum *Tres* quis adesse neget.
Tres tamen hic adsunt : nec enim nos fallit *Jesus*,
 Per Testamenti verba diserta sui.

58.

Vesci ad tria.

Vesci fidereis si quis desideret escis ;
 Hic *DEUS* *ab!* homini Manna suave parat:
 Scilicet exiguo *Crusti Cerealis* in Orbe
 Majestas latitat Numinis atque *DEI*.
 Hic absconsa latent *tria* , quæ conflantur in unum :
 Ter veneranda *Trias* , Terquè colenda Monas.

59.

Ah viri castè!

Si *Sanctè tractanda sacra* , ut proverbia dicunt :
 Tractanda hæc *castè* , *casta* quis esse neget?
 Ergò procul *Veneres* , *ab!* ite *Cupidinis* ignes!
 Cœnum *ab!* obscœnum , sit procul omne lutum;
 Justitia ipsa *DEI* , fons & probitatis origo,
 Hic datur; ergò *viri* moribus este pii.

60.

Ave hic ratis.

In Mundi pelago , scelerum si gurgite merfus ;
 Sin ad Tartaræ jam ruis ima stygis,

Si tua, Peccator, dubio *ratis* æquore nutat:

En! *ratis hic* firma est, quâ renatare queas.

Tempore naufragii *ratis* hæc, est Anchora sacra

Cunctis Terrigenis. *Ter ratis hic & ave!*

61.

Arce ab vitis!

Viribus assueti, vitiis quoque sæpè redundant:

Potæ nam *vites* plurima dant vitia.

Sed vitia *ab! arcet* sacra hæc, & Cœlica *vitis*:

Justificans hominem, lætificansque DEUM.

Ah! peccata *arce*: Virtutes insere menti:

Expers à vitiis sic mea mens & erit.

62.

I! hæc Ursa it.

Ursa Maris dubios, trepidas regit *Ursa* carinas;

Quælibet Arctoo fidere tuta ratis.

Sint procul errores, procul atque pericula Ponti:

Hæc ratis ambigua nam reget *ursa* vias.

Quisquis *it hac Ursa* Duce, lubrica Monstra profundæ

Ridet: nam Jesu navigat ille Duce.

63.

Ab tria cives!

Ah! tria Christigenæ Fidei Mysteria sunt hic:

Quæ *Cives* superi nos docuere poli.

Hic *Pater* Omnipotens, finisque & Originis expers:

Atque *Patris Saboles* unica, *Pneuma* sacrum.

Hæc quia sed nostrum superant Mysteria captum:

Credere ea hinc potius quàm penetrare licet,

In

In idem.

Unum, quod Cereris latet hac sub cyclade tectum,
 En! se multiplicat (credito) fitquè *tria*,
 Eugè! quis id capiat? *tria* sunt *tria*, sicut & unum:
 Si *tria* sunt *Unum*? sunt *tria*, nulla *tria*.
 Hic Unum, at *trino* monstrat se Nomine Numen:
 Et tamen est *Trini* Numinis *Una* salus.

64.

Iste hac Auri.

Juppiter ut variis potiretur amoribus, *aurum*
 Est factus Danæ: sed tibi, *Leda*, Cygnus.
 Ut DEUS eccè tuo potiatur amore, fit *aurum*:
 Nam tenet altisonum hæc *aurea* Capsa DEUM.
 I! satis hic *auri*, sunt *auri* hic mille talenta:
 Hic Jësus *pluvia* est *aurea*, magna tibi.

65.

Vâh! sic retia.

Quid faciam? dum me circumdant *retia* Mundi:
 Ad quem confugiam, perfugiamque virum?
Vâh! scio quid faciam: Te Te complectar Jësu:
 Semper in his aris TE venerabor ego.
 Hic securus ero, laqueos rideboquè Mundi:
Vâh! tua sic rumpam *retia* tensa, Satan.

66.

Redis ab via!

En DEUS hic præsto est, qui circumquaquè moratur:
 Qui suprâ atquè infrâ singula quæquè potest.

D 4

Hic

Hic residet, *rectis* reſerat qui limina Cœli:
 Ad vitam æternam quo ſine, nulla *via* eſt.
 Ille *via* eſt *rectis*, & *regia ſemita* juſtis;
 In Cœlum *ab!* nobis ſanguine fecit iter.

67.

Variis theca.

Seu feбри caleas, tumido ſeu ventre tumefcas:
 Sivè infirmeris quomodocunquè velis.
 Cunctis hæc tribuit morbis *Apotheca* Salutem;
 Ac eſt præſenti certa medela neci.
 Ex *theca* hac igitur medicinam ſumite ſacram:
 Namquè hæc eſt *variis Theca*, medela malis.

68.

Hic Ara, vites.

Eſt Jeſus pius atquè fidelis *amicus ad aram*
Uſquè: odit ſemper ſed tamen omne malum.
 Non tamen hanc *aram vites*, ſi crimen ſit fors
 Mens maculata gravi: ſed prius, oro, dole.
 Dic: merui ah! fateor, merui DEUS optime, poenæ:
 Præmia ſed CHRISTI ſanguine parta, ſalus.

69.

Ea Hircis Tav.

Sordide peccator, *Veneris*, Ventriſquè ſatelles:
Hircum laſcivum qui *redolere* ſolet.
 Infinita licet patrâris Crimina, tantùm hæc
 Detestare, dole, fle, geme: ſalvus eris.
 Eſt *ea Tav Hircis*: Medicina eſt EUCHARIS hædis:
 Hos etenim niveis illa dealbat aquis.

70. *Hirce*

70.

Hirce avitas.

Quisquis oles *bircum*, ob peccata gravissima facta :
 Et te spurcasti, sus uti foeda, luto.
 Hic stes *Hirce!* gemas & detesteris *avitas*
 Sordes : & veniam Criminis ara dabit.
 Advolve hic JESU, reverenter & oscula fige :
 Eluet hic noxas, delinietquè Patrem.

71.

Ciathus iræ.

Hic DEUS à *cyatbis* est, en! & pocula præbet :
 Sanguine dum proprio Te recreare cupit.
 Sed later hoc *cyatbo* Nex, Mors & Vita perennis ;
 Vita bonis, Mors est indubitata malis.
 Hinc cave! nè vitæ *cyathus*, tibi causa sit *iræ* :
 Nam malus ille malis, ast bonus ille bonis.

72.

I seſſa! bauri.

Aspicias ut *Phæthôn* rapido jovis occidat igne :
 Nec mirum : punit corda superba Deus.
Seſſa Novatorum I Fidei Myſteria perge
 Rimari : *Phæthôn* ſtultus erisque brevi.
 I! ſed credendo *sacramenta* fideliter *bauri* :
 Nam qui non credit, cum *Phæthonte* cadit.

73.

Et is bac jura.

Si cui fortè *Themis*, vel docta *Minerva*, potentùm
 Curia, ſi Leges, ſacraquè *jura* placent?

En ! hic Sol *Themidis*, summus *jurisquè* Sacerdos;
 Hic *juris Doct̃or publica jura* docet.
Jura hac iste docet, duo *juris Themata* tradit:
 Ut *Lædas nullum*, desquè cuiquè *suum*.

74.

Hæc Jurista.

Quisquis *Sulpitios*, *Jurum* Legumquè Ministros,
 Celsaquè fatidicæ sacra *Themistos* amas.
 Audacter profer, quæ stat Sententia menti:
 Et dic, quod ratio, *Juraquè*, Lexque jubent.
Hæc Jurista tene: sic Te prudentia *Juris*,
Jure ad flammivomos deferet usquè polos.

75.

Eja ! hic artus.

Forſan es infirmus, languor fors occupat *artus*?
Artubus atquè tremis, languida membra trahens.
Eja ! hic confortativum cœleſte: quod *artus*
 Consolidatquè tuos, ægraquè membra levat.
 Hoc Amuleto divino sæpè fruare:
Hic ubi Panis adeſt, languor amarus abeſt.

76.

Ab ! iſte Curia.

Res anguſta domi quibus eſt, & curta *Supellex*:
 His vix, aut rarò *Curia* ſacra patet.
Curia pauperibus clauſa eſt, viduiſquè miſellis:
Ab ! miſeri ac inopes huc properate viri !

Sub

Sub Farris specie latet hic, qui subquæ Lyæo:
Curia Consilii est omnibus **iste** boni.

77.

Hac iste jura.

Esse bonus **Jurista** cupis, Legumquæ peritus?

En! Deus hic scitè **Jura** sacrata docet.

Justitia quondam summo fulgebat honore;

Europa Minos, Filius atque Jovis.

Hûic etiam Mortis fatali lege solutis:

Judicis inferni munus habere datum.

78.

Hic sta, ejura.

Este procul segnes! juvat ire, chorisque beatis

Immixtum volvi Numinis ante pedes.

Hic Homo sta! geme, fle, patrataquæ crimina defle;

Ejura: CHRISTI Corpore Tequæ ciba.

Nam quem nec Terræ, nec Terris vastior æther

Continet: hic parvo Panis in Orbe latet.

79.

His via certa.

Est **via**, quâ graditur stultus, gratissima: quamvis

Curva sit, & curvos huc ferat ille pedes.

Est **via**, quâ melior non vulgo, est altera: Verùm

Hæc vehit ad Stygias, quâ **via** finit, aquas.

Fruge sub hac niveâ latet **hic via certa**; perennis

Vitæ delicias expetis? ille **via** est.

80.

Ast hic aurei.

Avarus auri, quidquid aut **Ganges** vomit:

Aut aureorum fluctuum dives **Tagus**,

Noctu

Noctu diuquē volvis & recogitas,
Aurumquē semper expetis & somnias:
 Cum vera sint *isibic* & *aurea* bona.
 Cur illa nil facis, & æstimas nihil?

81.

Eja! ab Citrus.

Sit procul alta *Cedrus*, *Terebyntbus* & ardua *Quercus*:
 Cedat, quæ variis foeta stat arbor agris.
 Nam mihi præ reliquis arridet *Adonias* *Arbos*:
 Suaveolens *Citrus*, *Citreæ* poma ferens.
Eja! mihi es suavis, Jesu dulcissime, *Citrus*:
Poma (I decerpas!) aurea *Amoris* habes.

82.

Ab! I, ea Citrus.

Cedite sublimes, Libanitica Numina, *Cedri*:
 Subjiciasquē tuum, mœsta *Cupresse*, caput.
 Nam me sola *Citrus* suavi delectat odore:
Ab! Citrus Elysiis digna virere locis.
 Hæc *Citrus* sacrata DEO, signataquē Jesu
 Nomine: præ reliquis est adamanda mihi.

83.

Hic Aries Tau.

Pro nobis sacrâ Crucis est mactatus in arâ
 Agnus *bic*, ac *Aries* crimina nostra tulit.
 Nè tibi fortè Satan noceat, rogo, Sanguine fuso
Arietis illius, cor line sæpè tuum.
Tau erit iste cruor, depellet Dæmonis iras:
 Et procul à cordis Limine Tortor erit.

84. *Huc*

84.

Huc ita Aries.

Sit præcul hinc *Aries Phrygi*, qui perdidit *Hellen*:
 Quo fuit *Europe* trans mare vecte Bove.
Aureus aut *Aries* latet hac sub Cyclade Panis:
 Is qui pro nobis *Hostia* factus erat.

85.

Ab! idu Aries.

Ab! hic est *Aries*, hominum qui Crimen tollit:
 Cujus nos sanguis proluit atque lavat.
 Hic *Aries*, Erebi larvas, Satanamque cecidit
 Uno *idu*: domuit cunctaque spectra Stygis.
 A Te ergo hic *Aries* hac sæpe colatur in arâ:
 Iste *aries* Satanam, Dæmoniumque fugat.

86.

I! hic es ut Ara.

CHRISTUS in hac *Arâ*, nobis est *Ara salutis*:
 Dans veniam reprobis, Præmia magna probis,
 Hæc Peccatorum Magnes, hæc *Arrba* salutis:
 Mi Jesu! nobis *hic es ut Ara DEI*.
 Non *Alâ*, sed harâ dignus censebitur ille:
Aram qui sacram non veneratur eam.

87.

I! hac tuearis.

Undique percellor, crucior, perturbor & angor:
 Inque meum jurant cuncta elementa, caput,
 Hinc *Venus* illectat, furit hinc Caro, Tartarus illic
 Eccè mihi intentat spicula, tela, neces.
I! DEUS hac escâ famulum *tueare* misellum:
 Sic sat tutus ero, nilque timebo Stygem.

88. *Is*

88.

Is hic ut Area.

Hostia, quam cernis, summi est velut *Area* cœli;
Area ter felix, Cœlituumquē domus.

Hic is, qui rutilâ Superiūm dominatur in Aulâ:

Omnibus, en! *is* fit potus & Esca DEUS.

Sin ambis Cœlum, *Cœli* ista *suburbia* vile

Crebrius: *Ara* etenim hæc, *Area* vera poli.

89.

Hœu iſtis Ara.

A Stygio Colutro si fors lethaliter *iſtus*?

Taliter en! *iſtis ara* fit hiccè DEUS.

Hæc *Ara*, est læsis optata medela salutis:

Hæc *iſtis* vera est *Ara*, malagma potens.

Hic lacrymas fundas, tundas hic pectus: ad aram hanc

Totus & in calidas stes resolutus aquas.

90.

Is hic à reatu.

Si cui mens gravis est, magnoquē gravata *reatu*:

Et Peccatorum pondera magna premant.

Non *hic* desperet, verūm veneretur *is* Agnum:

Qui Terræ Pacis fœdera prima dedit.

Hic is, qui noxâ nos liberat *aquē reatu*:

Et scelerum maculas Sanguinis amne luit.

91.

à JHESU trica.

Tricas quisquis amas, hæc pacis fercula vites:

Nam Cœli & Terræ hic Pacificator adest.

Exulat

Exulat à Jesu lis omnis , *trica* vel ira :
 Tantum hæc pacificis ferèla parata viris.
 Proximum ames igitur , veluti Te diligis ipsum :
 Si petis has dignè participare dapes.

92.

Hic rata JESU.

Hic Numen fit Homo , nostri solius amore :
 Et DEUS *hic* fit Homo , ut fiat Homoquè DEUS.
 Omnia fecisti pro me , es quoquè passus Jësu !
 Quid pro Te faciam , retribuamque tibi ?
 Dum vivam , *hiccè* colam , Te , Jesu ! semper amabo :
 Hæc habens Jesu , tu *ratæ* vota , precor.

In idem.

Vivo Tibi , Jesu ! morior Tibi , stoquè cadoquè :
Hic rata , grata habeo , quæ mihi , CHRISTE , facis.
 Ah ! facias mecum Jesu , quodcunquè libebit :
 Seu mala , seu bona des , hæc *ratæ* semper erunt.
 Si vis , ut moriar , Tua grata , *rata* atquè voluntas :
 Vivere si me vis , Vivere & opto Tibi.

93.

I ! ure , hac sita.

Vos qui continuos agitant splene cachinnos
 Ducitis , in mediis otia festa jocis.
 Nescitis quo vera quies , quo vera voluptas
 Sit *sita* , quo jaceant gaudia vera loco.
 Gaudium in *bac* arà est , & habet , mihi credite , vestro
 Nescio quid risu dulcius iste cibus.
 Hic *sita* vera caro CHRISTI est , I ! sæpius *baccè*
 Velcere Homo : Te Te sic sacer *uret* amor.

94. *Sit*

94.

Sit hic aurea.

Aurea sit tua mens, sin hūic occumbere Mensæ
 Optas: sicquē tibi hæc *aurea* ferēla dabunt,
Aureus esto animo, quoquē moribus *aureus* cōso:
 Sic hæc Mensa tibi *hic aurea* dona dabit.
Aurea sit tua mens, *sit* & *aurea* tota voluntas:
 Sic certò scandes *aurea* tecta poli.

95.

Hic iste Aura.

Quicumquē *hic auram* placidam petis atquē serenam:
 Huc venias! namque *hic aura secunda* favet.
Hic etenim præsens, Cœli qui temperat *auras*:
 Quiquē præest *Zephiris*, imperat atquē *Notis*,
Iste manet stabilis, levis haud mutatur ut *aura*:
 Inconvertibilis, sed manet usquē Deus.

96.

Hic vi est Ara.

Homo stupeſce! Olympicum
 Interminum Numen, Chao
 Omniquē principio prius;
 Cœli Creator & Sator,
Hic est in *Ara*, parvulâ
 Sub HOSTIA: sub candido
 Hic Tritici orbe clauditur:
 Non *vi* coactus, at Tui
 Amoris igne calidus,

97. 1!

97.

*I! vebat caris.**I Venus! & stygias à me procul ito sub umbras!**I procul, abice das Tuquè Cupido salax!**I! mea panduntur meliori carbasa vento:**Cbaris nam Superis vela regenda dedi.**Portus erit Jesus, Naucleus & Anchora: Syrtes**Prospera per medias is mea vela vebat.*

98.

*I Chare! vitas.**Hoc Sacramentum, Fidei est metuenda Charybdis:**Ad quam collisæ, tot periëre rates.**Credito simpliciter: sic chare, pericula vitas:**Scrutantem excæcat gloria magna Dei.**I! captiva intellectum, Fideique vetustæ**Crede; Vorago sacra hæc sic tibi amoris erit,*

99.

*His ritè vaca.**Quæso, per ambages cur Mundi gaudia quæris?**Ut vera invenias gaudia, quære DEUM.**Ritè DEUM quæres, sacris sin hiscè vacabis:**Namquè DEUM bis panis sub speciebus habes.**His igitur Tu ritè vaca, superisque placebis:**Sin aliud quæres, corde, Deoque cares,*

100.

*Eja vir! hac S. T.**S. T. Romulidum docet eja! Silere, Tacere:**Nos ut Majorum Gens veneranda docet.*

E

Frugè

Fruges sub *bac* latitat DEUS *Eja* ! absconditus : ille
Vult ut ei credas , vult famuleris ei.

Sacramentum ingens ! sed nos vult ille *silere* :
Compressis labiis nosquè *tacere* jubet.

*

Suspirium.

ad

JESUM EUCHARISTICUM.

Manna salve ! Moyſæis
Patribus non cognitum ;
Es salutis , & futuræ
Gloriæ *Mysterium*.
Pignus immortalitatis.
Arrha Sanctitudinis ;
Fons es omnis sanctitatis ,
Arca plenitudinis.
Ambulantium juvamen ,
Atquè Mundi *pharmacum* ;
In periculis Levamen ,
Luctibus solatium.
Manna salve ! Christianis
Posteris concreditum ;
Offerens , oblatioquè
Hospes & Convivium.
Es supersubstantialis
Esca Coeli civium ,
Atque verè Tu realis
Esca Mundi civium ,
Sancte *Pastor* O Jēsu !
Pastor innocentium ,

Panc

Pane nos Tuo , penuquè
Perge Cœli pascere.
Ebriator O Jësu !

Ebriator mentium ;
Fonte nos Tui Cruoris
Nè rigare desine :

*P*astor orbis , O Jësu !

Fons perennis Gratiaë ;
Pane Cœli nos Clientes ,
Fonte Gratiaë fove,

CENTURIAE TERTIAE

Inscriptio.

EUCHARISTIA

Miraculorum Miraculum.

* *

Obstupesce Homo!

Si stupidus non es, aut saxeus:

Aut si saxeus es,

Ad novas flammās emollesce;

Dūm *Metamorphosin* vides,

Qualem nec Antiquitas dictavit,

Nec *Ovidius* descripsit,

Nec ulla unquā somniavit Poësis.

Sileant Fabulae, dum veritas loquitur:

Nec *Apollo* in *Admeti* Pastorem;Nec *Jupiter* in *Aurum*, aut *Cygnus*;Nec *Vertumnus* in mille figuras transmutatus;Talem Orbi exhibuit *Metamorphosin*,

Qualem hic vides in angusto Panis Orbiculo.

Sed

O *Miraculum*! O DEI *benignitatem*!

(Exclamat S. Chrysostomus)

Qui cum Patre sursum sedet, in illo ipso,

*Temporis articulo omnium manibus**Tractatur.*

O

Maximum Spiritus S. Arcanum!
 Quod & Naturæ fines, & sensûs nostri modum exsuperat.

* *Panis* namquæ *ille*,
Quem Dominus hic porrigit,
Non effigie, sed Naturâ mutatus, factus
Est caro CHRISTI, Omnipotentia Verbi.

O

Incomprehensibile omnipotentia Divinae
Miraculum.

&

Miraculorum Compendium!
 Transcendens omnia Naturæ principia,
 Evertens omnia *Peripati* prædicamenta;
 Est namquæ

E U C H A R I S T I A,

Miraculum in Substantiâ:

Substantia Panis, transit in *Substantiam* CHRISTI.

Miraculum in Accidentibus:

Accidentia sunt extrâ subjectum.

Miraculum in Quantitate:

CHRISTI *Quantitas* privatur effectu secundario,
 Nec est, *Circumscriptivè*, sed tantum
Definitivè in loco.

Miraculum in Qualitate:

CHRISTUS coloratus est, &

Tamen in Hostiâ invisibilis,

Miraculum in Relatione:

CHRISTUS acquirit novam dependentiam,
 Non tamen novum esse.

E 3

Mira-

S. Cyprianus.

Miraculum in Actione:

Verba Consecrationis habent vim productivam.

Miraculum in Passione:

Quia CHRISTUS manducatur, nec consumitur.

Miraculum in Tempore:

Corpus CHRISTI simul in instanti

Est è Cœlo, in Terrâ.

Miraculum in Loco:

Corpus CHRISTI est simul superius & inferius

Simul movetur, & quiescit.

Miraculum in situ:

Quodlibet membrum alteri aptissimè connexum,

Et tamen ubi pes, ibi caput est; & ubi Caput,

Ibi pes est: quia totus in Hostiâ CHRISTUS
est indivisibiliter.

O

Quàm mirabilia sunt ista!

Hinc

Canit Ecclesia:

O Res mirabilis!

Manducat Dominum pauper Servus & humilis.

Sed!

Caligat hic Scrutinium,

Nec sufficit ingenium,

Tàm ardua scrutari:

Indè

Ex toto animo concino:

Laudetur Sacratissimum Altaris

SACRAMENTUM.

Anagram-

Anagramma.

NAM EST CHARUM.

Non mihi *Palladium* mens est cantare
farissam,

Nec Truculente Tuam, *Mars* celebra-
re tubam.

Nec laudare tuam *Neptune* tridentifer, ha-
stam

Me juvat; aut Thyrsus, *Bacche* petul-
ce tuum.

Nec celebrabo metris septem *Miracula*
Mundi:

Mirâclum aut aliud, prodigiumvè ca-
nam.

Est mihi quod *charum*; scire hoc si forsitan
optas?

EUCCHARIS est: *mirum* hæc nunquid
amoris *opus*?

Hoc ego *Mirâclum* cantabo: ac EUCHA-
RIS una,

Hæc mihi materies, hæc mihi carmen
erit.

Programma

EUCHARISTIA.

Anagramma

I.

Vâb! ici Serta.

Vâb! ici fœdus, Panis candente sub umbrâ
Nunc cantare pio Carmine, voce, DEUM.
Artifices igitur Musæ date *serta* Poëtæ:

Lauricomâque meum cingite fronde Caput.
Castæ Pierides date cate castos, quæso, calores:

Vâh! Cibaram & genium, Vestraque, plectra date!

2.

Vir Asceta! hi.

Nil mihi cum citharis, molles procul ite Camœnæ!

Non sunt hæc studiis stamina digna meis.

Ast *Asceta* vir hic sta! contemplareque JESUM:

Qualiter hic Te Te diligat, atque colat.

Huc *Asceta* veni! JESUM venereris, & unâ

EUCCHARIS in laudes jubila mille canas.

3.

Huc Trias Eja!

Eja! huc Pierides! *huc* Turba Novena Sororum!

Hinc Pindi venias Ter geminata *Trias!*

Nam

Nam TRIAS hic præsens (cui Cor, Corpusque resigno)

Hæc *Eja*! æternum sit benedicta *Trias*.

Sit Benedicta TRIAS! TRIAS alma colatur, ametur;

Hanc *Triadem* sacris condecorabo metris.

4.

Haurite, ac si.

Ut Mare restituit fluvios, quos gurgite crebro

Hauferat, ac potas sponte refundit aquas.

Sic pariter, quæ dona favens tibi contulit æther

Dividis in servos, EUCHARIS alma, tuos.

Huc igitur properate! sitis quos ignea vexat;

Ac haurite sacras hiccè salutis aquas.

5.

Ab! iste jura.

Iste ab! jura Mari, & vastum dat *jura* per Orbem:

Et dat *jura* polo, datquæ Acherontis aquis.

Jura dat *iste* Homini, miserisque Nepotibus Adæ:

Jura dat *ist* Solo, *jura* dat *iste* Salo.

Ab! Deus Astræam hanc mittas in pectora nostra;

Sic semper faciam, quod tua *Jura* docent.

6.

Hac re I justa.

Si cui peccatis mens est obnoxia magnis:

Hic animo lætus ponat is, oro, metus.

Hac re fiet enim, JESU, mens pota cruore

Iusta: cibo si se ritè saginet eo.

I! tua mandatis sit vita & consona CHRISTI:

Sic coràm Superis justificatus eris.

7.

Reas ah vicit!

Hic latet obtectus Cereris sub imagine CHRISTUS;
 CHRISTUS, perpetuo qui Genitore satus.
 Ille *reas* animas hominum sibi vinxit amore:
Vicit & Infernum, Tartareosque Canes.
 Iste Triumphator, Victorque manebit Averni:
 Tartara si tu vis *vincere*, amato DEUM.

8.

I! hic erat Vas.

Plurima peccatis omnes contraximus, ehêu!
Debita: solvendo non sumus, atque pares.
 Ast ultrò *hic* nobis CHRISTUS *vadimonia* præstat:
 Chirographumque tulit, *Vas* erat, est & erit.
 I Homo! congaude, DEUS en! se namque fidelem
Hic offert se se, vult agere atque *vadem*.

9.

Ab I! acus iter.

Vita quid hæc aliud, pelagus nisi fluctibus horrens:
 Pace caret pelagus, Paceque Vita caret.
 Si vis pace frui, sit *acus Magnetica* sacrum
 Hoc *Sacramentum*: sit Cynosura Ratis.
 Si cupis alterius pertingere littora vitæ;
 Hæc *Magnetis acus* monstret, *iterque* regat!

10.

Vi trahi esca.

Esca dedit lethum, melior dedit *Esca* salutem:
 Sic genus Humanum semper *inescat* Amor.

Primus

Primus Adam fructu, & miseri periére Nepotes:
 Nos propriâ at reficit Carne, *secundus Adam*.
 Maeste ergò Conviva! vocat DEUS, atquè vocatum
 Ad se, Te hac *escâ vi* Deus eccè trahit.

I I.

Is acu ab! iter.

Vita fluit, refluit, rapiturquè & volvitur æstu:
 Perquè suos æstus, nostraquè, Nosquè trahit.
 Si salvare ratem cupis, hoc non respue sacrum
 Pignus: ut optatum sit tibi Mortis *iter*.
 Tangit *acu ab! is iter*, Cymbam qui sæpius illâ
 Annonâ sacrâ roborat, atquè cibât.

I 2.

Cita ab veris!

Sic est: sicut aquæ *cita* currunt Tempora *Veris*:
 Annus enim solitas mutat ubiquè vices.
 Succedit *Veri* maturis frugibus æstas;
 Autumnumquè gravis frigore trudit Hyems.
 Perpete *Vere* frui cupis? hanc reverentiùs Escam
 Sumito: & æternie secula *Veris* ages.

I 3.

Ab casti Rive!

Si placeant fontes, recreet si lympida Lympha:
 En! hic est casto *Rivus* amore fluens.
Rivi hujus latices *castis* placuère Camœnis:
 Cujus honorato CHRISTUS amore fluit.
Ab rive! instilla *casti* mihi semper amoris
 Undas: illimis sic quoquè *rivus* ero,

14.

Hic I Ure asta.

Hic me mi Jesu ! satis intus amoribus *ure* :
 Atquè tuis flammis pectus *adure* meum.
Hic ure & succende mei penetralia cordis :
 Vivat ut in patrio , ceu Salamandra , rogo.
 I Cor ! in his aris Te Te permitte sat *uri* :
 Nam calor es tantum terreus , ignis eris.

15.

Ab I ! tuis crea.

Multa *Ceres* , *Bacchus*què acuunt tua tela *Cupido* :
 Nam sine iis friget , *Cypria Virgo* , *Venus*.
 Sed dum CHRISTE tuum Panem , Vinumquè Cruoris
 Hic gusto ; *Venus* en ! nil nisi frigus habet.
 Jesu *ab !* ergò *tuis* ad fercula tanta *creato*
 Usquè sitim : sitis hæc nam mala cuncta levat.

16.

Hic asta, vire.

Hûic Mensæ Angelicæ devotè sæpius *asta* :
 Poplitibus supplex has venerare dapes.
 Mirificus cibus est , imbelles roborat artus :
 Confortat vires , seu Medicina potens.
 His epulis igitur , rogo , presbyter utere sacris :
Hic asta , & veluti florida palma *vire*.

17.

I vis hac rate.

Vis fortunatas Portûs cœlestis ad oras
 Olim deferri ? *hac* , quæso , vehare *rate* ,

Hancçè

Hancce *ratem* Bona Spes, hanc pax comitatur euntem :
 Et sedet in summa candida puppe salus.
Hac rate securè venies ad littora cœli ;
 Unica Fortunæ nam ratis hæccè *bonæ*.

18.

Hac visâ iter.

Ad rectum Virtutis *iter*, qui pergere tendis :
 Hic certum invenies, crede, salutis *iter*.
 Quod *Pbarus* in pelagi dubiis est namquè procellis ;
 Istud in hoc Mundo sacra SYNAXIS habet.
 Utquè *Pbaro visâ* lætatur nauta : SYNAXI
Visâ, continuat sic *iter* omnis Homo.

19.

Istbeïc Aura.

Aura serena tibi sin fors arrideat : *istbeïc*
Aura favet : nobis cuncta serena ferens.
Auræ olim specie Flamen descendit Olympo :
 Inquè *aurâ* venit, luxit & ipse DEUS.
 Hic spira Jesu ! concordis Flaminis *auras* :
 Ac animæ plenas lumine subde faces,

20.

Hêi ! vi castra.

Hêi ! ubi nunc Satanæ technæ, stratagemata Ditis ?
Hêi ! ubi nunc laquei Dæmonis atquè doli ?
Hêi ! ubi metatus tua nunc es *castra* superbe
 Rex Erebi, Stygis & Dux, Crocodile ferox ?
 En ! hic vivus adest, tua qui *vi castra* redegit
 Ad nihilum ; & trivit regna timenda Stygis.

In

In idem.

En ! tandem ad partes redeo malè transfuga , **CHRISTE** ;
 Reddere me *castris* opto , *Cruciquè* tuæ.
 Emendabo meas culpas , nec signa relinquam :
 Dùm tua me gratà dextra juvabit ope.
Hèi ! vi castra sequar tua Jesu ! sicquè triumphus
 Me Cœli sequitur , certaquè palma manet.

21.

Vâb ! eritis ac-

Currite Christigenæ ! celeres cœloquè favente
 Has ad cœlestes *Vâb !* properate dapes.
 Vescimini his epulis , illis escisque frequenter :
Ac quasi Terreſtres vos *eritisquè Dii*.
Vâb properate ! sacram vos hanc accedere Mensam :
 Currite Convivæ ! Vos DEUS ipse vocat.

22.

Eja ! huc ratis.

Hoc Corpus *ratis* est , animus *merx* , est *Mare* Mundus :
 Est Cœlum *Portus* , *Nauta* sed omnis Homo.
 Vis Cœli portum & ponti superare Charybdes ?
Huc Eja ! appropies : hæc *ratis* una salus.
 Nam non auriferis unquàm locupletior Indis
 Hæc , rediit *ratis* ; *buc* I ! tibi vectat opes.

23.

Hic eja satur !

Non mereor Conviva tuis accumbere mensis ,
CHRISTE ! tamen *catulum* me patiâre tuum.

Sum

Sum *Canis ad vomitum rediens*, fœdissima sæpè
 Crimina dum repeto : nec dape dignus eâ.
 Frustra *bic eja!* micasquè legam, ut *satur* indè recedam
 Plus hic Accubitor nec petere ipse potest.

24.

Hêi! casu atri.

Hêi! sumus innumeris, variisque excessibus omnes
 Nos homines *atri*, flagitiisque nigri.
 Nos tamen *bêi! casu* collapsos erige Jesu:
 Et lapsis esto Dux, baculusquè viæ.
 Quod lapsi sumus, à nobis; quod surgimus, à TE
 O DEUS! est: *Casus* qui relevare venis.

25.

Hæsit Curia.

Attonita obstupuit, stetit, *hæsit Curia* Cœli:
 Quando factus Homo, Filius ipse DEI.
 Sed magè miratur, stupet, hæret & invidus Orcus!
 Cyclade sub panis cum videt esse DEUM.
 Ecquis adhæreret tibi non dulcissime Jesu?
 Cum Tu nos homines, tam vehementèr ames.

26.

*Hic ista vera.**

Pilate! *Quid est Veritas?*
 Interrogas. Resp. *Vir*, Veritas
Est, Qui *bic adest*: sub HOSTIA
 Latens & intima Tui
 Cordis videns. Mysteriis
 His ah! fruaris. *Hic latet*
Vera ista, Nuda *Veritas*.

27. *Hêi*

* *Quid est Veritas.* Anag. *Est Vir*, qui adest.

27.

Hêi! sacra tui.

Invitor, jubeorquè epulis accumbere Divûm:

Dignatur mensâ me, DEUS, hiccè suâ.

Hêi mihi! qualis honor tam sacræ accumbere Mensæ?

In quâ *sacra tui* Corporis esca datur.

Hic mihi nam pateram spumantem sanguine Jesu,

Exstructasquè *tuâ* das mihi Carne dapes.

28.

Hac eris vita.

I Venns! eccè meos Jesus habet unus amores;

Unicus is *vita* meta, scopusquè meæ.

I Caro! Munde dolose vale! *Dæmonquè* valetot!

Technas contemno, *Tartare*, namquè tuas.

Sæpius *hac* Jesu accendas mea pectora flammâ;

Sic mihi vera quies, *vita* perennis *eris*.

29.

Hic ars evita.

Ars *bic* scrutari *evita* Myſteria summa:

Excedunt captum, nam ſcio, cuncta tuum.

Simpliciter *credas*, *bic* verum Numen adesse:

Non docet hoc *ars* Te, sed docet ipse DEUS.

Simplicitas Fidei, Fidei firmissima norma est:

Scrutari hæc noli, Crede sed ista DEO.

30.

Vâh! eris iſta.

Agnosco facinus: Cœli *vâh* Numina læſi!

Respice sed miserum me, DEUS! eccè reum.

Hostia

Hostia grata tibi, Deus est mens *istâ* dolore:
 Cor quod contritum, Victima grata tibi.
 A cœnâ me, quæso, tuâ depellere noli
 Jesu! sed clemens *Vah!* miserere rei.

31.

Cur ita hæsi?

Sæpius ah! *hæsi*, dubitans an Numen adesset?
 Sicquæ mihi, fateor, *flebilis hæsit aqua*.
 Sed *cur* Naturæ, rogo, Naturalia credo,
 Artifici credo, *cur* quoque in arte suâ?
 Et Divina DEO non credam? haud amplius anceps
Hæreo: adesse DEum hic, sed profitebor ego.

32.

Hic via artes.

Miror, demiror, demiraborquæ deinceps,
 CHRISTUS sit JESUS quomodo factus Homo?
 Sed magis admiror, stupeo, demiror & *artes*:
 Quæis *hic* se Panis claudit in Orbe DEus.
 Hæc ego non capio *Fidei Mysteria* magna:
 Cur? quoniam *Fidei* est, non rationis *opus*.

33.

Ite! hac ravis.

Qui *ravi* & *rauci* (quia *ravi* fortè laborant)
 Huc *ite!* hic *ravis* namquæ medela datur.
Ite! hac antidotum capitate frequenter in arâ:
 Nam contrâ *ravim* hîc est Medicina, salus.
 Hoc Medicamento fruitur qui sæpius: ille
 à *rabido* Stygio tutus eritquæ *Cane*.

F

34. Tra-

34.

Trahis , I cavi.

Ferrum Magnetes, Magnetes viribus aurum
 Ad se, ut naturæ congrua dona *trabunt*.
 Tu peccatores DEUS ad TE *pertrahis* omnes:
 Sanguine eos potans, Carne tuâquè cibans.
I Cave! nè Mensam *Mysla* hanc *immunde* frequentes:
 Nè fors manduces hic tibi iudicium.

35.

Ab I! res victa.

Vicit io! *Leo vicit* Io: de stemmate *Juda*:
 Nam *victus* Satanias, styx quoquè *victa* jacet:
I Draco! jam *res victa*; jacet Mors *victa*, catenis
 Induitur: Stygis *ab! victa* caterva tacet.
 Plaudite Christicolæ! Victori hic pangite laudes:
 Hic Superis grates ac Holocausta date.

36.

Hac res vitæ.

Corporis in morbis nulla est, si vera loquamur,
 In morbis animæ sed *πανάχεια* datur.
Vite perpetuæ *res hac* tibi prostat in arâ;
 Hic Caro nam CHRISTI, Sanguis & ejus adest.
 Hæc duo ferèla mihi sunt certa medela salutis:
Vitæ æternæ sunt *Panacea* potens.

37.

Hêi! si ut Arca.

CHRISTE salve! qui tuis es
Arca Sanctitudinis;

Sospici-

Sospitator Orbis hujus
Arca plenitudinis.
 Quidquid est usquam datorum
 Munus Augustissimum,
Arca sacra Tu manebis
Hèi! tuis perenniter;
 Tu misellis, quæso, nobis
Hèi! opem fer jugiter.

38.

Ea uti charis.

Tres numero *Charites* veteres finxere Poëtæ:
 Moribus æquales & pietate pares.
 Una erat his casti reverentia corporis, unus
 Sensus, Mens, ratio, Gestus & unus Amor.
 Ethnica triga vale *Cbaritum!* namquæ *Hostia* præsens,
 Est mihi *uti* vero Numine plena *Cbaris*.

39.

Hic vasta rei.

Vastum haurire licet, non exhaurire Profundum:
 Semper aquas fundit gurgite *vasta* Thetis.
 Panis *hic* at Cœli quantumvis munera donet,
 Plura tenet: *Vasta* est, EUCHARIS alma, Thetis.
 Vos quicunque *rei* peccati & Criminis estis,
 In *Vasto* hoc Pelago, mergite corda, rogo.

40.

Ab! si Te Cauri.

Cur ratis *ab!* animæ subito tu baris & horres?
 Si *Te* afflet *Boreas*, *Africus* atquæ *Notus*.

Unà *Eurusque Notusque* ruant, tumidusque procellis
 In *Te Auster* vires evomat, atque furat.
 Quid tum? si rabido feriant *Te* flamine *Cauri*?
 Cordis Naviculam nunquid ad astra vehunt?

41.

I! hac Veritas.

Verum, nescio quo, latitare in fonte putarunt:
 Sed in sacrâ latet *hac Veritas* dape.
 I! nova de cœlo venit hic Academia *Veri*:
 Nam *prima Veritas* en! latens adest.
 Verus is est *Doct̃or Veri*, Verbumque *Iebova*;
 Hoc namque *Verum*, Cœli semita est.

42.

Vita ac Heris.

Non tantum *Cræsos* Cibus hic, sed pascit & *Iros*:
 Non tantum famulis, *vita* sed est & *Heris*.
 Sin *Herus ac Heres* cœli quis postulat esse?
 Hac *Elect̃orum* se cibet usque dape.
 Hic cibus est Arbor vitæ, relevamen & ægris:
 Hac dape *Te* satia, sin *Herus* esse cupis.

43.

Hac ea vitris.

Musica fit citharis, fit item quoque Musica *vitris*:
 Si *vitra* collidas tinnula, sæpè bibas.
Hac Divinus Hymen tibi *vitra* hæc præbet in arâ:
 Regalesque dapes porrigit ecce tibi.
 Dissona nè fiat, concorditer æmula fiat
 Musica: *vitra* movet nonnè sacrata Fides?

44. *Istus!*

44.

*Ictus! Eja Rha! **

Ictus es? hausisti quia virus fortè Draconis
 Tartarei: Antidotum hic Spirituale cape.
 Namquè *Sacramentum* sacrâ quod cernis in arâ.
 Collyrium Stygis est, ceu *Rha* venena necans.
Eja! Ictus sapias: *ictus* nè rursùs Averni
 Percipias: scelerum dira venena fuge.

45.

Vâb! isti cera.

Ut tua mens Jesu placeat, sit candida *cera*:
Isti ut sis talis, lubrica cuncta fuge.
 Nunquàm mollescas, nec sicuti *cera* liquefcas;
 Si *Caro*, vel *Mundus*, vel *Venus* ipsa trahat.
 Sed *cerâ* obtures aures, velut alter *Ulysses*:
 Sic *Vâb!* ante DEUM candida *cera* manes.

46.

I huc! ei Astra.

Huc ito! Astrorum supplex venerare Monarcham:
 Mundus & *Astra* poli, nam venerantur eum.
Huc ito! & propera: sin hoc tibi splendicat *Astrum*:
Astra secunda tibi, singula semper erunt.
 Si petis ergò velut sapiens *dominarius astris*:
 Hic famuleris *ei*, qui regit *astra* poli.

47.

Ah! uti Cerasi.

Diversis diversa placent: hic pignore *pami*
 Ducitur: is *pruni* fructibus, ille *pyri*.

F 3

Non

* *Rha*, idem quod *Rhabarbara*.

Non eadem sapimus: *Cerasum* me namquē suāve
 Afficit, hoc etenim *candicat* atquē *rubet*.
 Hujus ego *cerasi* divam dum mastico baccam:
Ab! quā grata mihi, quā mihi dulcē sapit.
 Cedant *poma* procul, procul hinc *pyra*, *prunæq;* cedant!
 E lapidi *cerasi* termite sarta colo.

48.

Hac ii servat.

Hic *servat* Mundum, nam Rector totius Orbis:
 Hic & *Servator*, CHRISTUS is hiccē latet.
 Hic latitat Princeps Pacis, latet Arrha sequestræ
 Pacis, in humano Cœlituumquē foro.
 Pacificator is est, *Servator* totius Orbis:
 Cuncta uno Verbo *servat* & ipse suo.

49.

Is ea ab! ridu.

Lucis inaccessæ Dominus, quem nemo videre
 Vivus Homo potis est, is latet hiccē DEUS.
Iste ea, quæ cernis fabricavit singula solus:
 Stelliferiquē poli nobile struxit opus.
 Dæmonis à *ridu* supremâ Mortis in horâ:
Ab! rogo, me Jesu protege, mequē Tege.

50.

Civis æthra.

Incola fidereæ quisquis desiderat esse
Æthra, flammigeri *Civis* & esse poli.
 Is colat hiccē latens Numen, reverenter JĒSUM:
 Hic *æthram* solus condidit atquē polum.
 Sic cœli, scio, *civis* erit, possessor & æthræ
 Perpes erit: summum conspicietquē DEUM.

51. *Hic*

§ 1.

Hic vir etas.

Ætas prisca stupet septem miracula Mundi:
Hic magis obstupeas *Vir* sed amoris opus.
 Vera DEI soboles latet hoc sub syrmate Panis:
 Et sacra pro nobis victima facta fuit.
 O mirum DEITATIS opus, miraculum Amoris!
Ætas hoc Hominum postera jure stupet.

§ 2.

Ab! JESUS vireat.

Floreat ac *vireat* Jesus, Jesusquè colatur:
 Hunc amet, ac Mundus totus adoret eum.
 Hunc sub eâ Panis tremebundus adoro figurâ:
 Hunc timeo, veneror, diligo, semper amo.
 Hic Jesus *vireat*, vivat, semperquè triumphet!
 Hic semper vincat, perpetuoquè regat!

§ 3.

Vis Citharæ.

Quanta sit, & quæ *vis citharæ* cognoscere gaudes?
Vis hujus *citharæ* est: Corda ferire Deo.
 Tristia corda levat, cœlestia Numina placat:
 Grata Hominiquè movet gaudia, grata Deo
 Convocat Angelicos cœtus, Satanamquè repellit:
 Ut subito repetat Tartara nigra gradu.

§ 4.

Sic trabe via.

Voce *trabant* alii Montes, sylvasquè sequentes:
 Me Sacrosancta magè ast EUCHARIS *una trabit*.

Felices animæ! Divûm quas Nectare potas:
 Has vox nulla hominum, ferèla sedista *trabunt*
 Hic dum CHRISSE! *viâ* vitæ peregrinor in istâ:
 Me *trabe* post TE, Me linquere Tequè veta.

55.

Ab I! casti ver.

Exoptas floras? *I lilia casta pudoris*
 Panis in orbe latent, purpureæquè rosæ.
 Liliûm es, O Jesu! niveo sub fragmine Panis:
 Ceu rosa sub vino, nonnè rubere soles?
 Hic es *Ver Castis*, vernorum gloria florum:
 Hòc *Ver* qui nescit, vivere nescit Homo.

56.

*Hèi! sicut Ara. **

Persa celebrabat quondàm convivia *Soli*:
 Res versa est: hic *sol* ferèla dat eccè tibi.
 Hanc *Aram solis*, largis Deus instruit escis:
Sic ut Homo *soli* sacrificare queat,
 Ex *arâ* hac capiam cœlestia symbola vitæ:
Solis in hac *Arâ* sacrificabo DEO.

57.

*Tuis hêic Ara. **

Ara vale *Bacchi*! quondam sacrata Lyæo:
 Nam melior, Jesu! *hic* factus es *Ara tuis*.
 Quæ sacrâ in hac *Arâ*, mihi Tu rubicunda falerna
 Promis: sunt verè *de meliore notâ*.
 Tu quisquis *Vitale Merum*, Nectarquè *Cruoris*
 Appetis: hoc Te Te prolue sæpè *Mero*.

58. *Hic** *Ara Solis.** *Ara Bacchi.*

58.

*Hic eis ut Ara.***Aras Neptuno*, quondam Gens prisca dicavit:Ast præsens hæc est *Ara* dicata DEO.*Hic* etenim solus tumidi regit æthera Ponti:

Quidquid & immensi continet unda Maris.

Hic DEUS est cunctis solennis *ut Ara* salutis:

Rex est ille Soli, Rector & ille salvi.

59.

Tuas ab! Cyre.

Magnifici non una Epuli memorabilis extat

Fama: sed hæc nulla est commemoranda magis.

Hic apponuntur convivis talia ferêla:

Qualia nec Tellus, Æthra, nec unda dabit.

Hinc *Cleopatras* ego jam fastidio Menſas:Nauseo delicias, *ab!* quoquè *Cyre tuas*.

60.

*Ah! vicit sera.**Hic* DEUS ipſus adest, qui Mortem *vicit* & Orcum:Contrivit vectes qui Stygis, atquè *seras*.

Non ſtetit hic ejus Virtus, ſed clauſtra polorum

Ac cœli, nobis hic reſeravit Homo.

Qui cupit æthereæ donari ſedibus Aulæ:

Hûic erit *âb!* præsens HOSTIA, vera *sera*.

F 5

61, 1!

* *Ara Neptuni.*

61.

I hac uti sera.

Clauserat ah! Cœlum labes primæva Parentum;
 Clausaquè porta poli multa per æva fuit.
 Mox tamen ut CHRISTUS pro nobis victima factus:
 Nobis Cœlorum porta reclusa fuit.
 Vis referare polos tibi per peccata reclusos?
 Hic cibus Angelicus sit tibi *ut* alma sera.

62.

Hac Avis iter.

Hic Jovis Ales adest, & justis dividit Escam:
 Proterit & reprobos unguibus atquè necat.
Hæc Avis ad Solem directo tramite fertur:
 Atquè docet pullos *hac* volitare *via*.
 Ah! mihi sis JESU! Jovis Ales mortis in horâ:
 Pandito ad astra viam, dùm tero Mortis *iter*.

63.

Hæc! citi Ara.

Ferte *citi* flores, *aras* decoratequè sacras!
Hæc! in iis latitat CHRISTUS & ipse DEUS.
Hæc Fidei humanum superant Mysteria captum:
 Firmitèr illa tamen credo fidelis ego.
 Solis scrutari lumen vâh! Talpa caveto:
 Nè Te Majestas opprimat, atquè jubar.

64.

Sua beic Tria.

In terris *tria* sunt: Aqua, Sanguis, Flamen: & hi *Tres*
 Sunt *Unum*; illa negas, jam scio, Verpe *tria*.

Hic

Hic sua sed quoties *Tria* Numen præbet in arâ:
 Hæc reverenter ego diligo, semper amo.
Hæc Patrem, Verbum cum *Flamine* credo latere:
Tres licet: ast *Unum*, nec nisi Numen idem.

In idem.

Frons, Oculus, Venter: *tria* sunt mala pessima
 Mundi:

Quod videt illa, cupit; prurit is, ille tumet.
 Hæc *tria* ut evites, vigil ut sis semper oportet:
 Hisquæ sacris crebrò Te satiato cibus.
 Nam *Trias* hic præsens contrà *tria* crimina dicta,
 Est medicina potens, atquæ malagma valens.

65.

Ea hic stravi.

Non nego, mi JESU, quod crimina multa patrarim:
 Turpiter & fuerim à Dæmone *stratus* humi.
 Ast *hic* deficiunt Cacodæmonis Agmina cuncta:
Hic ea nam *stravi*, Victor ovanquæ fui.
Hic ego *prostravi* carnem, Cacodæmona, Mundum:
Styx *hic* *strata* jacet, *strata* jacetquæ Caro.

66.

Hic eras vita.

Per Mare, per terras & inhospita saxa vagabar,
 Ingeminans: JESU! Sponse moraris ubi?
 Hæc dicens: Sacram lassus volvebar ad aram,
 Et JESUM inveni, jam teneoque meum.

Hic

*Hic mea dulcis eras vita, & mea sola voluptas:
Hic TE complectar, TE venerabor ego.*

67.

Ab! si urtica.

*Te sin urtica vitiorum durius urant,
Aram hanc accedas atque beatus eris.
Filius hic Patrem placat, proque omnibus orat:
Hic Virgo, & Cœli Curia tota favet.
Ingeme peccator! dic: læsi ab! Numina summa:
Placabit Natus sanguine, lacte Parens.*

68.

Hac Te variis.

*Omne bonum diffusivum solet esse suimet
Ipsius: ut Physici, Philosophique docent.
Quæ tua, mi DEUS! hic Bonitas? Te qualiter hæc
non
Diffundis variis, mirificisque modis?
Te variè hac varias, remanes tamen omnibus idem:
Es variis varius, semper idemque manes.*

69.

Cautè ab risi!

*Tempus ridendi est, sunt & sua tempora flendi;
Hæc mihi cœlestis sed Caro risus erit.
Me vocitet Mundus stultum: sacrasmata dudum
Ab! cautè risi: nec mihi Munde places.
Posthac solus erit risus dilectus Jësus:
Ab! Isaac, * verus Tu mihi risus eris,
* Isaac interpretatur risus,*

70.

JESU ab Arcti! *

JESU *ah!* non alium, Te JESUM diligo solum:

Tu mea cœlestis fœdera Sponsus habes.

JESU ego sim *Clytie*, Tu Sol: ego *Cynthia*, Phœ-
bum

Quà libet obverso prosequar ore meum.

Tu mihi JESU! *Helice* es, Cynosuraquè duplicis *Arcti*:

Quò trahis, huccè libens ad tua signa sequar.

71.

Ite hic auras.

Qui vos sidereas cupitis sustollere in *auras*,

Huc *ite!* *hic* vobis nam *favet aura* bona.

Nam DEus hiccè polo ceu lenis labitur *aura*:

Ac hominum mentes, pectora, Corda trahit.

Aura veni! ac nostras cœlestibus imbue mentes

Flatibus: En! animos pandimus, ora, sinus.

72.

Hic sit Auræ.

Est satis *hic Auræ*, *hic* verè aurea perflat & *aura*:

Quæ genus omne mali perdit, & omne scelus.

Auræ veni! ac animas hominum Mundo eripe &

Orco:

Adspira! & blando flamine corda fove.

Auræ veni; fractos Spes Te veniente focillat:

Et portum in mediis naufraga quærit aquis,

* *Arctos* signum cœleste,

73. 1!

73.

1! hac eris Tav.

Quondam futuræ gloriæ
 Et Symbolum, & signum fuit
 In lege *Tav*: Tu, qui cupis
 Cœli esse particeps; *eris*,
 Sin imprimas menti tuæ
 Hoc *Tav* sigillum: *hac* EUCHARI
1 sæpè Te cibes, *erit*
 Beatitatis hæc nota.

74.

Ab! si te Curia.

Qui cupit ignivomi pertingere ad atria cœli,
 In quibus æternùm vivere ritè queat.
Te sin astringeri delectet *curia* Cœli:
 Sæpè hæc devotâ sumito mente Sacra.
 Sacratam hanc adeas Aram: nam *Curia* cœli
 Hic spatiosa sat est, & speciosa simul.

75.

Hac via serit.

Quæ sibi quisquè *serit* præsentis tempore vitæ:
 Hæc quoquè post vitæ tempora sera metet.
Semen in *hac* arâ vitæ est, & Gratia origo:
Semen id, oro, tuo spargito cordis agro.
Hac quicunque *Via* Terræ sua *semina* mandat:
 Turgida lætitiâ Messis & ejus erit.

76. Ita,

76.

*Ità , bac re jus.***Est ità :** peccavi graviter , nec Numen amavi :Hinc in me *jus* Styx , Dirus & Orcus habet.**At DEUS** *baccè* dape in Natum me rursus adoptat :In me , *jus bac re* vendicat omne sibi.**Omne** tuum *jus* Styx *bac re* manet ergò sepultum :In me *jus* JESUS solus , & unus habet.

77.

*Ite buc ! is ara.***A** Te qui varios vis hic depellere morbos :

Nestoris atquè senis fata videre cupis.

Huc ito ! sanctâ latet *is* nam tectus in *arâ* :

Vitæ perpetuæ qui dare ferèla potest.

Haud tamen absquè fame hæc *Cerealia Munera* sume :**Præsentes** latices nec bibito absquè siti.

78.

*Ab ! irus jacet.***Pauper** ubiquè *jacet* : patet hoc in paupere JESU :In Cunis nudus qui *jacet* , atquè Cruce.**Irus es ah !** nec habes ubi JESU membra reclines :

Pro Thalamo , Cunis , cor TIBI dono meum.

Ab ! quàm dives ero ? hic *jaceat* si pauper Jësus :Tunc certè faller : *Pauper* ubiquè *jacet*.

79.

*Hëu ! ars viâa.***Non** *artem* ille mihi rectè didicisse videtur :*Artis* qui nescit dissimulare viam,

Est opus hoc Fidei, haud *Ars* mirabile: *viſta*
Ars hic cuncta jacet, nam pudibunda tacet.
Ars beū viſta! sacrata Fides hic sola triumphat:
 Sola Fides, non *Ars* hic docet esse DEUM.

80.

Hac utaris, ei.

Te DEus hic potat, cibant ac alimenta ministrat:
 Hic Caro nam Cibus est, Potus & ipse cruor.
 Corpore Te proprio saturat, Te sanguine potat:
 Dic, magis an hominem posset amare DEus;
Hac utaris Homo pretiosa saepius Escā:
 Sic quoque gratus *ei* Tu, scio, semper eris.

81.

Ab! vis retia?

Si *vis* immundi Mundi, carnisque salacis
 Effugere insidias, & mala tela stygis.
 Crebrius expandas *ab! retia amoris* in altum:
His irretitur nam DEus ipse tuus.
 Huic soli expandas tua *retia*: donec eundem
 Ad Te ceu *reti*, mentis amore trahas.

82.

Heū i! si arſta.

Te *ſi arſta* fames premat, & penuria Mensæ:
 Huc *i! si* forsan te premat atra sitis.
 Hic sunt combibia & convivia Regia verè:
 Hiscè sitim sedes, Esuriemque leves.
 συμπόσια hæc gratis homini Deus ecce ministrat:
 Ergo sitim seda sanguine, carne famem.

83. *Ab!*

83.

Ab! scire vita.

Omnia non optes, quamvis *scire* omnia posses:

Qui plus *scit*, minus is credere namquē solet.

Hoc Ænigma sacrum evita mirabilē *scire*:

Ni metuenda velis fortē pericla pati.

Ab! non sis *sciōlus*, nequē perscrutator ineptus:

Hic etenim debes credere, *scire* nihil.

84.

I! ea his curat.

**Pharmaca sunt potius quā vulnēra, vulnēra CHRI-
STI:**

Curat *is* etenim vulnēra nostra **DEUS.**

Sin habeas animæ fatalia vulnēra, jamquē

Proximus es morti, fata necemquē subis.

Non timeas: sed Te Te in vulnēra projice Christi: is

Vulneribus *curat* vulnēra nostra suis.

85.

*Curis ea Thia.**

Curarum quisquis stimulis agitaris & æstu:

Anxius & *curas* pectore corde coquis.

Hanc cē bibas *Thiam*: *curas ea* pellit amaras:

Thia melancholicos allevat ista viros.

Hanc Hypochondriaci *Regalem* sumite *Thiam*

Vos *ea* nam *curis* liberat, atquē levat.

86.

Ceu Thia iras.

Irā si rabidā spumes, si felle redundes:

Thia hac Angelicā pergito sæpē frui.

G

Bilem

* *Thee.*

Bilem & Ephemerinas febres, & fellis acorem

Tbia hæc expellit, Virus & omne necat.

Bilem diminuit, rabiosas sedat & *iras*:

Scit tumidum flavâ bile, levare jecur.

87.

Ista ab jecur!

Ab! Homo felle tumes, quoniam *jecur* ardet &
hepar:

Efformat nimium sanguinis atquè coquit.

Hinc tibi facta levis sin est injuria: in iras

Surgis, & haud animi fræna tenere vales.

Balsama cerne nova hic! calidos *ista* hepatis æstus

Enervare potest, & cicurare solet.

88.

Hic vi Astrea.

In Cœlum fugit terris *Astræa* relictis:

Alit *Astræa* nova *bic cœlica* rursus adest.

Ardua cœlorum quisquis desiderat *astra*:

Hanc colat *Astræam*, præmia justa dabit.

Sed cave! nè pecces: ut enim dat præmia justis:

Sic quoquè *vi* pœnas irrogat illa malis.

89.

Ab! sic Te Auri.

Huc animos, mentes *ab!* vertite quæso Fideles:

Æthere nam rupto depluit ipse DEUS.

Non iterum in *Danæen auri* ruit *imbre* doloso

Juppiter: alit *auri* fit *pluvia* ipse DEUS.

Si

Si *Te sacra fames* Homo forsitan torqueat *auri*:
Hic pandas animum, pectoris atque sinum.

90.

Aut ea Hircis.

Qui cupit in cœlo quondam, æternumque beari:
Hæc niveâ capiat *Symbola* mente *Sacra*.
Apta ea sunt Agnis, inidonea olentibus *Hircis*:
Castas namque animas, Cordaque Numen amat,
Te Veneris stimuli quantò vehementius urgent:
His tantò indignum Te magis esse scias.

91.

Ab viri! escat.

Qui lautas epulas, sapidas & quæritis *escas*:
Regis ad hanc Mensam currite, & *ite viri!*
Hic etenim præsens, qui cunctis porrigit *escam*:
Qui cibât & nutrit cuncta animata DEus.
Hic *ab!* carne sacrâ proprii nos Corporis *escat*:
Nosque cruore suo, ceu *Pelicanus*, alit.

92.

Erit hæc Avis.

Quotidianæ niger *Benedictio* prandia Corvus
Detulit: ast hic dat casta columba* dapes.
Quam prius emisit fluitante *Noëmus* ab arcâ,
Christicolis epulas illa ministrat *avis*.
Si cupis, *hæc* ut *Avis* Te CHRISTI corpore pa-
scat:
Sis purus, puros hæc etenim Ales amat.

G 2

93.1!

* *Ciboria* olim in figurâ columbæ erant formata,
vide Baronium,

I ! ita ac Herus.

Dic mihi: Panis *Herus* quisnam solet esse profani?

Is nisi, qui *Cererem* commolit atque terit.

Hanc sacram *Cererem* devoto sæpius ore

Manduces & edas, mente piâque teras.

Ac ita panis *Herus* remanes, semperque manebis;

Civis eris cœli, sic *Herus* atque poli.

Vab ! sic itera.

Non satis est JESU! magè *vâb !* cor flagret amore?

Vrere *sic iteres* pectus amore meum.

O mihi si totidem cor amoribus ardeat unum!

Quot superûm accendunt omnia corda faces.

O Amor ! O Bonitas ! DEus omnia ! quis mihi do-
net,

Ut mea mens semper flagret amore tui?

I cui re basta.

Nemo mihi *Herculeæ* jactet miracula dextræ:

Et domitas, toto quâ patet otbe, feras.

Quæ ferro *Alcides* peragit, clavâque trinodi:

Præsenti hac *bastâ* singula solus ago.

Hestia nam *Martis* frameam, quoque *Palladis* Ha-
stam,

Horrificum *fulmen*, vincit & arma *Jovis*.

96.

Vis retia ? hac.

Retia si Mundi *vis* evitare dolosi,
 Nec *vis* incidere in *retia* aperta Stygis.
Hac satiare sacrâ Te perge frequentius escâ :
Retibus à Mundi liber erisque Stygis.
 Hic homini JESUS sua *retia* tendit *amoris* :
 Ac illis animas illaqueare studet.

97.

Vâb ! ac Syrte.

EUCHARIS est pelagus, fundiquè & littoris *expers* ;
 Est eadem fundi nescia, *Syrte* caret.
Naufragium tamen hæc *ac* magna pericla minatur :
 Si quis eam tumidâ mente superbus adit.
 Hæc *Vâb ! Syrte* caret, Scyllâ caret, atquè Charybdi ;
 Dummodò simpliciter credis adesse **DEUM**.

98.

Ità, re Jachus.

Quisquis vina sitis cœlestem hunc gustet *læcbum* :
 Hæcquè probet sacro pocula repleta mero.
Hoc Jaccho refovetur Homo, relevatur & æger :
Re verâ hic *Jacchus* languida corda fovet.
 Est *ità* : Cornigeri valeant nunc Orgia *Bacchi* ;
 Sed vero *Jaccho* sacrificabo **DEO**.

99.

Hic vise atra.

Hic Arcana vides, Fidei Myſteria Summa
Hic absconſa latent : âh ! venereris ea.

Sed fors *atra* tibi mens est, & conscia noxæ?

Non fugias : ideò *vise* sed hascè dapes.

Attamen immundos animæ prius ablue nævos :

Sic non *atra* tibi, at mens nivis instar erit,

100.

Vâh ! iris tace.

Iris ob æthereum quem ducit Amabilis arcum ;

Nuntiat elapsum turbinis esse malum.

CHRISTUS is est *Iris*, diras quæ comprimit *iras* :

Iris ille caret, sicut amore scatet.

Sin odiis ferves, sin *irâ* forsitan ardes :

Hinc abscede procul ! *vâb ! rabiose tace !*

*

Suspirium.

ad

JESUM EUCHARISTICUM.

Rhythmus ἀμελγ.

I.

Hic O JESU ! adoro TE,

Ah ! JESU hic accendas me :

Ut totus absumar in TE,

Qui cibus hic & potas me.

2.

O JESU ! ego amo TE !

Nam scio quod amasti me.

En ! libertate privo me,

Ut sponte vinctus sequar TE.

3.

Nil suggerat memoria ,
Nisi de tuâ Gloriâ :
Nil intellectus sapiat ,
Præterquàm ut TE capiat.

4.

Protester nihil velle me ,
Nisi quod sciam velle TE.
Quæ dono tuo mea sunt ,
Hæc dono meo Tua sunt.

5.

A TE accepi , recipe :
Quid iis velis præcipe.
Guberna sicut scis & vis :
Nam scio , quod amator sis.

6.

Amore solo dona me ,
Ut ego , JESU ! amem TE :
Hæc dando dabis omnia ,
Nam reliqua sunt Somnia.

CENTURIAE QUARTÆ

Inscriptio.

EUCHARISTIA,

Sacrum Amoris Convivium.

* *

Verè

CHRISTUS usquè in finem dilexit suos.

Hinc

Celebraturus in Cruce Nuptias,

Unigenitus Patris

Hymeneo præmisit Convivium.

Optimum optimum,

Optimum bolum servavit extremum:

Dùm sacrum

Instituit EUCHARISTIAE Sacramentum;

* *In quo omnes*

Amoris sui divitias in nos Salvator effudit:

Dans nobis

Carnem in Cibum, Sanguinem in Vinum,

* *Concil. Trid.*

O Pre-

O

Pretiosum Convivium,
 Admirabile Amoris indicium!
 * Verbum Caro, Panem Verum
 Verbo Carnem efficit:
 Fitquè Sanguis CHRISTI merum,
 Etsi sensus deficit.

O

Fortunata, Cœlo nata, à DEO data
 Amoris convivia & Combibia!

Huc ergò

Venite, comedite & bibite!

Proponitur enim hic

Frumentum Electorum,

Quod,

Inumbrante Spiritu S. Virgineo Creditum Solo,
 Bethlemitico illarum stabulo,
 Palestino ventilatum in Agro,
 Nobis in epulas cecidit.

O

* Sacramentum Sacramentorum,
 Amor Amorum,
 Dulcedo omnium dulcedinum!

O Epulas!

Tucetis Principum dulciores,
 Heliotropeza Æthiopum delicatesiores,
 Epulis Apicianis, Escis Sybariticis
 Lautiores & pretiosiores.

His

Dum Anima Christiana vesceris;
 DEO frueris;

G 5

Quid

* S. Thomas Aquinas,

* S. Bernardus,

Quid sublimius?

DEO ipso saginarius;

Quid magnificentius?

Ipsi imò DEO agglutinaris;

Quid Augustius?

Inebriemur ergò ab hac ubertate,

Letemur hac Regum Mamillà,

Potemur hoc Voluptatis Torrente:

* *Nam* DEUS Omnipotens, nil majus dare potuit;

Sapientissimus, plus dare nescivit;

Ditissimus, plus dare non habuit.

Maximum ergò hoc *Amoris* portentum

&

Charitatis Sacramentum

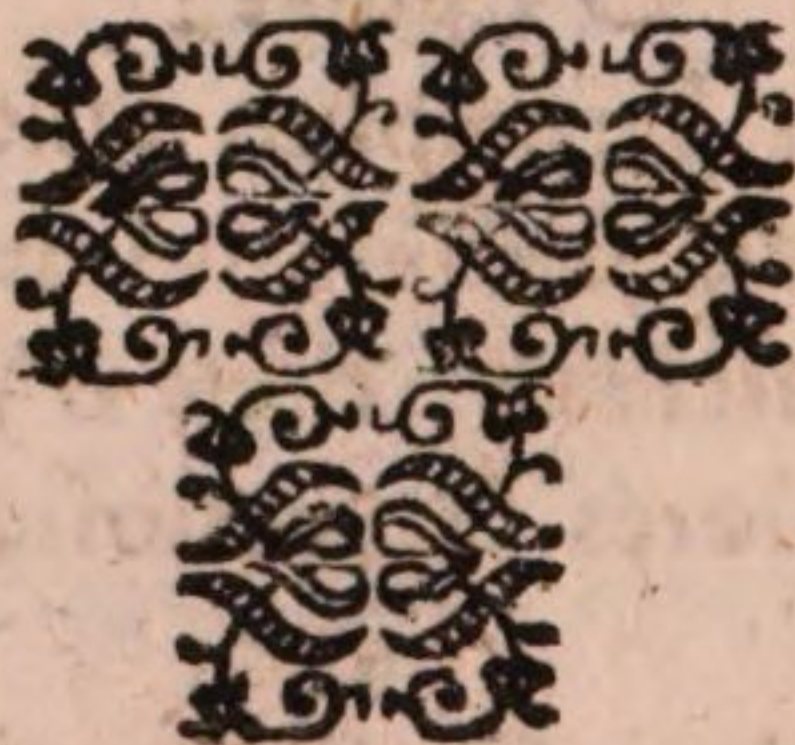
Laudetur millies & infinities:

Est

Enim Memoriale præcipuum, & Divini ergà

Nos *Amoris* Venerabile

SACRAMENTUM.

* *Aug.*

Ana-

Anagramma.

SUMAM NECTAR.

NOlo *Jovis Cerebrum*, nequè *Cœnas* opto
Luculli:

Despicio *gemmas* & *Cleopatra* tuas.
Splendida & *Ass-veri Convivia* respuo
Regis:

Lautis nolo *Epulis Balthasarisque* frui.
 Et *Ceres* alma tuas spicas aspernor inanes:
Spumantes pateras nauseo , *Bacche* ,
 tuas.

Nàm magis ad lauta invitat *Convivia*
 JESUS :

Me potans proprio *Sanguine* , *Carne* ci-
 bans.

Hiscè frui solùm dapibus defidero, JESU:
 Hoc *Sumam Nectar* , *Cœlicolumquè*
 Merum.

Programma

EUCHARISTIA.

Anagramma

1.

Eja! ac Tburis.

Eja venite! melos Domino cantemus & hymnos:
Christiadum populus carmina cantet ei!

Eja venite! sacram Domini geminemus ad aram
Cantica: cantemus mutua verba Choro!

Eja venite! DEAM Tburis veneremur acerrâ:
Ac plenis manibus Thura feramus ei.

2.

*Cbaristia * E. V. **

Hic Homo, crede mihi sunt vera *Cbaristia* amoris:
Symposium majus, *Sardanapale*, tuo.

En! ut purpureo spument *Carchesia Baccho*;
Ipsa *Ceresquè* suas porrigat usquè dapes.

Hæc igitur purâ cape mente *Charistia* sacra:
Hic *Ede, Vive*: tibi cuncta parantur Homo!

3.

Es vi hac Tria.

Excellens Bonitas, Sapientia, summa Potestas:
Sunt *Tria* præ reliquis, quæ Deus unus habet.

Hæc

* Ein Liebesmahl. * E. V. apud Priscos Ede. Vive.

Hæc *tria* sacra tenet præsens hæc *HOSTIA*: namquæ
 Haccè *DEI* Bonitas fit *Cibus* atquæ *Caro*.
 Nobis *Diva* novum struit hic *Sapientia* templum:
 Ego *tria* omnipotens hæc *DEUS* unus habet.

4.

Certa JESUS Via.

Et *Maris* & vitæ *via* formidabilis, anceps:
 Publica naufragiis utraqûe nota *via*.
 Hic *Lotum*, hic *Liparas*, sævamque ardoribus *Ætnam*:
 Hic *Ditem* invenies, Tænariasquæ specus.
 Sed mihi *certa via* est *JESUS*, *Via certa* salutis:
JESUS ad *Superos*, est *via certa* polos.

5.

Et hic varias.

Carpe * *cibos* faciles, placidamquæ admitte quietem:
 Curabis *varias* hac ratione febres.
 Febris *Avaritia* est, febrisquæ *superbia* vitæ:
 Et febris *furor* est, atquæ *Libido* salax.
 Hæ me *Quotidie* febres (agnosco) molestant:
 Hiscè malis fateor, febribus angor ego.
 Has contrà *Recipe* est *cibus hic* quem donat *JESUS*:
Hic varias febres effugat atquæ lues.

6.

Hic se variat.

Vertumnus novus est *JESUS*, ac *Prothæus* alter:
Hic variat se se, ac alterat arte genas.
 Qui *DEUS*, *hic* fit homo vilis: qui *Mystra* supremus,
Hic se iterum *variat*: *Victima* fitquæ *DEO*.
 Nè tamen agnoscas, aliam mox ille figuram
 Induit: atque latet *Panis* in *Orbe DEUS*.

* *Consilium Celsi Medici.*

7. *Hæc*

7.

Hæc Austria.

Hac sub fruge latet, Dominus qui totius Orbis;
 Magnus in hoc parvo clauditur Orbe Deus.
 Turbidus hic Orbis Mundi, vertatur in Orbem:
 Hunc tamen *Austriaci* Orbem sine fine regent.
 Quamdiu in Orbe isto venerabitur *Austria* Numen:
 Tamdiu in Orbe reget, Sceptraquæ summa geret.

8.

His ea Turcia.

Hic quæ *Sacramenta* vides, *his Austria* semper
 Vicit *Othomannos*, *Lunigerosquæ* Viros.
Hiscè Pius CÆSAR LEOPOLDUS semper ovavit:
 Hæc sunt arma, quibus *Turcia* victa jacet.
 Pallet Luna, fugit Mahomet, cadit ense Rebellis:
His armis Hostes vince, JOSEPHE, tuos.

9.

Ità, bac veris.

Est *ità*: perpetuò non durant Gaudia *Veris*:
 Nec durare Diu, floride *Maje*, soles.
Ver etenim sequitur calidissima solibus *Æstas*:
 Autumnumquæ solet tristis Hyemsquæ sequi.
 Si cupis Elysiis in campis *Vere* fruisi:
 His Te epulis saties, scèlaquæ *Veris* ages.

10.

Hi ritè causa.

Hic latet assumpto *Cereris* sub Schemate CHRISTUS:
 Non semel est Pani hic visus inesse sacro.

Ast

Ast apparentèr modò cur non ergò videtur?

Ad sacra fors se homines *ritè* minusquè parant?
Non hæc *causa* subest: DEUS ast vult, firmiter *hic* ut
Simpliciter credas Numen adesse tibi.

11.

Avari! hic est.

Quid tibi divitias coacervas sordide *Avare*?

Quid Nummos veluti Numen inane colis?
En! *hic est* is, opes qui dat, confertquè perennes:
Hic est, qui solvit debita cuncta DEO.

Hic vobis (qui spiritualitèr estis *avari*)
Sufficiens aurum, ac aurea dona dabit,

12.

I buc! re satia.

Quem Mare,quem Tellus,& quod tegit omnia,Cœlum
Non capiunt; latet hic Numen & ipse DEUS.

Huc igitur properes! *I* vero corpore CHRISTI

Te *satia*: pota sanguine Tequè DEI,
Regia namquè tibi *re* verâ hic Mensa paratur:
Magna, Triumphalis, nomine digna suo.

13.

Hic vir sta ea.

Quisquis ades, summi quem tangit Cura Tonantis;

Hic vir sta! ceptum siste Viator iter!
Hic vir, viva caro, æterni & Sapiencia Patris:
CHRISTUS adest, vivus Panis est una salus.
Maeste age! divinos hûic funde viator honores;
Ac *ea*, quæ cernis, supplice mente cole.

14. *Ab!*

14.

Ab! sicuti aër.

Utilis est *Aër*, recreat cum Corpore mentem:
 Hoc sine namquè potest vivere nullus homo.
 Vita reviviscit, sin *aër* permeet artus:
 Hic animi vires, si periêre, refert.
Ab! Cœli Panis Tu sis mihi *sicuti* purus
Aër: Tu vires *ab!* reparato meas.

15.

Hic Esau Tria.

Esau lente suum jus vili vilior ipse
 Vendidit: o demens! quid gula læva facis?
 Respuo delicias, quas Tu mihi Munde propinas:
 Hoc me cœlesti sed saturabo Cibo.
Hic Epulis sacris, genioquè vacabo licentèr:
 Me *Trias bic* recreat, Bacchus & alma Ceres.

16.

I! arce biatus.

Lubrica quàm facili glacies discedit *biatu*:
 Tam citò vâh! hominum gratia vana perit.
 Gratia sola Dei manet, & perdurat in ævum:
 Dummodò peccatis non maculetur Homo.
 Glutiat *Inferni* nè me fors vastus *biatus*:
 A me JESU *arce* Crimina cuncta procul!

17.

Rates ab vici.

Vincere visnè *rates*? Cœliquè attingere portum?
 Quod tibi consilium trado, sequâre meum.

Nau-

Naucerus DEUS esto *Pater*, *Cynosura Redemptor*;
 Sancta sit *ab!* Sanctus *Spiritus aura ratis*.
 His ducibus poteris sinuosa per æquora Mundi
 Qualiacunque tuæ pandere vela *ratis*.

18.

Hac re Avitis.

Hac re Catholicis res occultatur, *avita*,
 Cui neque principium, cui neque finis erit.
 Nam DEUS hiccè latet (Patribus si credis *avitis*)
 Imperio cujus subdita cuncta jacent.
 Si sapias, hæc credas; sciolis neque crede novellis;
 Nam veterum scriptis est adhibenda fides.

19.

I ab! rei scuta.

Hostes Mundus habet tres, contrà hos arripe *scuta*;
 Pro *scuto* JESUM qui capit, ille sapit.
 Hic quæ sacra vides, sunt aurea *scuta* salutis:
 Delicti veniam dant ea *scuta reis*.
Ab Homo! sit *scutum* JESUS; quid tutius? isthoc
 Quàm benè protecti, quos tegit umbra, latent.

20.

Ab! recti vias.

Conscia mens *recti*, vulgi mendacia ridet:
 Hæresis errores ridet & alma Fides.
 Antiquis hæc credit Avis, Proavisquè: *Lutberi*
Calviniquè novas deserit indè *vias*.
 Dogmatis a *recto* nè tramite forsitan erres:
Ab! Atavùm *rectas*, quæso, sequare *vias*.

H

21. His-

21.

Hiscè uti Ara.

Huc Peccatores vitiorum pondere pressi
 Accelerent! *Ara* est nam DEUS *biscè* reis.
 Est DEUS hic nobis *veluti* venerabilis *ara*:
 Quàm non securi, hæc quos tegit *ara*, sedent?
 Omnis ad hanc igitur peccator confluat *aram*:
 Ut quâ quisquis eget, quisquè reportet opem.

22.

Hic vir sat ea.

Obsideant furvæ mentem quæcunque tenebræ:
Hic mihi *sat* JESUS, *Vir satis* *biccè* mihi.
 Hæresis imminuat *Sacramenti* hujus honorem:
 Illius ex tenebris, Lux mihi major erit.
Hic ego quæ veneror myſteria namque tremenda:
 Lux infallibilis, sunt *ea*, crede, mihi.

23.

Ità, bēic uras.

Mane recens orto Titan delectat Eoo:
Urit at in medio cuncta calore die.
 Hac JESU in mensâ me me vehementiùs *uras*;
Hic animam absumas ignis amore tui.
 Ignis amore Tui accendas *ità* pectoris ima:
 Præter TE solum nil ut amare queam.

24.

Ab I! certa vis.

Qui sola Terrarum, qui Numine replet Olympum:
 Clauditur Orbiculo hoc, qui modò Panis erat.

Non

Non timet angusto Majestas limite claudi :

Non locus hic Domino est, sed locus est Domini.

Ah Homo! *vis certum* medicamen habere salutis?

Hic DEUS è Cœlo Pharmaca *certa* dabit.

25.

Tu iis ab arce!

Panis aveto sacer, *Cibe* verè *fortis* aveto!

Vi cujus mea mens ambulet usque ad *Horeb*.

ECHARIS *ab* salve! de cordis mœnibus *arce*

Hostes: adquè Stygem *Tu* procul ire jube.

Ah! animæ sis, quæso, meæ *Tu* Portio: sisquè

Verè salvificans Esca salutis *ei*.

26.

Vâh! iis Cetra. *

Machina diffiliat Mundi, Cœlumquè labascat:

Incutient nullos tanta pericla metus.

Nam DEUS est solidus Clypeus sperantibus in se;

Vâb! is *iis* scutum est, Ægis & umbo potens.

Cetra, Ancile polo delapsum, est peltaquè fortis:

Quis feriet? *cetrâ* cum DEUS ipse tegit.

27.

Ah! sic vitare.

Qui *vitare* cupis fraudes & retia Mundi,

Carnis & illecebras, insidiasquè Stygis.

En! hic sunt præsto Collyria sancta salutis:

Quæ cœcos homines irradiare solent.

Sæpius *ab!* illis igitur, quæso, utere: certò

Sic vitare potes cuncta pericla Stygis.

H 2

28. Si

* *Scuti genus.*

28.

*Si ea, hic Ruta.***Huc citò ferte pedes! qui vina falerna sititis:***Hic & divino labra rigate mero.***Si cupis esse diu sanus, contrà omnia tutus:***Sæpius his pòclis perge madere sacris.***Sic & eris tutus: *rutà* hac sunt pocula tuta:***Ruta ea nam pellit cuncta venena procul,*

29.

*Tu hic es Aria.***Arbor *Aria* fuit, *Theophrasto* teste, salubris:***Serpentes cujus sola vel umbra necat.***Talis *Aria* mihi *hic* Jesu! es, sub tegmine cujus***Dum sedeo, temno Toxica fœda Stygis.***Astra revulsa ruant, & in Orcum Terra dehiscat:***Dùm latitabo sub hac arbore, tutus ero.*

30.

*Ab cautè iris!***Pacis amans DEUS est hoc sub velamine Panis:***Hinc calidas *iras* ab moderato tuas!***Sint procul hinc lites, & amaræ jurgia linguæ:***Hic etenim *cautè* res peragenda tibi.***Qui cupit his epulis vesci, sibi temperet *iris*:***Solis pacificis hæc dare ferèla solet.*

31.

*Vis? ait: hac re.***Si *vis*, CHRISTUS *ait*, Palatia scandere cœli;***Æternaquè frui floriditate poli.*

Sin

Sin olim ætherei fieri *vis* incola cœli:

Perpetuaquæ poli prosperitate frui.

Hac re, CHRISTUS ait, poteris ad tanta venire

Gaudia: sin *bac re* sæpe fruarè sacrâ.

32.

Ab! ita cervus.

Ab! desiderii mens icta fidelibus escam hanc

Optat, ut exoptat *cervus* anhelus aquas.

Esuriens epulis inhio cœlestibus: & TE

O Jesu! semper mens, animusque sitit.

Scis solus, quàm TE meus ardor anhelet Jesu!

Nunquid *ita ab! cervus* assimilabor ego?

33.

Tu Iri ab Esca!

Mente probus, probitate pius, pietate beatus

Tu verè ut fias: hæc dabit *esca* tibi.

Irus es, & pauper veluti *Codrus*, æris egenus?

Cræsi ab! divitias hæc dabit *Esca* tibi.

Quod *Tagus* atque *Hermus*, vehit & *Padolus* in unum:

Hæc congesta in eo Pane videbis homo.

34.

Hæi! tu sic Ara.

Quisquis plena DEO mysteria mente requiris,

Huc accede: sacra hæc *Ara* cuiquæ patet.

Hæc est *Ara*, pio semper devota Timori:

Hæc *Ara bæi!* miseris semper asyla dabit.

Hæc tua cuncta potes deponere Crimina in *arâ*:

Et quidquid scelerum noxius error habet.

H 3

35. Hæc

35.

Hac re vitias.

Fons hic illimis, fons purus, lucidus undis:

Purior Electro, Lucidiorquè vitro.

Hocchè salutifero Te sæpius ablue fonte:

Crebrius his undis Tequè lavato sacris.

Ast luta peccati, & vitiorum diffuge sordes:

Hac re nam vitias hascè salutis aquas.

36.

Hic JESU arat.

Non *arat hic* Æquor, qui Divûm Templâ frequentat:

Ut sub Pane DEUM pronus adoret ibi.

Ille sed occat, *arat* sibi: ei nam CHRISTUS Jësus:

Mercès magna nimis, Messis & uber erit.

Continet *hic* in se nam Panis semina vitæ:

Quæ cupit ah! condi in pectore sæpè tuo.

37.

Ea cui trabis.

Blandâ voce feras, Sylvas, lapidesque *trahēbat*

Orpheus: ac duri pectora multa viri.

Orpheus O JESU! novus es, nam marmore corda

Conglaciata, viros Marmoreosque *trahis*.

Dumquē *ea* corda *trahis*, TE non quis amaret Jësu

Quis? nisi marmorea & saxea corda *cui*.

38.

Aurea biscit.

Aurum quid jactas, tumidi levis unda *Metauri*?

Hoc tua quærentes tardat arena manus.

Vis

Vis *Aurum*, gemmas, vis *aurea* munera cœli?

Hæc tibi, quæ præsens *HOSTIA*, cuncta dabit.

Hæc *Hierotbeca* en ! gemmas, *aurumque* ministrat:

Aurea dona dat, ac *biscit* aperta tibi.

39.

Hic veri sata.

Quas *Cereris* fruges præsentî *bic* cernis in arâ:

Non illas solis prolicit ardor humo.

Illas nec felix quondam parit *Hortus Edenis*:

Istus *Hesperidum* nec genuere *sata*.

Hæc *sata* non tellus protrudit, Humusquæ, vel *Arva*:

Sed *sata* sunt *veri* Numinis atquæ *DEI*.

40.

Ab! casu i iter.

Casu fortè *cadis*, peccata minoraquæ patras?

Nobile virtutis quæ remorantur *iter*.

Si *cadis*, absquæ morâ *I*, peccataquæ singula defle:

Et tibi post *casum* gratia major erit.

Fors iterum *cadis*? hanc *cade* supplex antè *SYNAXIN*:

Ad Cœlos, qui sic *decidit*, ille *cadit*.

41.

Es is hac auri.

Si Te *sacra fames* rutili fors fascinat *auri*,

Non Terræ fodias viscera, humumquæ caves.

Hic sacra quæ latitant, tibi sunt velut *aurea Virga*:

Aurifodina ferax Farre sub hoccè later.

Aureus est *ramus*, tibi sit velut *aurea vena*:

Aurea ferèla latent *bâc*; cape, dives eris.

42.

*Re ab! uti Acis.**Acis* tam calido *Galatbeæ* ardebat amore:

Illius ut fuerit passus amore necem.

Hæ nugæ Vatum: narratur fabula de TE,

O JESU! mihi *re* fidus es *Acis uti*.*Acis* eras, hominis quando solius amorePassus es, *ab!* funes, sputa, flagella, necem;

43.

*Hiscite arva.*Pectoris *arva* mei nunc rumpite & *biscite!* JESUMNam sitio: mea mens *biscit* amore DEI,Pectoris *arva* mei JESU solius amore*Hiscite!* namquæ ejus totus amore flagro.*Frumento electo* DEUS hic me pascit & *arvo*:Hinc Mundi sordent *Arva*, sed astra placent.

44.

*I ISAAC tbure!*Parvulus olim *Isaac* Abrahæ dum cæcus obedit:

Charus erat Superis, gratus eratquæ Diis.

Visnè placere Deo? Præceptis ejus obedi:

Quæ jubet, hæc facies; quæ prohibetquæ, cave;

Instar *Isac* poteris *tbure* hoc placare Tonantem:*I!* dato *tbus* istud sæpius, oro, DEO.

45.

*Hic re avitas.**Hic* priscis *re* crede, Viasquæ imiteris *avitas*:Atquæ *vetusta* Patrum dogmata sancta teras.

Quæ

Quæ nova sunt, fugias: etenim Sapiëntia rarò
Laudata est, veteri quæ sine teste fuit.

Antiquis incede *viis*: nam tutius itur,
Quâ dudum Proavi præteriêre viâ.

In idem.

Qui petit ignoto compendia calle Viator,
Duplicat ignotum sæpè Viator iter.

Majorum ergò vias incedere præstat *avitas*:
Hinc sequor & priscam Relligione Fidem.
Priscis hiscè viis si fors incedere nolis

Hæretice! incedas quæis ubicunquè velis.
Sed cave! nè Te Te rapiat Novitatis imago:
Nam furor est Cerebri, nec Sapiëntis opus.

46.

Ave CHRISTI A!

CHRISTI Corpus *ave!* CHRISTI quoquè Sanguis *aveto!*
Manna suave fave! Mamma salutis *ave!*
Vitæ Panis *ave!* necis averruncus & Orci,
Et mundus Mundi Panis *aveto* sacer!
Ut benè principio finis respondeat omni:
Ὠμέγα sit cœptis CHRISTUS & ἄλφα meis.

47.

Tbura jacies.

Sacra vocant date *Tbura* focus, Altaria fument:
Floribus orrientur Templaque, Numen adest.

Tbura DEO *jacias*, incendito *tburis* acerras:

Tburicremis flammis Ara sacrata flagret.

Hoc Pietas, hoc Alma Fides, hoc sanctaque suadet
Relligio nobis: Hic quia Numen adest.

H 5

48. JESU

48.

JESU Citbara. ***Est Sacramentum** Divina SYNAXIS Amoris,

Prodigium magni est HOSTIA sacra DEI.

Hanc Citbaram JESU rectè vocitabis amantis:

Quæ sacris digitis tacta, suave canet.

Intemerata Fides, teneræ sanctæquæ fides sunt:

Quando ferit chordas, corda & amore ferit.

In idem. ***Crux Citbara** est, **Citbarædus** Amor cor chorda, nec
illic:**Claves** vel clavos quærere Musa solet.**Est Cantus durus**, quem ludere gestit Jësus:Ex **Duro Mollem** sed tamen ille facit.**Non hic triste gemam Kyrie**, at Paschale vel illud**Alleluja** canam: cûi **re-sol-uta** nota est.

49.

I ! hêic satura.**Huc I** peccator ! **satura** Te pane sacrato:**Hic** tibi quem gratis porrigit ipse DEus.**Ares** fortè siti ? datur **hic** tibi Sanguinis haustus:

Quo possis fauces exhilarare tuas.

Hic tuus est DEus, & Tu ejus: nequit arctior esse**Copula**, quàm juncto sanguine, si qua venit.*** Ex Domino Royer.***** Passim incerto Au-**
thore legitur.**50. Heû!**

50.

Heu ! ii Castra.

Te sine nil possum, valeo nihil optime JESU!

Heu ! cur *castra* mei deserui ergò DEI?

Pœnitet ah sceleris ! fateor perjurus, JESU!

Quod sim Miles ego, perfidus atquè reus.

Ast nunc *Tartarei* linquam *vexilla Strategii*:

Castra DEI sequar, ac nunc famulabor *ei*.

51.

Sic vi æthra.

Qui *vi* stelliferi cupis *æthram* ascendere cœli:

Hic *æthra* Dominum, crede latere, DEUM.

Quæ CHRISTI te sacra Fides hic instruit, illa

Credito: nec titubes, crede sed illa DEO.

Ingenio nequè fide tuo: fiducia multos

Perdidit ingenii namquè superba sui.

52.

Eja ! Tu hic Ars.

Cede superba, rogo, Nasutaquè Turba *Sophorum*!

Quæ solùm credis, quæ ratione probas.

Est DEUS *hic* præsens, verèquè realiter astat:

Nec tamen hunc cè vides, ut docet alma Fides.

Tu Panis cernis crustam, sed Numen adoras:

Ars Eja ! hic omnis fallitur, atquè cadit.

53.

Hic Avi Artes.

Hic & *Avi* & *Proavi* procul *artes* cedere mandant:

Omnes namquè *artes hic* nihil efficiunt.

Hoc

Hoc non *Artis* opus, verum inscrutabile Divum
 Est *Sacramentum*: *Ars* quod penetrare nequit.
Artes hinc cedant, ratio quia cessat & *artis*:
 Credo tamen, quod *Avi* me docuere mei,

54.

*Eras uti Chia.**

* *Infanti melimela dato, fatuasque mariscas:*
Sed mihi, quæ novit pungere, Chia placet.
 Tu mihi dulcis eris JESU! suavissima *Chia*:
 Gustum dulcorans, atque sapore levans,
Chia suavis *uti* maneas mihi, grata sapore:
 Hoc vix nam fico dulcior esse potest.

55.

Recta JHS via.

In Mundi Pelago *via* JESUS *recta* manebit:
 Inque *viis* dubiis Dux erit atque Comes.
 Ille *viam rectam, via* ceu *rectissima* monstrat:
 In tenebris JESUS sol meus, estque Pharos.
 Omne tenet punctum, sequitur qui semper Jesum:
 Hinc punctum esto *via* Tu, bone CHRISTE,
 mæ.

56.

Ab! vi recitas.

Vana canant alii, *recitent* & gaudia Mundi:
 Spurcitiasque tuas, foede *Priape*, canant.

Ista

* *Fici genus, grati saporis,*

* *Martialis.*

Ista procul cedant, succedant Casta profanis:
 Quæ firment animos Relligione piâ.
 Numinis hinc *recites vi* laudes *ab!* mea Musa:
 Hasquæ polo recinas, *vi recitesquæ* Solo!

57.

Hic Ari! æstu.

Hic tibi, CHRISTE, preces ardenti pectore fundo:
Hic veneror sacrâ sub dape sæpè DEUM.
 Ringeris hinc *Ari!* & livoris rumperis *æstu*:
 Rumpere vâh irâ! Cor mihi CHRISTUS habet.
 Tu mihi, CHRISTE, manes mea spes, mea vita, sa-
 lusquæ:
 Me docet hoc *Latia* Relligionis amor.

58.

*Hi tu re Casia.**

Inter aromaticos virtus redolentis odoris,
 Magna fuit *Casia* more probata sacro.
Tu mihi *re Casia* es verè suavissima JESU!
 Spirans usquæ *crocum*, *Cinnama* semper olens.
 Si tibi fortè meæ redolebunt crimina culpæ;
Tu mihi sis *Casia*, ac crimina cuncta fuga.

59.

à vœ CHRISTI.

Qui cupit à CHRISTI *vœ* liber *judicis* esse:
 Dùm quondam Extremi judicis arma geret.
 Eccè tibi hic præsens justus super omnia judex,
 Verus namquæ DEI Filius hiccè latet.

Sæpius

* *Cinnamomum.*

Sæpius hunc igitur sumas, venereris, adores:
Sic tibi non *va*, sed dicet amanter *ave*.

60.

Ab! vi cratêis.

Affectat superos animus; sed ferrea *crates*
Pectoris, ac Mundi ferreus obstat amor.
Hanc, rogo, ferratam *vi* JESU, contere *cratem*:
Ut tibi liberius sic famulare queam,
Ab! mihi sis magnes, trahe me in sublime: tametsi
Ferreus ex hoc sic pendulus astra petam.

61.

Hac erit *scia*.

Hic *scia* DEI latet, ac *substantia* summi
Numinis: hic præsens CHRISTUS Homo, atque
DEUS.

Hic Caro cum Verbo, specimen coalescit in unum;
Hic DEUS est, idem & nomine purus homo,
Panis in *bac* formâ, Fidei Myſteria pando:
Abscondit se se Numen, Homoquæ simul.

62.

I! huc satiare.

Huc i! qui stomachum cupis & *satiare* palatum:
Huc i! nam verè hic Te *satiare* potes,
Nam datur hic Epulum, claudendum tempore nullo:
Quale nec *Assuerus*, nec *Cleopatra* dedit.
Tale nihil (quamvis supraquæ infraquæ rotentur
Sidera cum Phœbo) Mensa *Neronis* habet.

63. *Ab!*

63.

Ab! re Civitas.

Re Civitas es *ab!* mihi DEus bone!
 Sub tegmine cujus quietem dulcem ago :
 In *Civitate* hac liber ab hostibus ero ;
 Nam me tueris hac in urbe mi DEus!
 Contrà meorum impressiones hostium
 Tuâ sub umbrâ confidentem protegis.
 Secura verè hæc *Civitas* *refugii*,
 Hæc *Civitas*, *Beata* verè mansio.

64.

Reis hac vita.

Vivere Te jactas inter Convivia, lances :
 Inter & extructas pisce, ferâquè dapes.
 Sed sunt exanimes Epulæ : nam morte caduca
 Corpora, cum spirent fercula cuncta necem.
 Hanc Mensam accedas, datur hac alimonia CHRISTI :
 Non peritura *reis hac* quoquè *vita* datur.

65.

Ire! hac vi sta.

Nullus, CHRISTE, tibi lectus, cunabula nulla:
 Pectora nostra igitur stant patefacta tibi.
 Ingredere, ingredere hæc, mihi melle suavior infans :
 Affectum eripiet *vis* mihi nulla tuum,
 Sæpè *hac* Angelicâ vah! *Ire* fruaris & Escâ;
 Hoc fac *Ire!* brevi sic quoquè *Cræsus* eris.

66. Sic

66.

*Sic vera Thia.**Thia* salutaris jecori, stomachoque dolenti:*Vera* dat, ac ægris renibus auxilia.*Sic* & in Altari hic latitans sub polline panis,

CHRISTUS diversis nonnè ministrat opem?

Nonnè animæ lepram, elatæ mentisque tumorem,

Omne genus morbi, & Crimina cuncta fugat?

67.

*Vitis ac Rhea.***Vitis* es hic verax, JESU! Botrusque salutis:Es quoque *Rhea*, DEI FILIUS Unigenus.*Vitis* es, ac roseo me potas hiccè cruore:Ceui *Rhea* me proprio Corpore, nonnè cibas?*Vitis* es, ah! sim palmes ego, Tu FILIUS ah! es

Cœli: fac ut sim Filius ergò poli.

68.

*Ab! aut sic Ire.*Factus amore mei, Tu pauper, es *Irus* JESU!

In stabulo pauper, nudus & hiccè jaces.

Sunt avibus nidi, sua sunt & Vulpibus antra:

JESUS haud ubi se, vel caput abdat, habet.

Si placet *Ire*! meo lateas in paupere Corde;*Sic* mihi non *Irus*, sed mihi *Cræsus* eris.

69.

Ab i! Sat jecur.

O JESU! fateor crebrò sonat æstus amantis,

Cum calidum æthereo fervet amore *jecur*.

At-

* *Vide Calepinum.*

Attamen *ab!* *sat* adhuc mentis penetralia frigent :
 Frigidè, ut exerior, nam mea vota calent.
 Non *jecur* impostrûm, magè cor sed amore cale scat :
 Non *jecur*, ast animum, saucia amore tui.

70.

A! A! *vi* CHRISTE.

Cum benefacta Dei mihi præstita, corde voluto:
a! a! vix possum, *vi* tibi plura loqui.
 Feci, CHRISTE, tibi multosquè gravesquè labores :
 Innumeris noxis, criminibusquè meis.
 Ah! dele, dele! nè trudar prorsus ad Orcum :
 Ah! noxas dele sanguine, CHRISTE, tuo.

71.

Hæc ratis vi.

Vita Mare est: quisquis malè blandè vivit in illo :
 Syrtibus infami navigat ille mârî.
 Solus es ambiguae Jesu spes maxima cymbæ:
 Unica quassatæ Tu cynosura *ratis*.
Vi mihi navis eris, *ratis* atquè per æquora Mundi:
 Ah! ferat ad patrium me *ratis bæccè* polum.

72.

Iâa? eja Rbus! *

Primus Homo vetitum quia carpsit ab arbore pō-
 mum:

Adæ hinc posteritas à Satana *iâa* fuit.
Eja! malagma novum contrà omnia vulnera Christus
 Hic offert: nobis datquè salutis opem.

I

Præ-

* *Frutex virus expellens.*

Præparat hic nobis DEUS en ! obsonia rara :
 Quæ ceu *Rbus*, *ictus*, taba Virusquè fugant.

73.

Ab ! ii est cura.

Curas mitte graves, afflictæ tormina mentis :
 Multiplicis valeat vana libido spei.
 Numinis *ab !* cupias meliori ardere calore :
 Solius discas igne flagrare Dei.
 Hæc (ut *ii* placeas) tua, quæso, sit unica *cura* :
 Ut tu salveris, maxima *cura* DEO.

74.

Hac Juristæ.

Juristæ huc properent, civilia *Jura* colentes :
 Quêis est Cor, cultu *Juris* utroquè catum.
Justitiæ cultor latet *hac* absconditus Escâ :
 Quiquè Magistratus, Causidicosquè docet.
Juristæ hac igitur recreent se crebrius Escâ :
 Sic hoc *justitiæ* celsa *bravia* manent.

75.

Cura sit ab ! ei.

Quid comedas cras, atquè bibas, non angere : novit
 Quêis egeas, clemens, & dabit illa DEUS.
 Projice in hunc omnem, qui possidet omnia, *cu-*
ram :

Ille famem famulo non sinet esse suo.
Cura sit ergò tua *ab !* dignè famuleris ut illi :
 Quêis egeas, *âb ! sit cura* perennis ei.

76.1!

76.

I! hac arte jus.

Sit procul à Te fraus, à Te procul omne faceſſat :
 Quod minimi ſpeciem poſſit habere mali.
 Sint procul affectus, *juſtamquè Aſtræa* bilancem,
 Rerum cum librat pondera, *juſta* regat.
Jus hac arte, ſcio, mihi ſummum crede tenebis :
 Ad ſedes ſuperas, ſidereosquè thronos,

77.

Ab! iſti curæ.

Multa Homini accelerat maturè *curæ* ſenectam :
 Et vitæ abbreviat *curæ* moleſta dies.
 Sperne ſupervacuis animam diſtendere *curis* :
 De Te, *ab!* ſupremo *curæ* ſit uſquè DEO.
 De Te ſint *iſti curæ*, tua *curæ* ſit una :
 Ut Numen redames, ſemper amesquè DEUM.

78.

Iſthac ejurà.

Sunt pretioſa magis, quæ das hic fercula JESU,
 Quàm *Syllana* locat, quæ mihi Menſa dapes:
 Si cupis his epulis aſt Te ſatiare ſacratis :
Iſthic ejurà crimina, flequè ſcelus.
 Sic dignus fieri poteris Conviva *Tonantis* :
 Hic qui Te potat ſanguine, Carne cibatur.

79.

Ab! vice ratis.

Diſſolvi cupis & CHRISTI cum civibus eſſe :
 Incola ſtelliferi perpes & eſſe poli?

I 2

Scis

Scis quæ (quâ veniatur eò) sit semita? Numen
 Hic præsens: potis est Cœlica regna dare.
 Id *vice securæ ratis ab* nam fungitur: & nos
 E Mundi Oceano vectat ad astra poli.

80.

Ita, hac vires.

Si vires, ut jactas, vi res age, quas agis: omnes
 Hic *vires* adhibe, fercula & ista colas.
 Ille vir, æs triplex sua circum pectora gestat:
Hac dape qui crebrò se relevare studet.
Hac, mihi crede, vires: si dignè hæc fercula gustes:
 Est *ita*: sic verâ Relligione *vires*.

81.

Hic sat ejura.

Fige modum vitiis, turpesquè *Cupidinis* ignes
Ejura: emenda facta scelestâ bonis.
Ejura peccata: novos ac indue mores:
 Priscos Affectus linque, Malumquè fuge.
 Sic *sat* dignus eris, epulas has sumere sacras:
 Sic *sat* mens & erit digna favore DEI.

82.

Hac vias iter.

Hic Homo flecte genu, procumbe & sumito crebrò
 Angelicum hunc, felix si cupis esse, Cibum.
 Hic est vera salus, hinc ecce *Viatica* prostant:
 Ad cœlos poterunt, quæ referare *viam*.

Assiduò hæc igitur venerare, nec abnue sacrum
Pignus, ut optatum sit tibi mortis *iter*.

83.

Hêi i! sic atra.

Candida liba vides peccator: at *atra* videntur
Illa tibi, & nullas dicis adesse nives.
Est tamen alba *Ceres*: tibi quod videatur at *atra*,
Hêi! nigros mores arguit indè tuos.
Ito! nigras animæ, mentisque abstergito noxas;
Sic tibi & in *Cereris* fragmine candor erit.

84.

IHS Via arcet.

Naufragii celebre est, scyllisque latentibus æquor,
Infamis scopulis, vita referta malis.
Tartarei indè *canes*, *Sirenes* indè salaces
Cantillant: *Sphynx* hinc, hinc *Polypheme* lates?
Dux meus at solus **JESUS**, is monstra repellit:
Aquè *viâ* ah! hostes *arcet* is atquè fugat.

85.

Ab! avis recti.

Solis Avis, Phœbo quoniam cognata, poloquè:
Consuevit *rectâ* tendere ad astra viâ.
Devia in axe via est, multos sua meta fefellit:
Reginæ volucrum Semita *recta* placet.
Ab! mihi des **Jesu**, quæram ut cœlestia semper
Sicuti **Solis Avis**; nam mihi sordet humus.

1 3

86, 1!

86.

*! hic Ver asta.**Ver* viget *hic*, viridi zephyritis *vern*at amictu;*Hic* verè æterni tempora *Veris* eunt.*Hic Ver* perpetuum, arrident hic omnia nobis;Ut *ver* invenias, hæc cape ferèla piè.Ut ceu *ver* vireas, virtutis amore vireſcas;His aris *astes*, hac dape tequè cibes.

87.

*Heûs ! ii arða.*Te ſin *arða* fames forſan premat, atquè moleſtet;

Diraquè jejuno ſæviat ore fames.

Heûs ! hac magnificâ Conviva recumbito menſâ:

Hæc etenim lautis eſt opulenta cibus.

Hic DEUS è ſuperis analecta Cibaria Menſis

Porrigit, Angelicâ liba parata manu.

88.

*Ab ! ciet auris.*Myſta *ciet* ſuperis hic veſcum Numen ab *auris*:

Triticeoque ipſum ponit in Orbe DEUM.

Omnia qui immenſo immenſus complectitur Orbe:

Hic præſens, orcus quem timet atquè polus.

Si petis ergò frui quondam coeleſtibus *auris*:

Sæpius his dapibus ritè fruâre prius.

89.

*Eja ! ſic thura.*Qui Superis offerre cupit gratiſſima *thura*;

Devotè colat hic panis in Orbe DEUM.

Nam

Nam magis arridet cordis devotio Divis :
 Quàm si *thuris* eis pondera mille feras.
 Affecla qui CHRISTI vult ergò fervidus esse ;
 Mentis devotæ *thura* det *eja* DEO !

90.

Juris Acbate.

Sum reus , heu ! nec obire juvat vadimonia : quamvis
 Sit mihi delato nomine , dicta dies.
In jus nunc à Patre *vocor* , ceu *juris Acbate* :
 Qui solus nostræ *jura* salutis habet.
 Victas dono manus , non litigo : sed Tibi pro me
 CHRISTUM desertâ Lite , relinquo vadem.

91.

Jacis thurea.

Dent *Arabes* sua *thura* , & *thurea* dona *Sabæi* :
 Dentur fumosis *thurea* dona focis.
Thurea dona *jacis* Superis gratissima : sin hic
 Credas supremum Numen adesse poli.
 Hoc Homo *thus* fidei pius hic succendito : summo
 Non magè grata DEO Tu dare *thura* potes.

92.

Hæc sat juri.

Magnatum excœcat Regina pecunia mentes :
 Nè videant *juris* justitiæquæ viam.
 Crebrius hinc væ illi , væ bis , ter & amplius illi :
 Qui petit *auxilium juris* , & æris eget.

Huc properes ! *hæc* namquæ *satisfacit* **HOSTIA**
juri :

Sola sat hæc tribuit *jus* cuicunque suum.

93.

Is Te ab Curia!

Confiliis multis regitur **Respublica** : **Navis**

Nam sine remigio, **Gens** sine lege perit.

Si *Te* **Confiliis** fors *Curia* deferat orbem,

Et moveat lites infidiosa tibi.

Ab! *is* **Confilii** sedes, hic *Curia* summa :

Confiliis dives, litibus atquæ carens.

94.

Hic juste ara.

Manducare vetas quenquam nisi, *Paule*, laboret :

Affiduò *hic* igitur *juste* labora & *ara!*

Agrum mentis *ara* contriti vomere cordis :

Pectoris ac arvom scinde ligone, cole.

Sæpius hæc iteres, noxasquæ rescindere cures :

Sic non invanum *littora* bobus aras.

95.

Ab! *Et is Curia.*

Si variæ lites, si *Te* *rabule*quæ forenses

Angant : nec faveant *causidic*iquæ tibi.

Hoc Altare tibi sit *Regia Curia* : summus

In quâ *Myſta*, *Themis* justitiæquæ sedet.

Ab! causas referas, tibi jurgia mota referto :

Is tibi veridicus, crede, *Lycurgus* erit,

96. *Ab!*

96.

Ab! cui es tria.

Eccè superficie niveum, formaquè Cylindri
Hic video Panem, cū DEUS ipse inest.

Panis is, immensi *est* infinitiquè valoris:

In se nam *Trinum* continet iste DEUM.

Est numero Simplex, in se *tria* magna recludens:

Sed *cui* das JESU hæc *ah! tria*, nonne mihi?

97.

Si hæc vitra.

Quisquis amas speculum, *vitreoquè* hoc *judice* vultus

Effingis species, Lumina & ora geris.

Frangere miser, formæ *hæc* censoria *vitra* probandæ:

Nil etenim *hæc* certi *Vitra* tenoris habent.

Hæc speculari, sub hoc latitant quæ polline Panis:

Hoc satis in speculo, quod specularis habes.

98.

Ab! is vicerat.

Hunc candescentem *Cereris* qui Conspicis Orbem:

Scito! quod hic lateat, Virgine natus Homo.

Agnus *is* hic latitat, qui crimine liber ab omni!

Leniit iratum, Victima grata DEUM.

Agnus *is*, hic præsens, destruxit Tartara Ditis:

Est *is* qui Mundum *vicerat* atquè Stygem.

99.

Hæc tria jus.

Jus & *justitiam* colit is, qui vivit honestè:

Et nullum lædit, datquè cuiquè suum.

I 5

Hæc

Hæc igitur præstet, dici qui *justus* anhelat:

Hæc tria totius *Regula juris* habet.

Hæc tria si serves, *jus in re* ad sidera habebis:

Hæc tria nam superis usque placere solent.

In idem.

Quisquis ad æternam speras contingere vitam,

Hæc tria (quæ latent hic) venerare p̄e.

His tribus inclinant sese diademata Regum.

Hæc meritò Cœlum, *jure* Solumque colit.

Hæc tria nam *jus dant* cuicunque ad regna polorum:

Hæc tria qui colit, is scandet ad astra poli.

100.

His jura, tace.

Scripta cruore fuit sævi lex dira *Draconis* * :

Quam Sapiens mirâ corrigit arte *Solon*.

Nos at Avernalis tenuerunt *jura* *Draconis*;

Nam sub *jure* Stygis Totus & Orbis erat.

O Rubrica minax! sanie descripta *Draconis*:

O Minium *! O *Juris* pagina, tristè rubens!

Sanguine sed proprio, Deus *his* delevit in aris

Jura Stygis: fera Styx ergò recede, *tace*!

*

Suspirium.

ad

JESUM EUCHARISTICUM.

Adoro Te manentem

Sub azymo Divinitas,

Adoro Te latentem

Amoris o infinitas!

O digna

* *Draco legislator Atheniensis.*

* *Minium* ex sanguine *Draconis* conficitur.

O digna res stupore!
o insolens spectaculum!
o plena res amore!
o ardor, o Miraculum!
Sub Pane adoro prolem
Dei, Deique Filium:
Sub umbrâ adoro solem,
Sub farre Panis lilium,
Hic omnium favorum
Hic est amorum maximus:
Hinc omnium bonorum
Fontem salutis traximus.
Sub Pane conjugatam
Cum Carne Verbi Hypostasim,
Vinoque inebriatam
Adoro amoris Ecstasim.
Credo hic latere Numen,
Et ex Olympi montibus
Hoc emicare flumen,
De quinque CHRISTI fontibus,
Hinc Panis hic bonorum
Est omnium Compendium:
Botrus omnium Saporum,
Amoris est incendium.
Age *Botre*! funde rorem
Doloribus calcantibus:
Ceres age! sparge florem!
Deus fit esca amantibus,

CENTURIAE QUINTAE

Inscriptio.

EUCHARISTIA

Mensa verè Regia.

* *

Familiaritatis Symbolum,
est

MENSA COMMUNIS.

Eccè! ad suam admittit *mensam* Deus, Hominem:
Imò invitat summus infimum.Ut *sapiat*, Pane vitæ instruit;
Ut *delectet*, Corpore & Sanguine suo adornat.*Mensa hæc Regia*
Tantali phialâ dulcior,
Tetrapharmaco Adrianeo præstantior,
Colicio Augustorum Optabilior,
Saliorum dapibus suavior.

O

Mensam egregiam & *Regiam*!
Cujus *Condimentum*, est ipsa Divinitas;
Subactura, Sanguis Divinus;
Clibanus, Amor; *Orexis*, Charitas; Virtus, Vita;
Satietas, gloria æterna.*In*

*In hac Mensâ summi Regis,
Panis vivus & vitalis
Nobis proponitur.*

*Pane hoc polycbresto, imò Pancbresto
si frueris,*

*Hoc ipso Thronus es Redemptoris,
Sedes CHRISTI, Tribunal Judicis:*

imò

*Habitaculum es Filii Patris ingeniti,
Cœnaculum Verbi incarnati,
&*

Tbalamus cœlestis Sponsi.

In hac

Mensâ,

Incarnata & increata Sapientia,

Ut faceret nobis Convivium

Pinguium Medullatorum;

Miscuit vinum pretiosissimi Sanguinis sui.

Nimis fastidiosus es,

Si Regiam hanc dedigneris Mensam;

Nimis delicatus es,

Si talem spernis Escam:

Imò fastidire,

Morbi indicium est;

Spernere,

Mortis omen.

Fastidire argueris,

Qui rarò & ægrè vesceris:

Nec satis habes invitari, at compelli debes.

Sed et,

Si gustatum non sapit illud,

In quo omnis & Saporis Suavitas:

Aut

Aut

Depravati gustûs es,
Aut pravi Humoris, aut modici Caloris:

Adeoque

Et Masticationis, & Digestionis
Defectus est.

Vitam porrò si desideras,

Regiam hanc *Mensam* nè respuas:

Diu sceleris purus esse non poteris,

Si hanc *Mensam* non accedis:

Nam

Vitam ea vel extinctam resuscitat,

Vel excitat morientem.

*Venite!**Comedite & Bibite!*In hac *Mensâ*:

Cujus Nutrimentum & Fomentum,
est

*Sacratissimum Altaris***SACRAMENTUM.***Anagramma.***CARNEM MUTAS.**

Qui

Qui sine mortali culpâ Mortalis ad
aram

Inter Sacratos & sua Sacra facit.

Hujus Tu *Carnem* præfenti Numine mu-
tas

CHRISTE! fit ex luteâ Cœlica *Carne*
Caro.

Apiciæ valeant Epulæ ac *Sybaritica* ferêla:

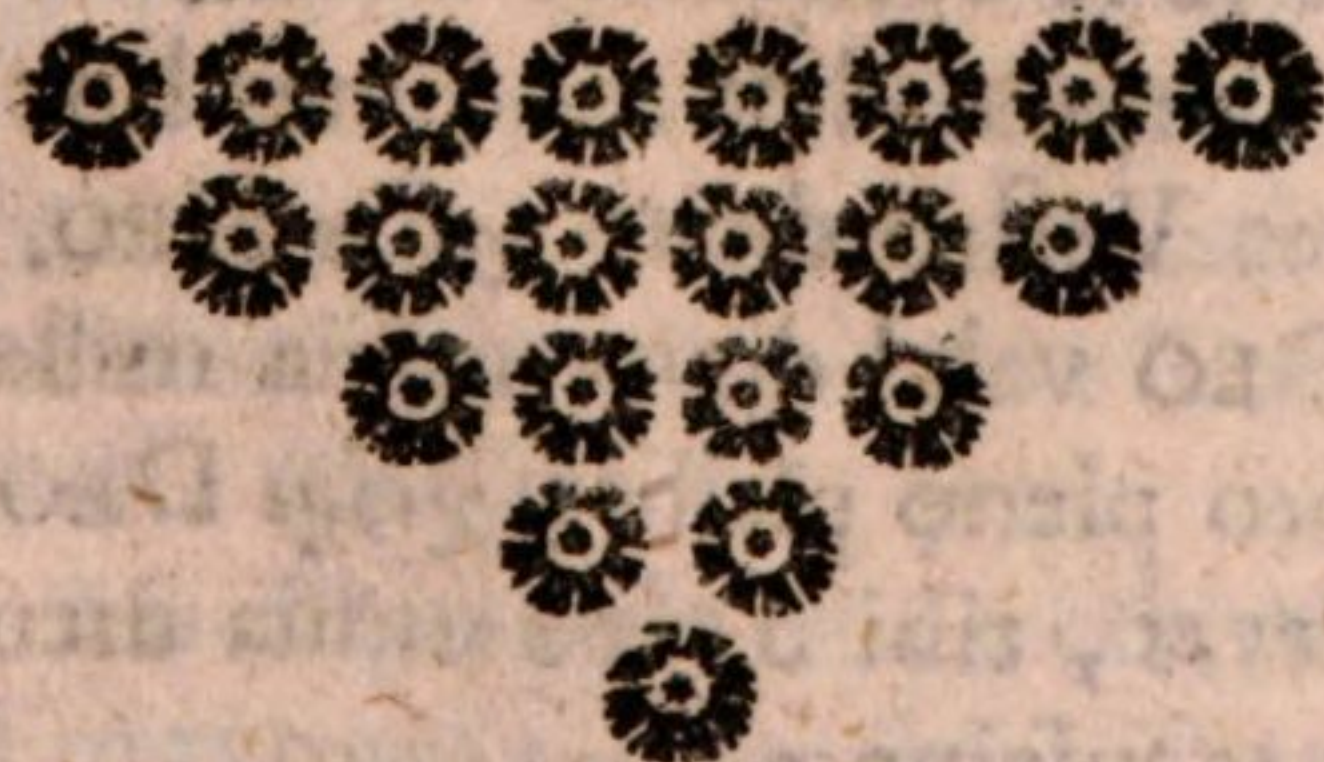
Sola tua âh JESU! *Regia Mensa* placet.

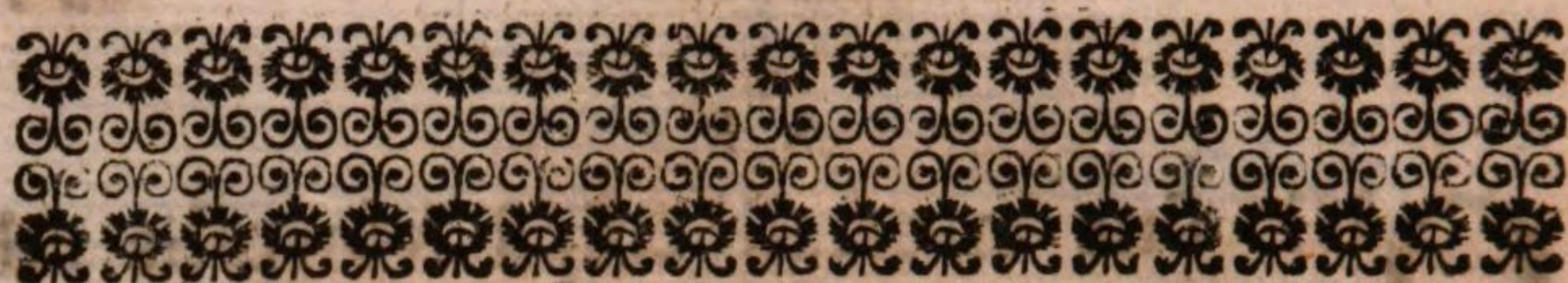
Hic ego me dapibus faturabo, & Numine
pascam:

Hic DEUS & Cibus ah! & mihi potus
eris.

Mutes hiccè meam *Carnem*, Sensusquè
rebelles:

Sic mihi cum JESU Spiritus unus
erit.

Programma

EUCHARISTIA.

Anagramma

1.

*Hic es ut Aria.**

Hic mihi, mi JESU! quia factus *es Aria* suavis;
 Hinc Tibi, mi JESU! sacra trophæa cano.
 Usquè canam Numen: canitur nil suavius isto:
 Quod sine mensurâ dum cano, ritè cano.
 Aligeri juvenes ah! me cantando juvate;
 Est factus JESUS *Aria* facta mihi
 Mellea semper erit mihi JESUS *Aria*: JESU
 Nomen in ore μέλι, Nomen in aure μέλος.

2.

Vatis χαῖρε.

Est ubi Corpus, ibi volucres volitare gregatim,
 Ac Aquilis se se consociare solent.
 CHRISTI hic Corpus adest, homines huc ergò volate:
 Ac ut Aves Vestro dicite χαῖρε DEO.
 Millia χαῖρε DEO vah! dicite millia mille:
 Atquè choro pleno psallite χαῖρε DEO.
 Cœli χαῖρε *Ceres*, tibi *Salve* millia dico:
 Exigui *vatis* suscipe χαῖρε, rogo.

3. *Hi*

* *Rythmus Musicus.*

3.

Hi tui Cæsar.

Cæsar es O *Jesu*! *Cæsar* ter maximus *Orbis*:
 Nam cunctos *Homines* sub ditione tenes.
Cuncta tibi subsunt, rutilâ quæ lampade lustrat
Delius, & quidquid *Splendida Luna* videt.
Cæsar es, & *Cœli Dominus*, *Terræquæ Monarcha*:
 Cujus & obtutu *Tartara* dira tremunt.
Cæsar es & *Dominus*, telo metuendus & arcu:
Hi qui præsentés sunt famuliquè *tui*.

4.

Hi Austriacè.

Austriaci vivant! vive Augustissime *Cæsar*!
 Vivant *Archiduces*, *Austriadumquæ Duces*!
Austria Tota *Domus* vivat, regat atquæ gubernet!
 Dumquæ stat hic *Orbis*, *Sceptra* suprema gerat!
 Vivant! *Austriacis* qui prospera cuncta precantur:
 Vivant! *Austriacè* vivere quiquè solent.
Hi verò *Austriacè* vivunt, qui *Panis* in *Orbe*
 Esse *DEUM* credunt: Hos ego semper amo;

5.

Thracia JESU.

Hungarè nunc gaude, quoquæ Tu nunc *Austria* plaude!
 Nulla salus *Turcis*, *Thracia* victa jacet.
Thracia victa jacet: nam contrà hanc militat æther:
 Tendit ad occasum *Thracia* *Luna* suum.
 A solo *Jesu* devicta est *Thracia*: *Jesu*
 Nam Duce, vis *Aquilis* & nova vita redit.
 Plaude *Vienna*! gravi quia nunc subducta periêlo:
 Hic nisi servasset, *Thracia* fortè fores.

K

6. His

6.

His eja Turca!

Queis armis, quæris, LEOPOLDO CÆSARE ad arctum
Turcica deficiens *Luna* sit acta jugum?
 Scire cupis: quibus armis *Austria* vincat & hostes,
 Qualiter & *Turcas* strage, *Getasquè* premat?
 Scito quod *Austriacis* Clypeus sit fortis & Ægis
 EUCHARIS: *Eja!* tua hæc spes, LEOPOLDE, fuit.
 Hac Duce, nam semper *Mahometica* *Castra* fugasti:
Eja! per hanc cecidit *Turca*, per hancquè cadet,

7.

*Hac Viâ Ister.**

Turcicus incumbens *Istro* nunc transiit imber:
Euxini fluctus detumuere freti.
 Nam Domus *Austriadum* vicit: flat amicior *Eurus*,
 Auraquè pacati ridet amœna poli.
 Nunc *Istrum* blandis demulcet *Etesius* alis:
Ister jamquè nihil, quod timeatur, habet.
 Vis rescire modum? virtus fuit EUCHARIS almæ:
Haccè viâ, victus nunc jacet *Ister*, Iò!

8.

Hac jus ac iter.

Vitæ quisquis *iter* sequeris, vitæquè perennis:
 Nè tua sint terræ Lumina fixa, cave!
 Sæpius *bac* Cœli dape Te satiato: supernas
 Ad sedes tutum *bac* lætus habebis *iter*.
Hostia nam præsens dat *jus* ad cœlica regna:
 In portum *ac* nobis prævia, monstrat *iter*.

9. *Treis** *Danubius.*

9.

*Treîs hac viâ.**Pondere, Mensurâ, Numero* DEUS omnia fecit:

Hic tamen exemptus Panis ab hiscè manet.

Hic tibi se Panis monstrat (mirabile!) frustum:

Quod perscrutari nullus in Orbe valet.

Treîs in eo latitant: superant hæc omnia captum:Quisquis in *hac* es adhuc (talìa crede) *viâ*.

10.

*Si Vir à Thecâ.*Hæc quia *Thecâ* DEO plena, haud mirare quod illam
Aligeri circum, Cœlicolæquè volent.*Thecâ* sit hæc variis quamvis circumdata gemmis:*Iaspidibus* rubeat, *Chrysolitisquè* flagret.

Hæc mihi vilescunt tamen omnia: Panis in Orbe

Dum *Thecæ* inclusum cernō latere DEUM.

11.

*Si cui ab ater!**Si Cui* fors animus vitiorum sordibus *ater*:Mens & *atramento* sit maculata nigro.

Eccè salutis aquas! maculas quæis tergere possis:

Ut mens lacte magis, sit magis alba nive.

Felices latices, felicia balnea! felix

Quisquis in hoc sese sæpius amne lavat.

12.

*Ab ferta vici!*Non mihi *serta* placent Mundi, Carnisque salacis:

Sicuti flos fœni namque perire solent.

K 2

CHRI-

CHRISTUS in hac arâ mihi florida *serta* sed offert:
Serta coronandis frontibus apta gerit,
 Hæc mihi *serta* placent, Cœli quia nata Virêto:
 Hæc mihi *serta* virent, perpetuoquæ vigent.

13.

Ab! sic I Taure.

Si velut indomitus *Taurus* furis, atquæ ferocis:
 Nec motus animi pacificare queas,
Taure ferox! latet hic JESUS mitissimus Agnus:
 Agno huic mansueto vota, precesquæ lita,
 Huc I! qui ferves irâ, vel bile tumescis:
 Sic rabido ex *Tauro*, vâh! ovis, Agnus eris.

14.

Hic vias Rate.

Sunt *Epicurei*, gens ebria, dedita *Baccho*:
 Quêis Venter DEUS est, Vinaquæ sola salus.
Navis ad instar habent ingentia pôcla, scyphosquæ:
 In quibus ah! ratio naufraga facta perit.
Hic ratis est JESUS nobis: in fluctibus erras?
 Haccè *rate* invenies fulgida ad astra *vias*.

15.

Taure hac iis.

Cornea cûi fruticat lunatæ gloria frontis:
 Quiquæ gerit *fœnum in cornibus*, atquæ ferit.
Hac se cœlesti recreet, quoquæ pascit & escâ:
Hac ah! *Taure* brevi, mitis ut Agnus eris.
 EUCHARIS est *Ficus**, cui si trux jungitur *urus*:
 Mansuescit subitò sicuti lenis ovis.

16. Eja!

* *Taurus ficui alligatus mitescit.*

16.

Eja! at Hircus.

Fœtide abi procul *Hirce!* latent hic azyma vitæ :

Quæ sunt tantum animis ferèla parata piis.

Quid prodest nivæ *at* Similaginis Azyma vesci?

Fermento scelerum mens ubi nigra tua.

Ergò salax *caper* hinc, procul hinc & lubricus *Hircus*:

Agnus is *eja!* agnos immaculatus amat.

17.

Hic Taure ais.

Non modò sidereis *Taurus* micat *aureus* astris,

Et vibrat rutilas stella corusca faces.

Hic quoque sed nobis fulgescunt *sidera Tauri*:

Exquè polis ad nos, *auree Taure*, venis.

O Homo! ad hoc quid *ais?* radios, lumenquè stupefcis?

Ah! hujus *Tauri* semper amore flagres.

18.

Hic is Aurate.

Hic *Eques Auratus*, Comes est alterquè Palati:

Doctoris Titulo tertius eccè tumet.

Esse *Eques Auratus*, Comes & vis esse Palatii

Ætherei? *hic* præsens, *is* dare cuncta potest.

Hic venerare DEUM! Cœlestis erisquè *Palatii*

Sic *Comes*: *aurato* & *Vellere* dives eris.

19.

*Ab! Eris * vidæa.*

Litibus addictus, rixas & jurgia miscens

Hanc Mensam vetitam noverit esse sibi.

K 3

Adlit

* Eris *Dea discordie.*

Adsit *Eros* *, procul absit *Eris*, procul absit *Erynnis*:
 Exulat hic discors, *Viſta Eris* eccè jacet.
 Hæ sunt namquè dapes, cibus *ab!* & pignus amoris:
 His epulis noli, Litigiose, frui.

20.

Sit Arca JESU.

Non latet hac *Arcâ* Rex, aut *Nimsëius Heros*
JEHU; sed *JESUS*, Numen Homoquè simul.
 Evertit *JEHU* mystas furialis *Acbabi*:
 Mystas immundos sed *DEUS* hiccè ferit.
 Hinc cave! pollutis manibus nè Presbyter *Arcam*
 Contrectes istam; nè moriari miser.

21.

Ab! Eris acuit.

Sin *Eris exacuat* Te Te, tumeasquè furore:
 Et tua mens semper plena furore flagret.
 Hanc nè præsumas sacratam accedere Mensam:
 Namquè ibi non odii, Pacis at author adest.
 Sed prius *ab!* odii, flammisque extingue furoris:
 Sic hujus Cœnæ dignior Hospes eris.

22.

Vâb! Eris iſta.

Hic *Eris iſta* jacet, discordia & exulat omnis:
 Hic nullæ lites, jurgia nulla sonant.
 Est procul hinc rabies, procul iracundia, nullus
 Hic furor auditur, *Vâb! Eris iſta* jacet.
 Est *DEUS* hic Pacis, Cibus hic est Nectar amoris:
 Tantum hæc pacificis Cœna parata viris.

* Amor

23. Hac

23.

Hac Atys ure!

Pulcher *Atys* quondam, nunc pulchra est Pinus in
Hortis:

Mutavit folio luxuriante comas.

Narcissi valeant, *Atys* ac formose valetō!

Solus me *Jesus urat* amore sui.

Hac sub Triticeâ est *Atys* eccè reconditus escâ:

Hic cœlestis *Atys* sæpè cor *ure* meum.

24.

Vâb! ii Crates.

In Mare projecit multa auri pondera *Crates*

Philosophus, clamans: nè *perimant*, *pereant*.

Ite Voluptates, procul ite ah! clamat idem:

His sine liberiùs namquè placebo Diis.

Carnis & illecebras, Mundiquè crepundia temnas:

Vâb Homo! nè pereas, haccè fruâre dape.

25.

Hic Aster via.

Si Mundi in tenebris palpes, timeasquè charybdes:

Si *via* nulla placet, nec micet ulla *Pbaros*.

Astra regant cursum: Cœlestia suspice signa:

Observes *Helicen*, *Plèiadesquè* notes.

HOSTIA sacra tibi micat *bic*, ceu fulgidus *Aster*:

Hic Aster tutam monstrat ad astra *viam*.

26.

Ah! vi caretis.

Imbelli *âb!* Homini, quot non incommoda causant,

Damnaquè producunt Monstra nefanda Stygis?

Sed procul hinc Stygiæ Larvæ, Dæmonquæ recede!
 Tartareiquæ truces hinc procul este Duces!
 Hic quia Numen adest, vos *vi*, Virtute *caretis*:
 Hoc confortatus Pane, ego vinco Stygem.

27.

Viscera biat.

Sint Superi testes, quod ego nihil amplius optem:
 Hoc quàm Divino me satiare cibo.
 Hujus amore Cibi, semper mea *viscera* flagrant:
 In tua me vivum *viscera*, conde DEUS.
 Conde, precor! totus sic immutatus ut in TE
 Vivam: namquæ ad TE mens mea semper *biat*.

28.

Huic ea Trias.

Salve sacra *Ceres*! fecundans viscera Mentis:
 Numen aveto latens, Panis aveto sacer!
 Hic qui TE fruitur, feret is prædulcia quondam
 Munera: is & lætus pinguia farra metet.
Huic benedicta Trias concedet prospera cuncta;
 Ac ea, quæ mentem ac cor saturare queant.

29.

Hêi! it raucas.

Hic non flat *Boreas*, *raucas* resolutus in auras:
 Non *Aquilo* stridet, nec *Notus* ipse riget.
 Lenis at *it Zephyrus*, spiratquæ *Favonius* almus:
 Ad Cœli portum, corda animasquæ trahens.
 Rideo *raucifonas* furias, Stygis atquæ procellas:
Hêi! ratis *it* benè; nam dirigit hanccè DEUS.

30. !!

30.

1 ! hac castè uri.

Hac amo Te JESU, veneror TE pronus in arâ:
 Vulnera Tu mea scis: *uror* amore tui.
 Me tuus *urit* amor, TE TE desidero *castè*:
 Opto tuo JESU; semper amore frui.
 Mille mihi tædas quamvis *Venus* offerat: *uri*
 Opto solius semper amore Tui.

31.

Tu ei sic Hara.

CHRISTE veni! cupidoquè libens illabere cordi:
 Dulcia quid differs gaudia? CHRISTE veni!
 Si stabulum, stabuliquè petis, DEUS auree! sordes?
 Ingrediaris *baram* pectoris, oro, mei.
 Attamen hujus *baræ* Tu JESU! abstergito sordes:
 Non *bara*, sed meritis *sic* erit, Ara, tuis.

32.

Ab ita ! sic ure.

Ure, seca, crucia, annihila me deniquè totum:
 Corporis articulos, membraquè frange mea.
Ab ! ita, *sic uras* JESU dulcissime: amore
 Namquè tui cupio nil nisi dura pati.
Aut moriar DEUS, *aut patiar*! sum namquè paratus,
 Pro TE mi JESU ah! Aspera quæquè pati.

33.

Vis è Citbarâ.

Hac sacrâ è *Citbarâ* quænam *vis* exeat, & quos
 Effectus habeat, noscere fortè cupis?

Turbatos hominum sensus, & pectora sanat:
 Ac abigit, quidquid tristitia corda pavent.
 Roborat imbelles animas, *vi* Dæmona pellit:
 Erigit infirmos, consolidatque pios.

34.

Ab! tu Sicarie.

Existunt, sed non apparent Sidera semper:
 In *Sacramento* hoc, sic Deus hiccè latet.
Ab! Cibus & potus, JESU es dulcissime! quis non
 Ad Mensam hanc properet Corde lubente tuam:
 Sed procul hinc abeas *Sicarie* perfide *Juda!*
 Cui vindicta, Caro, spurca placetque *Venus*.

35.

Si ea hic ruat.

Astra cadant, Phlegethonque suas vomat igneus un-
 das:
 Terraque convulso funditus orbe *ruat*.
 Impavidum ferient, inconcussamque ruinæ;
 Dummodò me cœli nutriat hiccè cibus.
 Mens mea *si* languet, mihi dant *ea* ferèla vigorem:
Hic mihi fit Medicus CHRISTUS, & ara, penus.

36.

Ab! siti Cerva.

Ab! ut *Cerva* siti crucior, consumor & uror:
 Ara sed hæc fundit Massica grata mihi.
Ab! plenum latitante DEO Cratera propinat:
 Mens igitur latices Ætheris ore bibe.

Ab!

*Ab! sitio, & satior, nec inextinguibile pectus
Explet inexhaustis fons opulentus aquis.*

37.

Hac jus & ira.

Prostans in sacra *bac* venerabilis *Eucharis* arā
Est dilecta bonis, & metuenda malis.
Est hæc vita piis, eadem mors fontibus esca:
Est *ira* hæc reprobis, *jus* dat at illa probis.
Uno eodemquæ salus fluit hoc à Fonte, venenum:
Dulce mel est, Nectar, tota quæ dulcis apis.
Mel tamen hoc reprobis fel, & his hoc, nautea, Ne-
ctar:
Hybla hæc, Lerna illis; est apis, *Ibis* eis.

38.

I hic avertas.

Sancte DEUS, quàm justa tuæ, scio causa sit iræ:
Non tamen *hic* à me lumina *verte* tua.
Tu mihi confugium, DEUS es; procul Agmen
Averni
Avertas: nè sim præda cruenta Stygis.
Offensos *averte* oculos, ac omnia dele
Crimina: quæ fonti pectore clausa latent.
Non vultus *averte* tuos mihi! fracta jacebit
Mens aliàs, Erebi præcipitanda rogo.

39. *Sit*

*Sit vera Chia.**

Hostia, quam cernis, candens est tota : tamenquē
 Non est *Creta* nivens, *Chia* sed alba nitens.
 Si cupis ergò nigros animæ detergere nævos,
Vera hæc adquē tuas *Chia* sit usquē manus.
Chia, Dioscoride attestante, nigella dealbat
 Corpora : cūiquē nives illa nivere facit.
 Almus at hic Panis, non corpora nigra dealbat :
 Abluit ast animas, atraquē Corda lavat.

In idem:

Sons ego : multa mihi labes insedit ab ortu :
 Fœdaquē materno viscere tracta lues.
Chia sed es *verax* ac candida factus Jësu !
 Nàm deles animæ probra pudenda meæ.
Chia ah ! cœlestis, nigræ cutis ablue sordes :
 Et vincet canam mens magis alba nivem,

Hac re visita.

Qui me creavit, quiquē Verbo condidit
 Hunc Orbis ingentem globum :
 Dominus meus, DEusquē Rector omnium ;
Hac re sacrâ me *visitat*.
 En ! celsa polorum relinquit atria ,
 Cordisquē *visit* intima :
 Ah ! mi DEus, qui fons es omnis gratiæ,
Hac re sacrâ me *visita*.

**Terra alba cutem dealbans,*

41.

Ia ! hac Vir est.

Hic *vir* is est , animas cujus dilectio nostras
 Gaudet in antiquum restituisse decus.
 Christicolæ gaudete mei ! nam Farris in Orbe
 Clauditur ille , solum qui regit atquè polum.
 Quem tenet hic Orbis , toto non clauditur Orbe ;
 Ast Orbem totum claudit in Orbe suo.
 Esse quis hic magnus si fors desiderat esse :
Hæc dape vescatur : Magnus & ille *vir* est.

42.

Ac JESU trahi.

Quemque sui rapiunt sensus , sua quemque voluptas
 Allicit atquè *trahit* , teste *Marone* sacro.
Traxit ad impulsæ querulos testudinis ictus ,
 Cum Sylvis Geticas , Thrax Citharista , feras.
Traxit : & attonitæ sylvæquè , feræquè stupebant ;
 Sic citharæ fidibus se potuisse *trahi*.
 Non fidibus , citharisve *trahi* desidero : at à Te
 Ceu Magnete *trahi* , mi DEus , eccè volo.

43.

Ab ! tu iis Cera.

Quando utebantur veteres diplomate parvo ,
 Et viridi *cerâ* : stabat ubiquè fides.
 Nunc ubi sanguineâ *Cerâ* & diplomate magno
 Utimur , est parvus , prô dolor ! ejus honor.
 Alba mihi hic JESU ! *cera* es , sed sanguine tincta :
 Sanguine nam patera est hæc miniata tuo.

Hæc

Hæc mihi **Cera** placet *rubicunda* & *Candida* JESU :
Haccè tuâ **Cera**, stat mea tota fides.

44.

Hic re sta via.

O *res* stupenda ! *res* nova !
Nec ante visa Terris :
Stellantis Author ætheris,
Magnus Creator Orbis,
En ! *hic* sub HOSTIA latet
Parvâ reclusus : Orbis
Quem vastus & Magnus nequit
Tenere, præsens *is hic*.
O præpotentis Numinis
Benignitas stupenda !
Hac *sta* Viator ah *via* ;
Huc huc moveto gressum !
Hac à *via* non devies,
Nec vel semel recedas :
Hæc namquæ *Regia via* est
Ducens ad astra Cœli.

45.

I ! huic Astrea.

Falsa Poëtarum mihi fabula prisca videtur :
Narrans *Astræam* deseruisse solum,
En ! hic Justitiæ DEUS author, Fons & origo :
Huic *Astrea* subest, *huic* & obedit ea.
Si quæ in fidereis *Astræa* reluceat astris :
Aut nulla, aut JESUS hæc mihi semper erit.

Hic

Hic mihi si faveat præsens *Astræa* sacrata:
Astræam vatam rideo, Curo nihil.

46.

Ab JESU ! citrà.

Cis citraquè viam, fateor, sum sæpè vagatus:
 Errabunda velut sæpè vagatur ovis.
 Sed quia carne cibus, ac hic me sanguine potas:
 Te sequar *ab* ! Pastor sicuti mitis ovis.
 Hinc ex contrito suspiria pectore Duce:
 Detestans vitæ crimina multa meæ.
 Sic tibi charus ero, quamvis sim proximus Orco;
 Nam me, TE JESU ! deseruisse pudet.

47.

Hac Esui Tria.

Quisquis es, hanc properes, volites festinus ad aram:
 Nam latet haccè DEUS, Tequè cibare cupit.
 Te sitis atquè fames forsan premit ? eccè cruore
 Te potare petit. Cur ea vitat Homo?
 Hic absconsa latent *tria*, quæ sunt *Esui* & apta,
 Atquè siti : Venias, hæc *tria* sacra probes.
 Hæc *Tria* si comedas, manduces atquè fruaris
 Ritè : olim mensæ Sidereæ Hospes eris.

48.

Cita vebaris.

Huc Anima Christiana, dedita
 DEO, *cita vebaris* ! hic latet DEUS,

Mare

Mare irrepertæ marginis, fastigium
 Sine Apice, abyssus absquè fundo pervia:
 Sub panis hujus Orbe nos apud trahit
 Moras Salutis Esca, Cœli adeps merus,
 Medulla Tritici, inspici capax Fide!
 Agnum DEI què FILIUM hic cole. Ah! *cito*
Vebaris huc anima dedita DEO.

49.

! ac his utare.

Non tantum ætherei DEUS hic dat pabula Verbi:
 Sed quoquè nos potat Sanguine, Carne cibat.
 Haud mihi liba *Ceres* dones, Panisque placentas:
 Massica nec vitis des mihi, *Bacche*, tua.
Cedito *Bacche*, *Ceres*! hanc nam præeligo men-
 sam:

Namquè animas pascit, sedat & illa sitim.
! Homo! & *his* sacris epulis *utare* frequenter:
Ac his perpetuò, crede, beatus eris.

50.

Hac visitare.

Rex Potens *Assverus* ille
 Hic parat Convivium,
 Splendidumquè, sumptuosum
 Præparat Symposium:
 Nos edentes, ac bibentes
Visitare cogitat.
 Mensa Regum nil ad ista
 Ferculorum fercula;

Carne

Carne CHRISTI num potest quid
Inveniri lautius?

Nos cibare *bac*, atque sic nos
Visitare cogitat.

Esca salve, Manna salve,
Terror, Horror Dæmonum:
Pharmacum Tu morbidorum,
Et salus imbellium.

Alme Panis Angelorum
Corda nostra semper *bac re*
Visitare pergito!

§1.

Ah! scire vati.

Expedit haud *vati* fidei hæc sublimia *scire*:

Sed magè simpliciter credere præstat ea.

Ast hæc cur Ratio nequeat Mysteria *scire*:

In promptu causa est: Lumine victa filet.

Plurima in humanis ratio penetrare laborat:

Ast in divinis mortua tota jacet.

Hæc sacra vilis homo scrutari *ab!* obsecro noli:

Non *scire* hæc *vati*, at credere præstat ea.

§2.

*Hic Asa * eruit.*

Huc ægri properent! vitæ *hic* medicamina quæ-
rant:

Pane sub Angelico munerat illa DEUS.

L

Cor-

* NDN

Asa Chaldaicè medela.

Corporis ac animæ languoribus indè *medelam*

Hic novus *Aſa* offert, *eruit* equè malis.

Anchora juſtitia, fundamentumquè ſalutis

EUCCHARIS eſt: ægris certa *medela*, ſalus.

Certa *medela* boni datur *bic* morientibus: aſt
bic

Cœlituum regnis portio nulla mori.

53.

Ab! it vir Eſca.

Hic JESUS *eſca* eſt, noſtræ & Panacæa ſalutis:

Sacra ſalutiparo mixta cruore Caro.

Haud ſtupet hanc *eſcam* qui *vir*, ſed diligit illam:

Nil ſtupet hic magni, nil timet ille mali.

Hujus ſin *Eſcæ* dotes viſ noſcere, *Lector*:

I! priùs in digitos ſidera cuncta refer.

Ergò *vir* hac Te Te ſatiato ſedulus *eſcâ*:

Ad Styga namquè *it*, qui naſeat haſcè dapes.

54.

Viſcerat, ab i!

Virginis intactæ felicia *viſcera!* menſes

Quippè novem hoſpitio nobilitata DEO.

Quaquè die dignum Te finge DEO Hoſpitem: fas eſt

Namquè iſtas epulas ſumere quoquè die.

Ab i! Myſta, tibi DEUS en! *eviſcerat* hic ſe:

Dum ſua largitur *Viſcera* chara tibi.

Quovis ergò die, hæc Myſteria pectore condam:

In tua me, JESU! *viſcera* conde, precor.

55. *Ab!*

55.

Ab ! i , sic eruta.

Sidereæ quicunque cupis sacra fercula Mensæ :

Huc i peccatrix *ab !* anima , atque dole.

Has captato dapes , & lautæ pocula cœnæ :

Sic erit à cunctis *eruta* mensque malis.

Nam velut arentes hortos in vere tepenti

Aura fovet , teneras ore madente rosas.

Taliter *ab !* animas recreat dulcedine JESUS :

Sanguine eas potans , Carne suâq; cibans,

56.

Hic æstu ira.

Quicunque Elysios transferri ardescis in hortos :

Hic cave ! nè *Cypridis* Te malus afflet odor.

Nam si lascivo *Veneris* consumeris *æstu* ,

Non Cibus *hic* Esca est , *ira* sed ipsa DEL

Nè fors æterni Te Numinis opprimat *ira* :

Sis mente ac animo Virgo , pudoris amans.

Si petis hac igitur condignè vescier Escâ :

Æstu ferveſcas Entheus usque sacro.

57.

I ! hac usi rate.

Blandis *Strenum* juvenis qui cantibus hæres :

Nec , quæ Te alliciunt monstra dolosa , fugis.

Flecte *ratem* , rogitò , versoquè relabere cursu :

Nè des æquoreis flebile Nomen aquis.

Flecte *ratem* , moneo , si quæ tibi cura salutis :

Hæ periêre omnes , quotquot iêre viâ.

Est *ratis* hîc præsens, de longè fercula panis
Portans: *bac* usi qui *rate*, ad astra volant.

58.

Ità sic vebar.

Quid Mundus? Pelagus. Qui vita? pericula Ponti:
EUCHARIS at præsens, nil nisi firma ratis.
Hac sedeas in Nave, Marisque pericula ride:
Semper in hac Navi, spero voloquè *vebi*.
Servet *Jasoniam* sibi *Typhis* Navita cymbam:
Fluctibus in mediis me *vehat* usquè DEUS.
Est *ità*: non *veberis* benè, Te nisi *vedet* Jësus:
Hoc Duce, Naclero, Tutus ad astra *vebar*.

59.

Iis ab! ac uter.

Virgo DEUM peperit, Virgo concepit Jësum:
Inquè *utero* latuit Virginis ipse DEUS.
Sin Homo *iis* dignè cupis, *ab! ac* ritè fruisi?
Sis *uter ab!* veluti Virginis ille fuit.
Sis impollutus, sis corde & pectore Mundus:
Sis animo Virgo, concipiesquè DEUM.
CHRISTUS enim ut voluit latitare in Virginis
utre:
Sic vult virgineo corde latere tuo.

60.

Eja! ut Ccharis.

Eja! Tu *Ccharis* es benigne Jësu!
Confundor, quoties ego recordor

JESU!

JESU ! Munera Liberalitatis;
Nasonem hinc furiis sacro trecentis.
Tres tantum *Charites* recenset ille,
 Cùm Centum TIBI *Gratias* litare
 Et Centum meritas referre *grates*
 Nostræ Carmina debeant Camœnæ.

61.

I ! ab ! ei eructas.

Non tantum Isaciis Superi convivium Mensæ,
 Ast etiam nobis Regia ferèla parant.
 Sed malè digestos *rudus*, vomitusquè salaces
 Evitet stomachi, qui cupit hiscè frui.
 Exulet Ebrietas, procul omnis crapula cedat:
 Nec veluti Canis ad crimina prisca redi.
 Semper at *erudent* divis tua guttura grates:
 Hoc quod dignentur, TE recreare cibo.

62.

Ab ! ei Rustica.

Quilibet haud epulas has tentet sumere sacras:
 Sive sit is *Mopsus*, *rustica* sive *Dryas*,
 Nam DEUS *ab !* homini se non communicat omni:
 Nec *Satyriscet* tibi, nec tibi spurca *Venus*,
 Lubrici abite procul ! procul ita *Cupidinis* ignes !
Sardanapale procul, *Tbais* abito procul !
 Nam DEUS impuras, & mentes odit agrestes:
 Non arridet *ei Rustica* vita, mala.

Ab i ! cui ferta.

Haud me *ferta* tenent, nequè *fertis* gaudeo florum:

Haudquè mihi in *fertis* florida *Flora* placet,
Despicio violas, & amœna rosaria veris:

Ab i mihi TU JESU! par rosa mille rosis,
Quid mihi Panchæis nares odor imbuat auris?
Flos cui *Jesseides* balsama mille dabit.

Si cui *ferta* placent, frontem redimirequè *fertis*
Expetis? *Et* Cibus hic Cœlica *ferta* dabit.

Eja chari thus.

Cultores cupitis, qui Numinis esse supremi:

Panchæum Summo *Thus* adolete DEO.

Eja! Arabum *chari* gazas, & *thuris* acervos

Ponite in hac arâ, *Thusquè* cremate DEO.

Thua Superis (vivis sin exemplariter) offers:

Ceu *Thus* vita DEO. Relligiosa placet.

Nempè Exemplaris vita, est *Thymiana* suave:

Est odor Exempli, *Thusquè* suave DEO.

Res hic avita.

Qui sapit, is semper Patres imitatur *avites*:

Namquè viâ rectâ haud errat, *avita* sequens.

Hinc ceu *Catholicus* præsens *hic* Numen adoro:

Idquè Fides nova non me, sed *avita* docet,

Hæresis errores hinc protinus ergò recedant:

Esse DEUM hic, nova non res, sed *avita* manet.

*Una Fides cum sit, quam nos docuere parentes:
Cur modò tot fidibus luditur una fides.*

66.

I ! hac esuriat.

Currite Christicolæ ! divam hanc properetis ad Escam:
Quâ sine, vitalis vita nec esse potest.

Esuriat si quis, se nutriat *baccè* sacratâ

Escâ ; melle, favo dulcior illa sapit.

Gustanti esuries, sitis est violenta bibenti :

Nec valet *hac* ullus suavior esse cibus.

Quò magis, hic cibus est animum demissus in imum :

Hoc magis ille sacram suscitât usquè famem.

67.

Ac ritè hausi.

Pestiferum ah ! hausi, cacodæmone dante, venenum :

Ex calice hoc poto, redditur eccè ! salus.

Sin animæ jam Cymba meæ Stygis *bauriat* undas :

Ac propè nunc Erebi Navis ad ima ruat.

Hic mihi dat pateram *ac* calicem DEUS eccè salutis :

Quo si *ritè* utar, cuncta pericla cadent.

Hic inter variæ firmat discrimina sortis

Naviculam ; dubiis Anchora firma ratis.

68.

*Ab i ! uti Sacer **

Quæ sacra præsentis Panis sub imagine cernis

Symbola ; plus visis aspice, Crede DEO.

L 4

Nec

* *Mons altissimus.*

Nec solis hic siste oculis, quod cernere non est;
 Numen adest: quod erat cernere, Panis abest.
 Hæc *sacra* corporeis nunquam penetrabis ocellis:
 Hæc namquæ alma Fides sola videre potest.
 Hæc juga transgreditur; *sacra* panis namquæ placen-
 ta,
 Montanos apices, exsuperatquæ *Sacrum*.

69.

Hiscè it aura.

Aura beata flat, *it*, favet aris *biscè* sacratis:
 Nam corda arcano perpluit imbre DEUS.
Aura veni; ac Mundi Maris in vertigine mersos
 Erige: Tu molles usquequò sterne vias.
Aura veni! propera *aura*! novas in Carbasa vires
 Suffice! tendemus, quæ licet ire, vias.
Aura veni! rape nos, & fulminis ocyor alis:
 Siste tuos Superûm sedibus! *aura* veni!

70.

Ab! ità securi.

Bella ciet Mundus, membris innata libido
 Æstuat: ipse ferox Tartarus arma quatit.
 Non despero tamen: *securè* at dormio semper:
 Pro me etenim Numen belligerare solet.
Ab! DEUS ille meus, mea spes: is rebus in arctis
 Me me salvificat, protegit atquæ tegit.
 Hinc *ità securi* stygios contemnimus Hostes:
 Is quia præsidium, subsidiumquæ potens,

71. Vi-

71.

*Viri! Achates.**

Habere si fidum cupis
 Hic in viâ vitæ *Ducem*,
 Comemquè Comitem? *Virum*
 En! hic *Achatem*: qui fide
 Illūstris est & inclytus,
 Is in viâ vehiculum
 Erit suave: nam Tibi
 Hic dare potest omnia,
 Sitis? cruore proprio
 Potabit; Esuris? suo
 Te Te cibabit corpore.
Viri! hic Achates sit Comes
 Hic in viâ, & in patriâ,

In idem.

In gemmam *Aeneæ* comes est mutatus *Achates*;
 Sic retulit fidei præmia digna suæ.
 Non hic in gemmam noster variatur *Achates*:
 Hic sed cum Panis sub Speciebus habes.
 Vobis gemma *Viri!* Deus hic est factus *Achates*:
 Fidus in hac vitâ & Morte sit ille Comes.
 Cor recreat, Virusquè necat pretiosus *Achates*:
 En! Deus hoc animæ præstat utrumquè suæ.

72.

Ab! ritu Esca.

Ab I! devoto *ritu* hanc venereris & *Escam*:
 Illa coli digna est, aurea Diva poli.
 Hanc *ritu* prisco Panis reverere medullam:
 Hicquè die totâ, noctequè funde preces.

L 5

Hic

* *Achates Aeneæ Socius.*

Hic pergas cumulare preces, curaquè perenni
 Devotè puras tollito ad astra manus.
 Sic hæc *Esca* tibi dabit olim regna superna :
 Atquè tibi patulam sternet ad astra viam.

In idem.

En *Escam* Cœli, nostræ pretiumquè salutis ;
 Dulcior in terris quâ nequit *Esca* dari.
 Nil *Escâ* hac melius, nilil hac à Numine majus :
 I rituquè pio vescere semper eâ.
 Cœlituum tibi Turba sacram hanc, reor, invidet *Escam* :
 Dum jejuna tuas cernit, & optat opes.
 Nam Cœli æthereis quos educat Aula ministris :
 Hunc spectare datur, non datur esse Cibus.

73.

Hic sat re Avi.

Huc studiosa Cohors, doctrinæ dedita sacræ :
 Ut discas Fidei dogmata sana, veni !
 Antiquos venereris *avos*, *proavosquè* veverendos :
 His, oro, ingenium subjice, si quod habes.
 Crede, quod *bic re* Te *sat Avi* docuère Senesquè :
 Nam variæ fraudes sub novitate latent,
 Sub *Cereris* velo, credas *bic* vera latere
 Numina: *sat* nos hoc *re* docuistis *Avi*.

74.

Ab ! sic Te auri.

Quàm vanis miseros ducit inaniis
 Error Terrigenus ! pectora luridæ
 Quantum noctis habent ! Quo rapit impete
 Mentes instabiles horrida Cœcitas !

Hic

Hic eheu! fatuis servit honoribus;
 Hic semper Satanæ Verna libidini;
 Illum dirus opum torquet anhelitus:
 Sin *Auri* cruciet *Te* sitis ignea,
 En! hic *aureæ* sunt; *aurea* quæ poli
 Et Cœli poterunt Altra recludere,

75.

Istbic Avare!

Factus Homo, DEUS est: sed eum vix ullus amabat;
 Fit quoque *fons* vitæ: at nullus amabat aquas.
 Factus & est *Phœbus*, cunctis sua lumina præbens:
 Lumen at illius, vix petit unus Homo,
 Factus & est *pastor*, vocem pastoris at hujus
 Nemo audit: *Via* fit, nemo sed ibat eâ.
 Quid faceret DEUS? en *aurum* placet omnibus: *aurum*
Istbic, ut placeat, factus *avare* tibi est,

76.

Ab I! iste Cura.

Quid me tam gravibus vexas mens anxia *curis*?
 Et toties frustra vana timere jubes?
 Huc *I!* Tequæ tuo totum committito Jesu:
 Solus enim à *curis* eximere ille potest.
 Hic mihi nil deërit, DEUS *iste* *ab!* pectora *curis*
 Liberat, ac hilares præcipit *ire* dies.
 Me DEUS *iste* regit, me in pascua ducit opima;
 Hic dum me potat sanguine, carne cibatur.

77.

Hac vi satier.

Exulet hinc, quemcunque parant humana cibatum
 Pemmata; & ingluvies, quas sibi struxit opes.
 Non

Non *Samius* me *Pavo* trahit, non *Concha* *Tarenti*:

Non *Hædi* sapiunt, nec *Melice*què *Grues*.

Este *Coturnices* procul, & procul *Ostrea* *Ponti*!

Dulcior *Ambrosiâ* nam mihi, *CHRISTE*, sapis.

Hæc Cerere & *Bacco*, mihi *Jesus* quæ dat in arâ:

Hæc dape cœlesti *vi satiabor* ego.

78.

Ab! ruit Esca.

Defluit in terras, pluit & delabitur alto

Esca ab! è Cœlo dulcequè *Manna* pluit.

Ab Homo! nunc manibus plenis hoc collige *Manna*:

Hanc *Escam* condas pectoris inquè sinu.

Pande sinum, dum tempus adest, pia turba capacem:

Hoc nisi manè potest nobile *Manna* legi.

I Homo! nunc avidis manibus tibi collige *Manna*:

Nam *ruit* è Cœlo hoc *Manna*, pluitquè tibi.

79.

Vâb! Trajcies.

Per vada *Lethæi* manes vectasse fluenti

Fertur in *Elysio* margine, Nauta *Charon*.

Vana *Pœtarum* fileant commenta! recedant

Vâb nugæ veteres! Hic ubi *Numen* adest.

Si verax aqueos sanxit *Sententia* Cœlos!

En! ratis, hac cœli *Trajice* tutus aquas.

Solve ratem, mensaquè sacre *Bellaria* sume:

Vâb! sic *trajcies* usquè beatus aquas.

80.

Ab! idæa Vires.

Numen amabilibus feriat mea pectora telis!

Et mea transfodiat pectora divus *Amor*!

Visceri-

Visceribus, rogo, **CHRISTE** meis illabere! vastam
 Dat tibi, quâ venias, pervia plaga, viam.
 Mentem *ab!* oro, meam jaculis spiculisque terebres:
 Ut tibi liberiùs mens mea pandat iter.
 Jam *satis est*: fateor mea mes *ab!* *ita* sagittâ:
 Hinc adeò Superùm flagrat amore, *viret*.

81.

Ab! is uti Cera.

Quem colis hic niveo Panis sub sirmate: *is ab!* est
Cera, Thymum redolens, Attica mella gerens.
 Virginea *is Cera* est, intactâ Virgine natus:
Cera est labe carens, intemerata manens.
 Ut dignè hanc *ceram* tractes, *ab!* obdere noli
Cerâ aures: monitus est imitare meos.
 Ad peccata filex, adamasque immobilis esto:
Cereus adque bonum; & *Cera* salutis eris.

82.

Ut Cera ab iis.

Agnus hic eccè **DEI** est! tamen haud est *Cereus* iste:
 Sed vero constat sanguine, Carne simul.
 Hunc tamen æquipara *Cera*, quæ candida, pura:
 Quam nisi Virgineâ fas tetigisse manu.
 Hæc quæis *Cera* placet, quibus hæc est *Cera* Voluptas:
 Olim **CHRISTUS** *iis cerea* corda dabit.
 Vita sit ergò mea *ah!* *veluti* nitidissima *Cera*:
 Omni labe carens, Munditieque scatens.

83.

Ita! ea Hircus.

Mollefcit, si vera ferunt, adamantina **CHRISTE**
 Durities; olidi tincta cruore Capri.

Est

Est tuus iste Typus: Quondam maclandus ad aram,
 Mosaicis, credo, ritibus *Hircus* eras.
 Est ita: Cordo hominum reguisse adamante sciebas:
 Nec fieri lacrymis mollia posse tuis.
 Pro nostris igitur peccatis factus es *Hircus*:
 Ut sic corda Hominum mollificare queas.

84.

Hêi! casa ruit.

JESULE parve veni! miseri spes unica Mundi:
 Eugè! mihi misero subsidioquè veni!
 Ad plantas *bêi*! CHRISTE! tuas en procido: mecum
 In genua & Mundus procidit, atquè *ruit*.
 Ingredere *bêi*! Cordisque mapalia sordida vise:
 Nec tibi displiceant vilia tecta *Casa*.
 Ergò veni, nec dedignare mapalia Mentis:
 Te veniente Satan, Rex Erebiquè *ruit*.

85.

Ab! sic vi aret.

Dives aquis fluvius, suppressis fontibus, *aret*:
Arent vi rivi, sin aqua desit eis.
 EUCHARIS est fluvius, non *Hermus* turgidus auro;
 Sed nequè *Paëtòlus*, nec *Tagus* aura vehens.
 Ast *fons* est *vita*, veraxquè scatebra salutis:
 Gratiaè aquis hominum *ab! arida* corda rigans.
 Permanet occlusus cui si *fons* iste *Salutis*:
 Ejus cor *aret*, marcida mensquè manet.

86.

Hic Varietas.

Quod *varium* est, omnes laudant: Comunià nunquam
 Delectant: sed, quæ sunt *variata*, placent.

Hic

Hic Sapor & Color est; *hic* Jesus Potus & Esus;
 Effectus niveo monstrat in Orbe novos.
 Effectus *varios*, quos nec Naturaprehendit;
 Nec ratio constans indigitare valet.
 Hæresis infauſta! hæc nunquàm *variare* valebis;
 Quando vel ipse Deus nec *variare* potest.

In idem.

Delectat ah! si Te *Varietas*,
 Dapesquè *varias* desideras:
 Adesto, & Epulis accumbito.
 Edas, bibasque, quæſo, largiter:
 Hic Esca dulcis, Miſſa cœlitus,
 Quæ denegata cœli civibus.
 Hic proſtat Orbis hujus Pharmacum,
 Myſterium extat Auguſtiſſimum.
 Si Te ergo delectet *varietas*,
 Guſtes dapes *hic*, quæſo, cœlicas.

87.

I! hic tua ſera.

Si Te fortè gravi torquent delicta reatu,
 Hanc adeas aram, paſce ſalutis opem.
 Illa tuas non ire preces permittat inanes:
 Illa dabit votis pondus ineſſe tuis.
 Nullo unquàm gemitu reſeratur janua Ditis;
 Illa recluſa ſemel cum fuit ære *ſera*.
 Huc properantèr eas! *hic* præſens Hoſtia: Cœli
 Eſt *ſera*, vi reſerans atria clauſa poli.

88.

Hêi! Curia ſta.

Curia par Divis, hæc Ara eſt, Arbitra Mundi:
 Hac etenim reſidet, fata ſuprema regens.

Libram

Libram æquam gestat, non inclinatur ab auro:
 Et palea & ferrum, par ea pondus habent.
 Justitiæ fons est, sacræ Themidosquæ Lycæum:
 Totius & Mundi non violata salus.
Hêi! Homo *sta*, sin te lis forsan vexet iniqua:
 Hæc tibi nam pörget *Curia* sacra manum.

89.

Hic sua & ira.

Ipsa DEI Bonitas latet hac sub Cyclade Panis:
 Sed latet & *Nemesis* cœlica, Juris amans.
Hic DEUS est ut Apis, succum, mellisque liquorem
 Dulciter instillans, Nectare & usquæ madens.
 Sed cave! nam *sua & ira* apibus solet esse tenellis:
 Hinc simul ambrosias armat acumen apes.
 Justos prosequitur summo *hic* DEUS almus amore;
 At *cane* prosequitur *pejus & angue* malos.

90.

Ab! acies ruit.

Te *Caro* si infestet, *Mundus* si fortè molestet;
 Si *Venus ab!* urat, *Styx Erebusquæ* furat.
 Te Draco sin angat, si cor tribulatio frangat;
 Hic tibi fausta fluent, Nubila cuncta *ruent*.
 Eccè Cibum fortem! meliorem qui tibi sortem
 Afferet atquæ dabit: jam *ruit* Hostis, abit.
Ab! ruit ut glacies, *acies* immanis Averni:
 Sanguine tam charo, namquæ redempta *Caro*.

91.

Hic tua è aris.

Vina solent titulis, quæ sunt meliora, notari:
 Et commendari *de meliore notâ*.

Ex *arīs*, *hic*, CHRISTE, *tuis* bona vina propinas;
 Hæc *signata bona* sunt mera, CHRISTE, *nota*.
 Sanguine quot satias animarum millia! nullus
 In terris unquàm tam bona vina dedit.
 Hoc quisquis vitale merum, Nectarquè Cruoris
 Appetit; *ex arīs* sumito vina sacra.

92.

Al! iste arcu.

Ite procul *Veneres*, fœdissima Numina! pectus
 Obfero nam vobis; Tergora verte *Venus*!
 Abjice tela puer, Cypriis armata venenis!
 Nobiliore *arcu* vulnera nostra fluunt.
 Sint procul infames pharetræ, quæquè improbus *iste*
 Parvulus ex *arcu* tela *Cupido* jacet.
 Me *Venus* haud feriet, sed me configet Jësus;
 Ab! *arcu* pectus vulneret iste meum.

93.

Vâb! ciet iras.

Quam cernis *Cererem Cereris*, non massa, sed umbra est:
 Transiit in Carnem, pista farina, DEI.
 Viva Caro est, Mundique salus, ac Nectaris haustus;
 Huc igitur mētes, Cordaquè munda date.
Vâb Escam caveas hanc sordide! Numinis *iras*
 Immundis etenim suscitât, atquè *ciet*.
 Inveniunt hic nulla locum nisi pectora munda;
 Pectora munda etenim, sunt habitacûla DEI.

94.

I! ab erit acus.

Carnea *Navis*, Homo est; Mundus, *Mare*; Tartarus,
Eurus:

Prœlia multa movent, perdere nosquè volunt.

M

I Homo

I Homo! & his lætus Te siste fideliter aris:
 Tuta *erit* hic statio, nec malefida rati.
 Hic etenim præsens, mare qui moderatur & Euros:
 Ille tuam Cymbam diriget instar *acûs*.
Nautica sicut *acus* tibi sit, velut *anchora sacra*:
 Sic certò attinges littora celsa poli.

95.

Hac istâ erui.

Notam fecisti Jesu cum lege salutem:
Ultima quando à TE *Cœna* parata fuit.
Cœna hæc perpetuæ genitrix & causa salutis:
Ista mel, *ista* favus, Tessera plena fide.
Hac nihil est melius, nihil hac jucundius *Escâ*:
 Ista est Terrigenûm, Cœligenûmquè salus.
 Hostibus à cunctis nos liberat, atquè periculis:
 Omnibus *hac* homines *eruimurquè* malis.

96.

Hêi! ita cursa.

Seria quæis patrium mens est invadere Cœlum,
 Huc ite! innocuo semita trita pede.
 Ite per obstantis certamina dira Draconis,
 Ite per oppressæ terga, caputquè Stygis.
Hêi! curre, hic ars est, residetquè brevissima vitæ;
 Huc *cursa!* ars vitæ traditur hiccè tibi.
Hêi cursate Homines! huc accelerate! venite!
 Hac nam (Mortales!) itur ad alstra viâ.

97. *His*

97.

His cate jura.

Exoptas quisquis leges, præceptaque vitæ:

Juraquæ supremi scire sacrata poli.

His cate Tu leges, Praxinquæ, stylumquæ polorum

Jugiter addicas, & *cate ! jura* notes.

Hic cœlestis adest nam *Justinianus* Jësus;

Omni nobilius *Codice*, *jura* docens.

Justiniane soli *Cæsar !* quoquæ *jura* valete!

His me jura poli nam DEUS ipse docet.

98.

I ! sit hac vera.

Ad Superos *Astræa* fugax discesserat olim,

Ad Stygios Manes, nunc fugit alma Fides;

I ! mortalis Homo, credas & firmiter *istbac*,

Vera quod & lateat Numinis alma Caro.

Protinus acciduo venerare hic poplite Numen:

Sanguis enim vinum est, Panis & ipsa Caro.

Hac duce tutus eris, nec TE vagus obruet error:

Te certò ad CHRISTUM ducere sidus amat.

99.

Ita, hic aures.

Hic aures aperi mea mens, ac percipe: quæ vult

Credere Te Numen, præcipit atque DEUS.

Non hic crede oculis, aliàs mihi credito, falles:

Sub panis specie *hic*, crede latere DEUM.

Est *ita*: Prisca Fides sic tradidit, atque vetusti
 Sic Atavi, Patres, Thejologiquè docent.
 Spiritualis Homo, *hic aures* nè claudito: namque
 Percipis hæc oculis, haud animalis Homo.

100.

Hauris, I Tace!

Res hic ignotas, oculis ac sensibus *bauris*:
 Quodque stupent Superi, cernis Amoris opus.
 Nam *Bacchi & Cereris* vestigia sola supersunt:
 Et tamen illa tegunt (sic ego credo) DEUM.
 Ah! furor est, oculos hic consuluisse, manusque:
 Altior est nostris sensibus alma Fides.
 Musa ah! scrutari Fidei sublimia noli;
 Nam sensus superant. *I mea Musa, tace!*

*

Suspirium.

ad

JESUM EUCHARISTICUM.

Ave magnum *Sacramentum*

Charitatis Argumentum,

Verè augustissimum:

Tu Ecclesiæ Talentum,

Basis atque Fulcimentum,

Nobis es firmissimum.

Ave Esca Angelorum,

Ave Cibe Viatorum,

Virtutis Seminarium:

Paradisus es bonorum,

Vena vitæ, spes reorum,

Gratiæ Granarium.

Ave

Ave Manna verè charum,
 Ave Mare Gratiarum,
 Hominum deliciæ:
 Ceu Thesaurus vis abscondi,
 In quo omnes hujus Mundi
 Conditæ divitiæ.

Ah! incende nos favillis,
 Et Seraphicis scintillis,
 Intùs & exteriùs,
 Ut sic fiat inflammatus
 Et amore purpuratus
 Spiritus æthereus.

Decus, Virtus, Laus & honor
 Sit (quam celebrare conor)
 HOSTIÆ Sanctissimæ:

Fac à TE efficiamur
 Digni, fructu ut fruamur
 Carnis sacratissimæ.

Sit laus Patri, Filioquè,
 Flamini Divino quoquè,
 Sempiterna gloria:

Cujus in EUCHARISTIÂ
 Jugitèr in mente piâ
 Colitur memoria.

CENTURIAE SEXTAE

Inscriptio.

EUCHARISTIA

*Inexhaustum Gratiarum Mare.**
* *

Huc properate,

Omnes Mundani *Maris* Accolæ,
Ad *Mare magnum & spatiosum.*

EUCHARISTICUM!

In quo innumerus Gratiarum Numerus,
Infinitusquè latet Charismatum Cumulus:

Nam,

Dominans à Mari usque ad mare,

Totam magnificentiæ suæ hîc exhausit gloriam,

&

Totius Substantiæ, licet infinitæ, factus est decoctor.

Non modicus Gratiarum latex, est

EUCHARISTIA;

Sed est

Amplissimum cœlestium Bonorū, & Donorum *Mare:*

Ex

Ex quo,

Licet pluribus quàm *Ægypti ostiis*,
aut

Quàm *Thebarum* portis exeant congiaria:
Tantus tamen Beneficiæ *Nilus* exhauriri nequit;

Quia,

* *Inexhaustum Gratiarum est pelagus*;
ex quo,

Ceu immenso Divinitatis *Oceano*,
Infinita cœlicarum gratiarum emanant flumina.
Non *Mare salsum* est, sed vivis scatebris dulce;
Nec *Vitreum* aut *Moyſis æneum*,

Sed

Mare, merè *Gratiosum*;
Perpetuis gratiarum *Favoniis afflatum*.
Turbulentos quidem fluctus
Ob tumoris odit speciem,
Grandiorem tamen Magni *Cæsaris* *vebit Fortunam*:
Atlanticus verè *Oceanus*,
Cœli, Solisque Authorem felicius
Atlante, in se continens.
Nec *Erythræo* est *Mari* dissimile,
Nàm ceu *Mare rubrum*, purpurâ rubet Sanguinis;
Euxini quoque nomen meretur,
Cum sub candidâ *Cereris* Cyclade totum candescat.
Justius tamen *Mare* dixero *pacificum*:

Quia,

A cœlesti semper afflatur *Zephyro*,
Et in eo,
Perpetua spirat & aspirat *Malaciæ Alcyonia*.

M 4

Singu-

* *S. Joan. Damasc.*

Singulare *Maris* privilegium est ,

Fluctibus ac gemmis intumescere :

Et non tam reciprocis fluctibus , quàm aureâ *Tagi*

Procellâ , inter gemmeas Tempestates despumare :

Nam ,

Mare, Gemmarum patria est.

E U C H A R I S T I A ,

* *Mare est Spirituale , habens gemmam cœlestem ,*

CHRISTUM JESUM :

Hic

Gemmei hujus Maris fœtus est :

Abditus in Carne DEUS ,

Latet in sacrâ *Cerere* ,

Simulquè dapfilis adoratur Caro ,

O

Gemmam pretiosissimam !

Quam non tumidi & humidi *Maris guttae* ,

Quàm dispares Naturæ ,

Divinam Humanamquè necit unio ,

O

Mare immensum & interminum !

Angusto tamen exigui panis Orbiculo inclusum ,

Ab eo ,

Qui circumdedit Mari terminum suum.

O Mare !

* *S. Epiphanius.*

O

Mare !

Meris Cœlestium charismatum opibus redundans,
 Novum gratiæ pignus Terræ annuntians,

&

Auream cœlestis patriæ *Cbersonesum*
 Demonstrans !

O

Speciosum

* *Et spatiosum Misericordiarum Mare !*

Uti namquē *Mare* (*Seneca Teste*) morticina ejicit ;

ità

EUCHARISTIA,

Cœnosa peccatorum Corda ex imo vitiorum limo

Ad se attrahit.

Sed !

Mirabiles sunt Elationes Maris :

ideò

Tollite me , & mittite in hoc Mare

Erythræum & Euxinum,

i. e.

Candidum & Rubicundum :

M 5

Uc

* *S. Chrysostomus.*

Ut sic

Cum dilecto animæ Sponso *Candidus* fiam, & *rubicundus*,

Ast

Nè augusti *Maris* hujus obruar Majestate,
Metu fluctuabundus *Anchoram* sisto,

&

Cum *Stagyritæ* dicto finio:

Quia Te non capio, ideo Tu me cap.

priùs tamen, quàm id fiat,

Stans ad *marginem* hujus *Maris*,

illi,

cui venti & Mare obediunt.

Ex intimo cordis affectu

Lætum *celeusma* accino:

Millies, & infinities laudetur Sanctissimum

Altaris

SACRAMENTUM.

Anagramma.

MARE SANCTUM.

Vastum

* * *

Vastum haurire licet , non exhaurire
Profundum:

Nam *Mare* perpetuo gurgite reddit
aquas.

EUCCHARIS at quamvis det multa charif-
mata nobis:

Plura tenet, Vastum est EUCCHARIS al-
ma *Mare*.

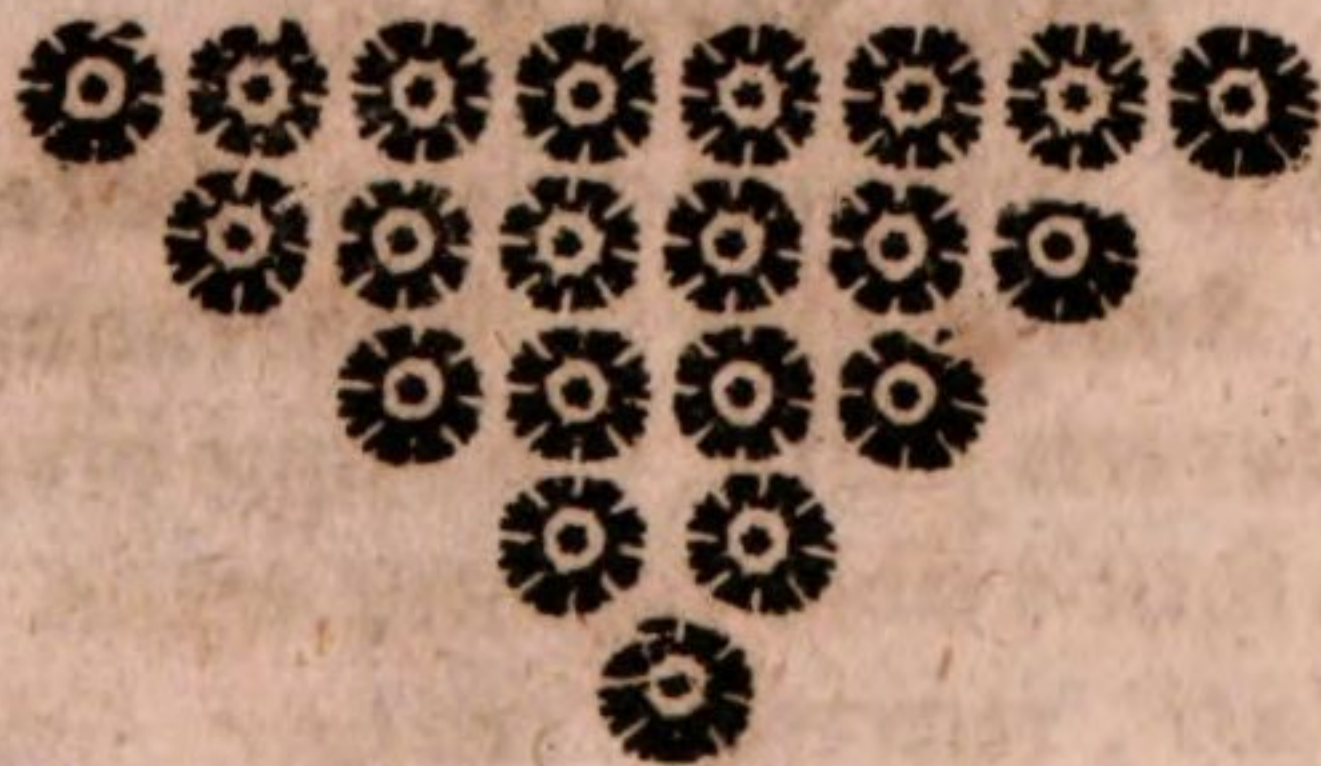
AUGUSTINE ! *Mare* est *sanctum* , sacra
HOSTIA : dotum

Copia mirarum hic prodigiosa fluit.
Exhausturus eris nunquam miracula :
CHRISTUS

Mergitur & mergit prodigiis Homi-
nem.

Me *Mare* in hoc *sanctum* mergo : quia
abyssus abyssum

Invocat : à *sancto* hoc sorbear ergò
Mari.

Pro-

Programma

EUCHARISTIA.

Anagramma

I.

Ità Eucharis.

Est *ità*: multoties tentavi impellere nostrum
 Barbiton, in laudes, *Eucharis* alma, tuas.
Eucharis alma! tuas desidero pangere laudes:
 Respuit at flammæ frigida Musa tuas.
 Innumeras numeris quis tentet claudere dotes?
 Hic etiam Angelicæ cum riget artis ebur.
 Hinc voluisse sat est, nihil ex *Hellcone* sitivi:
Eucharis at præsens, Tu mihi *Pœbeus* eris.

2.

Hic Sera vati.

Non sitio *Aonios*, vatum mendacia, *fontes*:
 Nec cupio, *Sonipes* quas fodit alter aquas.
 Tu mihi *Pindus* eris JESU, Collisque bivertex:
 Sacri hujus fontis labra rigentur aquis.
Hic sera sis *Vati*, referesque repagula linguæ:
Vati & Pegasei Fontis adinstar eris.

Su-

Suscipias igitur , quos dat mea pagina , versus :
 Militat in castris nam mea Musa tuis.

3.

Cithara vise.

Huc *Citharæ* dulces , huc Nablia , Cymbala , chordæ :
 Huc eat Harmonici Carminis omne genus,
 Hæc *Cithara* angelicis circumstipata choreis :
 Nauseat humanas , cœlica facta , dapes.
 Usquè *quaternarum* sit *concertatio vocum* :
 Nil tamen hic *Duri* , ast *mollia* cuncta sonent,
 Sæpius hac *citharâ* me , JESU , *vise* : meiquè
 Ah! cordis chordas tange Timore DEI,

4.

Jus Citharæ.

Orpheus Eurydicen *citharâ* revocavit ab orco ;
 Ejus & ad *citharam* conticuere feræ.
 Sub Panis speciebus adest hic cœlicus *Orpheus* :
 Ex Erebo vitiis subdita corda trahens.
 Hæc Peccatores niveâ *citharâ* attrahit omnes ,
 Qui meruere Stygem , his *jus* dat ad astra poli.
 Indubitata salus Mundi est Divinus hic *Orpheus* :
 Quo sine , nulli hominum Trames ad astra patet.

5.

Vita χάρις.

Id *χάρις* est Græcis , quod *Gratia chara* Latinis :
Anna * quod Hebræo nomen in ore sonat,

EUCHA-

* אַנָּה â rad. חָנַן inde אַנָּה anna

EUCHARIS hæc præsens χάρις est, & *Gratia cara*:

Omnes nam *Charites* continet illa χάρις,
Illa χάρις *charitum*, divinâ luce refulget:

In quam tota suas *Gratia* fudit opes.
Hæc vitæ χάρις est, hanc largo *Gratia* fonte
Perpluit, & donis affluit atquæ bonis.

6.

Vâb! ite arcis.

Vâb huc *ite* Homines! Sacram hanc properetis ad *ar-*
cem:

Hac nam sacratâ clauditur *arce* DEUS,
Arx est, quâ Summo propior non altera cœlo:
Arx est, elidens ignea tela Stygis.

Armatura DEI præsens est *Hostia* verè:

Arx est, quæ clypeos armaq; mille gerit.
Vâb mortalis homo! expugnes hanc sæpius *arcem*:
Sic quoq; possessor sidereæ *arcis* eris.

7.

Hic tuis è arâ.

Hæc Homo supremum Numen remoratur in *arâ*.

Triticeoq; latet CHRISTUS in Orbe Sacro.
Ex *arâ* hac, O CHRISTE! *tuis* mysteria pandis:
Ac hoc consilium suggeris *hiccè* mihi.

Hic Homo sacrificæ! cor *arâ*, Sacraria pectus,
Affectus Templum, Victima CHRISTUS erit.
Nulla unquàm melius, quæ fragret odoribus Ara:
Nulla unquàm melius, quæ flagret *Ara* fuit.

8. *I hac*

8.

I hac Austrie!

Magnates vocitat Dominos *Hispania Grandes*:

Grandia quod soleant facta patrare viri.

Sed multò plures celebris creat *Austria Grandes*;

Austria cum *Grandi* vescitur *baccè* dape.

Est *Cibus* hic *grandis*, parvo qui clauditur orbe;

Orbis nam Dominum continet atquè DEUM.

Austrie! in orbe colas illum, qui condidit orbem:

Quilibet *Austriacus*, sic quoquè *Grandis* erit.

9.

Hac i i Auster.

Ite procul gelidi, Borealia flamina, *Cauri!*

Ite nives, rigidi frigoris ite minæ!

Discedat *Boreas*, *Notus*, *Africus*, acris & *Eurus*:

Nil ferus hic *Aquilo*, nil malus *Eurus* aget.

Hic Spirat *Zephyrus*, blandisque *Favonius* alis:

Hortos *Austriacos* perflat & *Auster*, Io!

Hac nihil *Austeri* nam secum devehet *Auster*:

Sed DOMUI *Austriacæ* cuncta secunda feret.

10.

A JESU Thraci.

Abjice, quæso, metum, lætumq; resumito vultum

Hungaria! in tuto stat tua Cymba vado.

Danubio incumbens *Thracum* desæviit imber:

Hinc victi *Thraces*, fœdera pacis amant.

Maxima

Maxima nam strages à JESU tradita *Thraci*:
 Hinc *Thraces* fugiunt, & fugiendo cadunt.
 Eugè! novis JESU cumulado trophæa trophæis:
 Tu solus *Thraces* namquè domare potes,

II.

*Hic Asturiæ.**

Non tantùm *Austriacis* placet EUCHARIS alma
 Monarchis:
 Illa sed *Asturiis* est quoq; chara viris.
 Panis *hic Hispanis* acceptus, gratus *Iberis*:
 Hostes *Asturia* hoc Pane fugare solet!
 Nam sub eo latitat, qui juraquè, sceptraquè donat,
 Qui solet *Austriacis* & dare Regna viris.
 Hunc igitur Panem venerari, CAROLE, perge:
Hic TIBI, & Asturiæ debita Regna dabit.

I2.

Hic è Asturiâ.

CAROLE! perpetuus qui cultor es EUCHARIS almæ:
 Et LEOPOLDINI Sanguinis alter honos.
 Sancta TUA ah! Pietas docet, & Clementia summa
 Indicat. *Austriaco* TE Genitore satum,
 Hoccè *Cibo forti* TE crebrò, CAROLE, nutri:
 Sic TIBI in *Asturiâ* Gens inimica cadet.
Hic ex Asturiâ Panis, REX CAROLE! cunctos
 Expellet Mauros, *Liligerosq;* Viros.

I3. At

* *Regio Hispania.*

13.

At bic aureis.

Dùm rerum Dominus *Saturnus* regna teneret:

Aurea pacato secula fuere solo.

Currebant nivei candentia flumina lactis:

Aureaque immensam Pax recreabat humum.

A CHRISTO cœnante fluens è pectore sacro

Rivulus, en! nobis *aurea* secula refert.

Aurea jure iterum rediisse putabitur ætas:

Hic dat enim nobis *aurea* secula Deus.

14.

Ab Icare tuis.

Plerumquè *Icarius* præceps solet esse volatus:

Hinc fuit *Icariis* *Icarus* author aquis.

Hæresis hic oculos claudas! tantummodò sacrae

Incedas Fidei tramite, tutus eris.

Hoc *Sacramentum* Mare magnum est, atquè profundum:

Quod sat mirari, non penetrare potes.

Hoc perscrutari noli *ab!* *μυσήγειον* altum:

Nec nimium pennis, *Icare*, fide *tuis*.

15.

Hic sat aurei.

Prô! quanta præceps proruis in mala

Gens orta Adamo? cum Superi sacros

Ductus Parentis respuis, & tuis

Insana Te Te consiliis regis.

Auri calefcis namquè Cupidine,

N

An-

Aurum & remoto Sole per *Indicos*
 Portus, & oras *Æthiopum*, & *Peru*
 Quæris. Quot, ah! quæso, laboribus
 Te non fatigas? quotquæ molestiis
 Evisceras Te Te? ut luta colligas
Auri, quod omnis materies mali.
 Si *sacra* forsan Te cruciat *fames*
Auri? hic in aris his *satis aurei*
 Nummi: polorum quæis poteris tibi
 Parare Regnum. *Hic aureus* ille adest,
 Quem nec rubigo, nec tineæ vorax
 Morsus, nec audax diripiet Latro,

16.

Hei! cui astra.

Nobis in sacrâ Corpus velut Esca SYNAXI,
 Et Sanguis CHRISTI ceû medicina datur.
Hêi! tibi, mi JESU! quoties hic oscula figam?
 Te quoties supplex hic venerabor ego?
 Tu namquæ hic præsens, *cui* Sol, *cui* servit uterquæ
 Axis; *cui* Terræ, *cui* famulantur aquæ.
 Tu, *cui* se Tellus, cœlum submittit, & *Astra*:
 Hic igitur TE TE pronus odoro genu.

17.

Hic ave Artis!

Hippocratum populi, mera Nominis umbra, valete!
 Quorum *Ars* Mortales ludificare solet.
Artis opus cœlestis *ave!* hic mirabile visu:
 Mirari hoc nullus sat valet *Artis* opus.

Hujus

Hujus perpetuus sis *artis* cultor, Amator:
 Antè tuos claudat, quàm Libitina, dies.
 Faxit ! in extremo hanc *artem* benè calleam Agone:
 Hæc *πόσις & φρωσις*, sit mea sola *θεσις*

18.

Is vir à Thecâ.

Ah DEus! ardentes in me jaculare sagittas:
 TE, rogo, Sim *thecæ* lecta sagitta Tuæ.
 Sim tibi (cum limis prædam speculeris ocellis)
 O ego! sim roseâ *theca* petenda manu.
 Sin mihi nec *Thecam*, nec des Deus esse sagittam:
 Cor Tibi do; jaculis *Theca* sit apta tuis.
 Hùic *Thecæ* ah! JESU, rapidas infige sagittas:
 Sic *vir* ero à *Thecâ*: Cor Tibi *Thecæ* manet.

19.

Ah jaces! urit.

Languida fortè *jaces* mea mens, ac morbida mœres?
 Ob scelera esquè atræ fortè propinqua Stygi?
 Ah! non desperes tibi vires addet JESUS
 Hiccè novas: JESUS ardet amore Tui.
 Virtutis nam magna seges Tibi prostat in arâ:
 Hic Cœlum pergas quærere, Terra vale!
 Terra caduca vale! JESU solius amore
 Uror: cor, JESU *ab! urere* perge meum.

20.

I! hac rate jus.

Visnè *Ratem*, certò quæ Te Te ad littora cœli
 Transvehat, atquè tibi *jus det* ad altra poli?

N 2

Sit

Sit Tibi cor *Navis*, lacrymæ *Æquora*, Voto *Rudentes* :
Temo Timor, gemitus *Flammaquæ*, *Vela* preces.
Anchora spes, *Malus* pietas, suspiria *Remi* :
 Pnevma *Natus*, *Comites* gaudia, *Vector* Amor,
Stella MARIA *Maris*, tibi sit *Nauclerus*, Jësus :
 I ! vehere : ad cœlos *hæc rate* jus & habes.

21.

Ab ite ! Icarus.

Icarus ignotas humeris accommodat alas :
 Insolitâ gaudens sed novitate, cadit.
 Quæ nova sunt, fugias : nisi sis fors *Icarus* amens :
 Per nova percelebres nam cecidère viri.
 Hic nova nè cupias ! quia sunt Mysteria prisca :
Ab ! sequere antiquos, *Catholicosquæ* viros.
 Ergò Novatores procul hinc discedite & *ite !*
 Constantèr credo, hic Numen adesse meum.

22.

Ista hêi cura !

Ah ! humiles Homo Terræ hujus procul abjice *curas* :
 Cur cœlo *hêi !* natus, pronus ad ima ruis ?
 Nam procul in nihilum Tellus vanescit inane,
 Infima vix oculis inspicienda tuis.
 Astra super, patriosquæ Tui super ætheris axes
 Si necdum possis corpore, mente vola.
Ista hêi ! sollicitâ, rogo, sumito fercula *curâ* :
 Hoc *Sacramentum* sume frequenter, ama.

23.

Hac ea ut Iris.

Iris ob æthereum, quem ducit amabilis, arcum :
 Nuntiat elapsam Turbinis esse metum.

Hinc

Hinc facies Agri renovatur, lætaquæ pubes
Cœlesti mirâ Luce frequenter hiat.

Iris ut illustris, mi JESU! cuncta serenas:
Justificas reprobos, exhilarasquæ probos.

Iris es æterni Patris, quæ mitigat *Iræ*:
Auræ es jucundæ Nuntius, imbre carens.

24.

Ab veri casti!

Vos, quorum officium sanctas assistere ad aras;
Sacrifici vescum qui paritisquæ DEUM.

Ab verè innocui sitis, quoquæ corpore *casti*:
Nam Superis semper, nil nisi *casta* placent.

Ara pudicitia, hic sine nævo candidus Agnus:
Et Mundi mundus Panis is ipse adest.

Sit procul à Mystis igitur *Venus* omnis: iisdem
Nam malè sub laribus Mysta, *Venusquæ* latent.

25.

*Hac uti Aries.**

Si fors Stygius *Aries*
Lasciviens & Corniger
Te cornibus petat suis,
Et *machinari* quid mali
Attendet: En' *arietem*,
Et *Machinam Belli* sacram:
Ex quâ DEUS certò Tibi
Cœl ex machinâ præsens erit,
Hostesquæ prosterne Stygis.

In idem.

Est *Aries* ferrum, validissima *Machina belli*:
Urbis conquassans mœnia, valla, fores.

N 3

Mu-

* *Machina belli*,

Muros *cœlestis* vis expugnare *Sionis*?

En! hic est *aries* qui penetrabit eos.

Arîetat hic *Aries* adamantina Mœnia cœli;
Portas & vectas disjicit ille poli.

Aut hic, aut aliàs nullus sic *arîetat*: isto

Arîete qui pugnat, Tartara vincit, ovat.

26.

*Aut hic Aries.**

Astrorum dux est *Aries* duodena per astra:

Et *Aries* princeps, zodiaciquè caput.

Sacramenta inter sic EUCHARIS eminet una:

Phœbus uti stellis præradiare solet.

Optas flammicomas cœlorum scandere sedes?

Hic Aries sit dux, & benè tutus eris.

In idem.

In Mundi pelago tutam consistere cymbam

Optas? *Hic aries* dux ratis esto tuæ.

Non est *bic Aries*, ea pessima bellua Ponti:

Mergere quæ suevit Navigia atquè rates.

Sidus at est, tutè ducens ad littora vitæ:

Fluctivagæ Cymbæ spes, cynosura, Pharos.

In idem.

*Hic Aries** præsens, spinis qui cornibus hæsit:

Cum velles *Abrabam* sacrificare DEO.

Agnus *hic* ac *Aries*, quem Divis obtulit *Abel*:

Innuit ac longo Tempore Pascha vetus.

Agnus *bic aut Aries*, signacula solvere septem

Dignus erat: superùm cinctus ubiquè choro.

Agnus

* *Signum cœleste.* * *Aries dux gregis,*

Agnus is, ille *aries*, cui maxima curia cœli
Elogium prono poplite grande canit.

In idem.

Quando venenatum stravit *Medea* Draconem,
Phryxææ rapuit vellera *Jason* ovis.
En! novus *bic Jason*, qui Tartara vicit & Orcum;
Colcborum veteres & spoliavit opes.
Vellera Siderei quisquis desiderat *Agni*;
Agni, cœlestes qui dare possit opes.
Verus *bic* est *Aries*, *ovis* est hæc *aurea* præsens:
Sanguine nam proprio Crimina nostra tulit.

27.

Eja! ut hic Ars.

Cedat *Aristoteles*, *Cartesius*, atquæ celebris
Empedocles; Divus cedat & ipse *Plato*.
Sunt cœci hi Talpæ, Fidei quia lucis egeni:
Nam credunt nil, ni quod ratione probant.
Horum principia, *Ars* & tota scientia fallit:
Numen enim credo *hic*, nec ratione probo.
Eja! Sophi linguas cohibete, ac ora domate:
Nonnè videtis *ut Ars* fallit, & icta cadit?

28.

Hêi! ita Arcus.

Fistula, Testudo, Lyra, Tibia, Nablîa, plectrum:
Aut quidquid fidium Thîax Citharœdus habet.
Omnia concordî feriant modulamine *JESUM*:
Sub crustâ hac panis, quem latitare scio.

Hunc omnes laudent, hunc omnis psallat & ætas :
 Hunc Pueri *bêi* ! celebrent, hunc celebrentquæ se-
 nes !

Eugè Triumphales hûic quilibet erigat *arcus* :
 Post vitam, cœli qui cupit *arca* frui.

29.

Ab ! care ! vitis.

Quondam *Diædon* Regem pavisse sub antro :
 In cunis liquido melle feruntur apes.

Fertur & Ambrosiam superis deferre columba :
 Pocula *Dardanius* Nectare mixta *puer*.

Vana Poëtarum mendacia ! CHRISTUS in uno
 Ambrosiam & Nectar Pane, favumquæ tegit.

Ab care ! hæc *vitis* tibi mel cum Nectare præbet :
 Sub *vino* est *Nectar*, *Panis* in Orbe *favus*.

30.

Tu Hircis ave.

Ad Cœnam hanc magnam DEUS omnes eccè vocâsti :
 Cumquæ probis reprobos, cum reprobisquæ probos.

Dicis *ave* Mundis, & *ave Tu* dicis & *Hircis* :

His modò displiceat si lutulenta *Venus*.

Mens *Hircum* redolet mea, foetet corpus ut Hœdus :

Munditiequæ caret, Luxuriequæ scatet.

In me *Tu* Veneris flammæ, carnisquæ salacis

Ardores JESU ! mitiga : & Agnus ero.

31.

Ab ! justi cera.

Agni en effigiem ! qui pura & candida *cera*

Est *justis* : casto corda calore replens.

Agnus

Agnus is, est primâ qui Mundi ab origine cæsus;
 Immaculatus (ait quod *Petrus*) Agnus hic est.
CHRISTUS amore mei, ceu *cera* liquefcit amore:
 Qui **DEUS**, eccè mei linquit amore polos.
 Ob scellus admissum, lacrymis ceu *Cera* liquefcam:
 Sic *ab!* ante **DEUM** *Cerei* ad instar ero.

32.

A vicis trabe.

Ah! non in plateis, nec in urbe moraris Jësu!
 Non etiam in *vicis*, Justitiævè foro.
 In foro enim lites, & in urbibus usquè tumultus:
 Jurgia & in *vicis* multa sonare solent.
 In sylvis habitas, ubi summa silentia: in aris
 Ac claustris habitas, est ubi summa quies.
 A *vicis* igitur *trabe* me, populiquè tumultu:
 Cum Jesu solo namquè habitare volo.

33.

Vi hac es Tria.

Hæc Tria sunt, *hæc* est Triplex **DEUS**, unus & idem:
 Qui residet rutili *Trinus* in arce poli.
 Ter Sanctus **DEUS** est, hic unus in ordine *Trino*:
 Personæ *Tres* sunt, unus & ipse **DEUS**.
 Ter veneranda *Trias*, quam continet **HOSTIA** sacra:
 Me trahe, mequè voca; me rege, mequè fove.
 Da mihi mi Jësu! ut tecum post funera vivam:
 Da *tribus* his olîm me super astra frui.

N 5

34. Sic

34.

Sic a-ve trahi.

Cantasti *Maro* docte: *trahit sua quemque voluptas*:

Se finit hic oculis, auribus ille *trahi*.

Sic *puerum nucibus*, *ramis* viridantibus *Agnum*:

Lanigerumquè pecus *fronde* virente *trahis*.

Non opibus, nec honore *trahi* desidero Mundi:

Nec *trabor* Aoniæ voce sonante *Lyræ*.

Sed *trabe* me post TE, quæso, DEUS! *attrahe* me ad TE:

Ad TE nam solum mens *avet* hæccè *trahi*.

35.

Tbia vi arces.

Pignus *Sinensis Tbia* est memorabile *Terræ*:

Planta salutaris, languida membra fovens.

En! aliam hic *Tbiam*, quæ non in mollibus arvis

Nota est *Sinarum*; *Tbia*, sed orta polo.

In Cordis fornace tui hanc *Coeli* excoquè *Tbiam*:

Et multas pateras ebibe, sanus eris.

Hujus enim *Tbiæ* succus, dat gaudia menti;

Arcet tristitiam, *Viquè* nociva fugat.

36.

Ab I! ritè acus.

Navigat omnis homo: nam quid nili Pontus & unda,

Vita Hominum? fragilis quid nisi Cymba, Caro?

Ab! si naufragio, fin es jam proximus Orco:

Sit tibi *acus* *Jesus Nautica*, salvus eris.

Con-

Conglomerent Elementa suos conjuncta furores:

In desperato sit tua Cymba statu.

Ah I! ritè tuam vigil hic operare salutem;

Te nunquàm Jesu dextra perire sinet.

37.

*Ea sicut Rbia. **

Sina quid ah! jactas, turgentes Nectare cannas?

Quid *Rbiam*, & liquido Balsama plena Thymo:

EUCCHARIS hic præsens, *ea sicuti Rbia* probata;

Mentibus ac animis est Medicina potens.

Pestiferum hæc virus, ceu vera *Rhabarbara* pellit:

Omnibus in morbis membra gravata, levat.

Qui cupit ergò gravi mentis languore levare;

Hac *Rbiâ* utatur, sentiet auxilium.

38.

Icit ab! re suâ.

Hic præsens, propriâ sibi qui virtute subegit

Tartara: nam *venit*, *vicit* & *Icit* io!

Venit in hunc Mundum, fragili velamine Carnis

Obsitus: intactâ Virgine natus Homo.

Vidit is & *vicit*: ceu Mortis Victor & Orci

Ille triumphavit, dum petit astra poli.

Icit & ille *suâ* propriâ *re* Dæmona: verè is

Ab! Stygii evertit regna superba Ducis.

39.

Ite ab! à curis.

Quàm variis homines *curis* non sæpè calescunt?

Rarò, CHRISTE, tuâ: *Cypria!* sæpe tuâ.

Curat

* *Rhabarbara.*

Curat is aurato cistas cumulare metallo:

Huic arridet honos, Gloria calcar ei.

Huc *ab! ite* homines, etenim vos solus JESUS

Liberat à *curis*, eximit atque malis,

Hic tibi sit *cure*, de Te sit *curaquè* JESU:

Ab! JESUS animæ *cura* sit una tuæ.

40.

Hac JESU rati.

En! animæ jam *Cymba* meæ fit naufraga JESU!

Ad Phlegethontæas mergitur eccè lacus.

Disrupta est *Malus*, confracta *Antenna* labascit

Anchora rupta jacet, tota peritquè *ratis*.

Nilquè Spei superest, nisi tu Dulcissimè JESU!

Firma meæ fias *Anchora* sacra *rati*.

Ah! succurre *rati!* dape deprecor *baccè* supernè:

Hæc, Annona meæ sis peramata *rati*.

41.

Hêi! casa urit.

Non tibi, mi JESU! placuêre palatia *Rome*:

Atria *Jerusalem*, nec placuêre TIBI.

Hêi precor! ergò mei ingrediare mapalia cordis:

Nec tam vile adeò sperne cubile *casa*.

Est *Casa* sat vilis, scio; sed pretiosa voluntas:

Hæc sed erit, magnus, TE subeunte, polus.

Pectoris ergò mei *Casa*, JESU flagret amore:

Sentio! nunc *urit*, flagrat amore DEI.

42.

E Aris Tu Cbia.

Dulces Eoo, quas eruis Æquore, Gemmæ:

Dulcia mella, vigil quæ sibi stipat Apis.

Dulcia, quæ cistis pretiosa metalla reponis;

Dulcequæ Cecropium, quis negat esse Thymum?

Dulcia sunt *Cbii* celeberrima vina Lyæi:

Omnibus his JESU! dulcior esse soles.

Tu JESU è sacris nam vina his porrigis *aris*:

Quæ superant gemmas, mella, metalla, Thymum:

43.

Hic rive sata.

Quæris salvificas sitibundis faucibus undas,

Cisternæquæ sacræ viva fluenta petis?

Hic rivus vitæ est, & vita scatebra salutis;

In vitam æternam *Fons salientis aquæ*.

Dulcis *hic* est *rivus*, vitreas emanat & undas:

Quæis relevare sitim, mens sitibunda potest.

Huic *rivo* appropies: *hic* casti *rivus* amoris:

Pectoris exundas *ab! sata Rive* riga.

44.

Ab! Tu ei Arcis.

EUCCHARIS haud tantum mihi *fœderis arca* videtur:

Arcis at hæc etiam nomen habere potest.

Ut Maris obsidium *Noah* superaret, is *arcem*.

Fabricat: Arca *arcis* lignæ ad instar erat.

Tutus

Tutus Homo dubias ut Mundi naviget undas :

Factus es *âb* JESU ! *Tu arcis* adinstar *ei*.

Arx habet hæc clypeos , & propugnacula mille :

Hoc *Sacramentum* est *Arx* velut alma , potens.

45.

Hac siti verâ.

In Cruce Vâh *sitio* , clamas o pendule JESU !

Non habeo pro TE Vina phalerna : *siti*.

Terrigenûm âh *sitio* ! clamas , Hominumquè salutem :

Quomodò sedo Tuam , mi DEUS ! ergo *sitim* ?

Quid faciam ? ecce ! Tuo TIBI plena Cruore sacrato

Pocula propino : Tuam sic abolebo *sitim*.

Amplius haud *sitiam* meretricia pocula Mundi ,

Sed Cœli : *Verâ hac* cor flagret usquè siti !

46.

Ab iâa es ? vir.

Styx *âb* ! *iâa* jaces : Te nunc ululatibus imple ;

Nam Te *Vir* unus vicit , & edomuit.

Is Patris à Dextrâ descendit ad infima Mundi ;

Ut nobis miseris ferret amanter opem.

Rex hic virtutum , fortisque potensquè triumphat :

Et sua de *Bosrâ* pallia tincta refert.

Illius auxilio si Tartara vincere tendis :

Hunc *virum* in Altari Tu venerare piè.

47.

*Sua Cythera. **

Alta *Cythera* procul , procul & *Cytherëia* Diva !

Cypria Diva procul ! sit procul atquè *Venus* !

Omnia

* aliàs *Cytherea*.

Omnia nam nobis antiqui nomina probri,
 In veri sunt hic omnia versa DEI.
 Accendit turpes *Cytherëia* Diva Calores:
 EUCHARIS at castas suscitât igne faces.
 Illa *Jovis* mentita genus, Terrestria sensit:
 Hac Homo fis hæres, Filius atque DEI.

48.

Iris ab veda!

Iris versicolor mihi præsens ara videtur:
 Multiplices formas, florigerasque *vebens*.
Candidus & *rubeus dilectus* is hiccè moratur:
 Nam JESUS nivet in Pane, Meroquè *rubet*.
 Alme DEI Fili! cum *vetus* in *Iridis* arcu
 Terribilis reprobis, lætificusquè probis
 Regredieris ovans, *judex* Censorquè futurus;
Ab! veda ad Superos me DEUS, oro, domos.

49.

Re ii ab! scuta.

Sin Homo defendi à Superis cupis atquè foveri?
 En hic præsidium, *Palladiumquè* tenes.
 Nam quæ sacra vides, ea sunt fortissima turris!
 In quâ sunt Clypei, *scutaquè* mille poli.
 Quisquè suum pectus *scutis* muniverit istis:
Ah! scio semper *ei* prospera cuncta cadent.
 Quilibet ergo suam hac communiât *Ægide* mentem:
Ah! re fortis *ei* *Palladis* *Ægis* erit.

50. Hic

50.

Hic Ars vitæ.

Cede Dioscorides, numerosaque turba **Galeni**!
 Sit procul **Hippocrates**, **Celse** recede procul!
Cuncti abeant Medici, nova *vitæ* traditur *hic ars*:
 Author dum vitæ fit medicina mihi.
Hæc Panacea procul depellit corpore morbos:
 Pharmaca lethiferis illa dat atque malis.
Hæc solet *arte* sacrâ moribundis reddere *vitam*:
 Curtaque Parcarum stamina protrahere.

§ 1.

I! bac esu Trias.

En! hic convivas **Deus** indivisus in omnes
 Diditur, Orbiculo dissimulante **Deum**.
Namque sub orbiculo hoc *trias* sunt abscondita **Panis**:
 Panis in Orbe latet, cum *Triade*, ipse **Deus**.
Flecte genu! quæcunque vides **I** pronus adora!
 Et sic *bac* escâ ritè fruâre sacrâ.
Sub panis specie **Deus** hic consumitur *esu*:
Esu immutatur, non tamen ipse **Deus**.

§ 2.

Hêi tuis Acra.

Quondam inter montes fuerat, qui dicitur *Acra*:
 Quo super urbis erat pars bona structa sacræ.
Hic mi **CHRISTE!** *tuis* sublimis es *Acra* salutis:
Hêi mihi! *monte* quid hoc cellius esse potest?

CHRISTE.

CHRISTUS in hac arâ *Mons* est, hunc scandite cuncti:
 Hoc in *Monte* tuum carpe viator iter,
 Hunc Montem scandas, ad eos enitere colles:
 Sic olim ad *Montem* perveniesquè DEUS.

§ 3.

Hic à Te auris.

Absquè Fide placare DEUM nè quære: placere
 Nemo DEO valet *hic* vivificâ absque Fide.
Hic è *Sacramentum* Fidei mirabile: Magnus
 Hoc latet Orbe DEUS, nec tamen hunc è vides.
 Non DEUS *hic* oculos à *Te*, verùm exigit *auris*:
 Namquè per auditum nascitur alma Fides.
Auribus hæc patulis gaudet, sed lumina claudit:
 Claudis, si credas hic latitare DEUM.

§ 4.

I! hac ruit æs.

Debita contraxi mi JESU! plurima: perpes
 Et Magnus maneo debitor indè tuus.
Æra aliena premunt me tot, quot Crimina feci:
 Solvendo non sum, sponte fatebor ego.
 Quid facias igitur mea mens? *I!* sæpius escâ
Hac fruerè Angelicâ, Cœlituumquè dape.
 Illa moneta nova est, *alienum æs*, opprimit omne:
 Quod contraxisti *æs*, *hac* mediante *ruit*.

§ 5.

Ursi ab jacet!

Ursi Tartarei *jacet* hic è superbia trita:
 En! *berbam* Dæmon porrigit ipse DEO

O

Ab!

Ab! jacet hic Satanas, humani nominis hostis:

Ab jacet! & victas spontè dat ipse manus.

Ut quondam rapuit *David* de faucibus Agnos

Urse cruenta tuis, & Leo sæve, tuis.

Sic CHRISTUS veri alterius *Davidis* ad instar:

Faucibus è Satanæ nos redimebat oves.

56.

Hic Saturëia.

Pharmaca cum medicis dimitte *Macbaonis* herbis:

Nam sacer *hic* Medicus, quo releveris, adest.

Hic offert tibi promptus opem, & revalescere mandat:

Auxilium mirâ præstat & arte suâ.

En! *Satureja*, tuæ verax Medicina salutis:

Hac Te Te *satures*, sanus erisque diu.

Hæc animæ *Satureja* tuæ medicina probata:

Hæc Anguis Stygii Toxica cuncta necat.

57.

Eja! his curat.

Ægro præscribit Medicus cum pharmaca: semper

Subscribit: *Profint, ac sine fine juvent.*

Sæpius ast obsunt ægro, quàm pharmaca profunt:

Augent, non minuunt sæpius illa malum.

Talia non nobis DEUS offert pharmaca: Quina

Vulnera sed præbet, quæ mala cuncta fugant.

Vulnera nam JESU, bona sunt medicamina nobis:

Eja! is curat iis vulnera nostra DEUS.

58. *Hei*

58.

Hei vir casta!

Hêi vir! qui puras hic offers munus ad aras,
 Et paris immensum voce potente DEUM.
 Sis maculæ, labisque expers, sis *casta* Columba:
 Et Cane vitato pejus & angue scelus.
 Ut dignè tractes hunc Agnum, *hêi casta* sequaris!
 Semper Acidalias *hêi* fuge Myſta, faces.
 Illibatum animi, rogitò, ſectare pudorem:
 Qui latet hic etenim; non niſi *Caſta* colit.

In idem.

Qui cupis Angelicæ præſenti accumbere Menſæ:
Hêi vir caſta cole! & lubrica quæquè fuge.
Caſta placent Superis, huc *caſtâ* mente venito!
 Quisquis amas *caſtâ* mente placere DEO.
 Solum *Caſta* poteſt nam Mens placare *Jebouam*;
 Et nullâ ſclerum labe notata manus.

59.

Atheus Icarus.

Æquoris in fluidas cecidit puer *Icarus* undas:
 Cur? Solis vellet quod penetrare rotam.
 Hic *Athee*! eſſe DEUM negitas, cupis idquè probari;
 Judice Te, nequeat cum ratione capi.
 Stultus es & Stolidus, demens velut *Icarus* alter;
 Hæc ſacra ſcrutari ſi ratione cupis,

Ni videam, non credam, inquis. Pugnantia profers;
Si nescis, cœca est: non oculata Fides.

60.

Si vi hac rate.

Si vi salvari, Cœlo cupis atquè potiri:

Hac Tu vectari pergito porrò *rate*.

Hæc Te surripiet terris, ac invehet astris:

Transferet exquè Mari, littora ad alta poli.

Quando erit ah! tandem ut post tanta pericula Ponti,

Nos ferat in portum, nostra carina, poli.

Mundi nonnè satis dubii tranavimus æquor?

Ah Jesu! ad portum dirige, flecte *ratem*.

61.

Hæc à vitris.

Immunda immundis, mundis aut *omnia munda*:

Abs ipso edoctus Numine, *Paulus* ait.

Intus & in cute, Tu qualis sis, Lector amice!

Te talem cibus hic offeret usque tibi.

Inspice *Vitra* tui cordis, specularèquè mentem:

In *vitrea* hac capsâ crede letere DEUM.

Istis *aquè vitris, hæc* commoda semper habebis:

Cordis ut agnoscas interiora tui.

62.

Aut hic è aris.

Melle saporatos DEUS *biccè* dat eccè liquores:

Melleus est totus, nil nisi mella dat *bic*.

Atta-

Attamen è sacris *hic* pellitur impius *aris*:
 Nempè caret stimulo nulla Melissa suo.
 Fucos, ignavum pecus à præsepibus arcet:
 Et Mensâ impurum Vulgus ab hacce fugat.
 Labe igitur careas, procul his aut cedito ab *aris*:
 Sordide! nolito hæc tangere sacra manu.

63.

I! hac istâ ure.

Sidera contestor, quod adorem hic *Numen Edule*:
 Quodquè DEUS præsens hic sit, Homoquè simul.
 Esurienti escam, sitienti vina propinat
 Numen: in *hac* arâ fercula diva latent.
 Hinc Ara hæc remanet mihi verax Ara salutis:
Urar in hac, Domino victima grata cadam!
Hac Escâ, potuquè DEUS me fortiter *ure*:
 Fercula cor recreent *ista* sacrata meum.

64.

Ab civi ferta!

Florida quisquis aves tibi, *Civis*, texere *ferta*:
 Huc properes! hic nam *Flos Nazareus* adest,
 En! hic mille rosæ vernant, & mille ligustra:
 Mille rosæ teneris, mille ligustra genis.
 Hic is flos etenim, cui debent lilia formam:
 Huic debent animas, Caltha, Crocusquè suas.
Ab cole! velatum cereali vellere Numen:
 Et JESUS *civi* sic tibi *ferta* dabit.

O 3

65. *His*

65.

His aucta rei.

Sumite cœlestes epulas has sumite ! namquē
 Nil unquā *bis* melius , m̄ jus in Orbe fuit.
 Latē namquē suo quæ continet omnia gyro
 Terra : nec *bis* majus , quod dare possit , habet.
 Sancta per has epulas crescit reverentia cultūs :
 Et pietas miro floruit *aucta* modo.
 Auget honestatis flammās , stimulosquē pudoris
 Ingerit : *bis* epulis *aucta* salusquē *rei*.

66.

I hauri caste !

En vitem , sacrumquē Botrum , divumquē falernum !
 Quæ Bonitas offert Numinis hiccē tibi.
 Hoc *bauri* castē , vinoquē madeto frequenter :
 I ! potus fias , Ebrius hoccē mero.
Hauri devotē Carchesia sacra salutis :
 Nam *castas* Vinum germinat istud apes.
 Hic *Botrus* is *magnus* , tibi quem *calcavit* Jēsus
 In *Crucis Altari* solus , amore tui.

67.

His è jacturā.

Corporis ac animæ , vitæ , famæquē supremam
Jacturam pateris , damna molesta ferens ?
 Huc properato ! precor , sanctam hanc gradiaris ad aram :
 Atquē dapes istas sumito mente piâ.
His è jacturā simul eripieris acerbâ :
His reparabuntur singula damna tibi.

Qui

Qui præsto hic etenim, solus relevare jacentes:
Omnes *jacturas* & reparare potest.

68.

Hac arces viti!

Æger es, atquè sitis? semper medicamina sumis?
Et tibi vix tota est pharmacopœa satis.
Et post tanta tamen, necdum valetudo reversa;
Namque suo effectū pharmaca cuncta carent.
En! *vitis* latices, & puræ crustula frugis:
Hæc, mihi crede, animæ sunt medicina tuæ.
Has iterato dapes! ac *vitis* sūge liquores:
Sic verè *ab! arces* Virus, & omne malum.

69.

Cbaritas è vi.

En! quale *Cbaritatis* aureæ
Insigne fixit *Cbaritas*.
O *Cbaritas*! O *Cbaritas* DEI!
Monarcha nam poli, soli
Conviva fit: Terræ fit hic Cibus,
Cœli Cibus: O *Cbaritas*!
Verus DEUS, DEUS supremus, en!
Hominibus jungi cupit.
Nec hoc ei satis: Verùm DEI
Augusta Majestas latet
Arcto sub Orbe; quem capax poli
Non prendit Orbis. O *Cbaritas*!
DEI MEI! pusillâ qui tegi hic
Desiderat sphærâ, licet
Imperium gerat super poli
Sphæras, & Orbis orbitam.

O 4

In

*In idem. **

Polline sub Panis *Charitas* abscondita vera
 Hic latet: hic, Mundum qui fabricavit, adest.
 Hic adeò charos habuit nos, fixus ut altâ
 Sanguine deleret Crimina nostra Cruce.
 Nec stetit hic *Cbaritas*, sed plurima præstitit ultrâ:
 Nam Sanguis potus factus; & esca, Caro.
 Hinc amo Te DEUS! ah amo TE! sunt sidera testes;
 Testis & est Pelagus, Terraquè testis erit.

70.

Ab! ut sica rei.

In se quem retinent hæc sacra Ciboria, verè is
Sica rei inferni est, atquè ruina Stygis.
 Ceu novus is *Gedeon* gladio confregit Avernum:
 Mœnia disjecit Tænariæquè Domûs.
 Hic mortem vicit moriens, hominesquè redemit:
 Solus is *ab!* fregit Colla superba Stygis.
 Iste Triumphator spoliavit viribus Orcum:
 Ille *ut sica rei* Dæmonis usquè manet.

71.

Tu Heri Ascia.

Nil moror *Ausonios* fasces, *Latiasquè* secures:
 Sed placet hic præsens *Ascia* sacra magis.
Tu mihi, mi JESU! sis *Ascia* semper amoris;
Ascia perrumpas cor, animamquè meam!
 Viscera rumpe mihi, me pectora scinde securi
 Haccè sacrâ: ut rubeant semper amore Tui.

Rumpe

* *Vide Parnassum R. P. Aler. S. J.*

Rumpe cor eja mihi! clausa est via? pectora rumpe:
Rumpe moras! animam, ah *Ascia* amore feri!

72.

Hac Tu aëriis.

Mens ardet, rutilosquæ alti cupit ætheris ignes:
Atquæ frui angelicis, *aëriisquæ* choris.
En! *hac* qui niveâ latitat sub Pollinis umbrâ,
Sæpius *hac* optat Te recreare dape.
Se tibi nam totum DEUS *hac* communicat escâ:
Hinc desideriiis sat cibus ille tuis.
Da tua, Tequæ illi, *Tu* te committequæ JESU:
Tu sic *aëriis* serò fruere choris.

73.

I castra Jebu.

Contrà nos homines metantur *Castra* nefanda
Styx, Caro; Rex Erebi fulmina, tela vibrat.
Fidite *Christiades*! quidquid minitetur Avernus:
Vos parta egregio Gloria Marte manet.
Candida nam vestris inerit Victoria *Castris*:
Sunt *Castra* hic JESU, tutaquæ *Castra Jebu*.
Ut Rex namquæ *Jebu* tumidi contrivit *Acbabi*
Castra: Stygis JESUS sic quoquæ *Castra* terit.

74.

Is hac vitra.

In vino gemmas, bibit & *Cleopatra* coronas:
Vina coronari vix potuere magis.

O 5

Hiccè

Hiccè referta mero tibi *vitra* propinat Jësus;
 Hoc vino quovis ebrius esto die.
 Ebibe, nec timeas virus, quod spirat *Iäcchus*:
 Nec *fœnum* in *Cornu* hæc sacra phalerna gerunt.
Hæc vitra evacua generosè, ac inspice fundum:
 In fundo verus nam latet ipse *DEUS*.

75.

Hæc aut Iris.

* *Irim de cœlo misit Saturnia Juno*

Quondam: quæ siccos rore replebat agros.
 Orbe sub angusto latet hic quoquè discolor *iris*,
 Arida perfundens corda salutis aquâ,
 Sola fit *hæc iris* tua, sola ac una medela,
 O Homo! potat enim hic Te *DEUS* atquè cibat.
 Sanguine Te potat, saturat quoquè carne sacratâ:
Hæc Iris pluvia ah! nunquid amoris erit?

76.

I! ruis, ab tace!

Nunc *I!* Munde *ruis*: latet hac sub Cyclade Panis
 Verbum; quod verbo condidit astra suo.
I Caro! nam primi scelus abstulit ille parentis:
 Et nece mercatus nos fuit ipse suâ.
I Mors! morte suâ nostras & sanguine sordes
 Abluit; infringens omne Draconis opus.
I quoquè peccatum! cunctos ah! ille reatus
 Sustulit; *I* Mors! *I* Munde! Caroquè *tace!*

77. *Ach*

* *Virgil. 5. Æneid.*

77.

Ab Tu re Isai!

Parvulus ille *Isai* dextrâ jugulavit inermi
Urse! tuas fauces, ac tua membra, Leo.
 Stravit & immani surgentem mole Gigantem:
 Imbelli hoc potuit funda rotata manu.
 Hic valet *ab! Isai re* verâ quilibet esse:
 Anguis Avernalis conterere atque caput,
 His epulis poteris Stygium superare Leonem:
 His poteris dapibus *Tuque* domare Stygem.

78.

I! hic est aura.

Navis, Homo; *Mare*, vita; Fides est *Clavus* in un-
 dis:
Ancora, Spes; Amor est, *Carbasus*; *Aura*, DEUS.
 I Homo! Navigium tua Cymba, ratisque profundo
 In vitæ palago, *hic EUCHARIS* esto sacra!
 Strenuitas, *Remi*, JESUS *Cynosura*; *Saburra*
 Mens humilis; cœli Regia, *littus* erit.
 Divinæ impellant *auræ* tua lintea: sic Te
 Ad superas oras *aura secunda* feret.

79.

Et hic vir Afa.*

Est nova jam rerum facies, vetus occidit umbra:
 Magnus enim *hic* præsens Farris in Orbe DEUS.

Rex

* *Afa Chaldaicè* ~~NDN~~ Myrtus.

Rex pius *Asa* DEUM quærens, mandataquè servans :
Impia subvertit Fana, *Priape*, tua.

Sanctior intuitus CHRISTI, *hic* sub pane latentis :
Ceû novus *Asa* Stygis tetrica monstra fugat.

Asa hujus virtus floret ceu florida *myrtus* :
Virtutis *myrto* me, bone CHRISTE, bea!

80.

Ab! si tu Icare.

Icare! jam toto effusè rideris ab orbe :

Icariis dederis nomina *Tu* quod aquis.

Felix quem faciunt aliena pericula cautum :

Icare, vâh! credas: *Tu* vir es ille mihi.

Dùm tibi namquè novas volitandi conficis alas :

jam sapere ex damnis incipio hiscè *tuis*.

Icare! *Tu* verè is, veterum vestigia Patrum

Qui jubet ire, sequi: nam nova nulla placent.

81.

Vae! hic Trias.

Si quem tangit amor Superùm, aut Reverentia Di-
vùm :

Et cupit altisoni Numinis esse cliens.

Hanc aram accedat, Superi *hic* dant pignus amoris :

Ac peccatori Regia ferèla parant.

Sed tua mens vitiis careat, noxisquè nefandis :

Nam tantùm innocuos hæc decet Esca viros.

Vae

Vae tibi! delicto sin sis graviore notatus;
 Nam *Trias hic* præsens, *Trinus* & ipse DEUS.

82.

Hic re atavis.

Multarum novitas sectarum, Fons & origo:
 Causaque perpetui permanet illa mali.

Hinc Secta & Virus grassatur ubique *Lutheri*:
 Et *Calvinismi* pernitiola lues.

Hic credas *Atavis*, nova dogmata credere noli:
 Syrmate sub Panis, Crede, latere DEUM.

Hoc Pietas, hoc prisca Fides, mihi *Romaque* dicat:
 Hoc *re* me docuit sancta *Quirina* Fides.

83.

Hac iri vetas.

Peccati maledicta lues mihi pectus adussit:
 Permeat & virus pectoris ecce mei.

Hac dape, at ecce mihi JESUS lethale venenum
 Aufert: ulterius serpere & *ire vetat*.

Hæc non est hominis virtus, sed Numinis alti:
 Summi solius Numinis istud opus.

Numinis est, Hominisque simul: nam pectore &
 ore,

Candidè & ingenuè hic credo latere DEUM.

84. Ab

84.

Ab i ! sta jecur.

Viribus *I* confide tuis, & cornua cœlo.

Erige ! nil præter crimina magna facis.

Quid juvat *ab* ! valido Te dici corpore sanum ?

Si *jecur*, & lentâ viscera tabe fluant.

EUCCHARIS alma tuæ extinguit malefacta juventæ :

Ac abolet culpas EUCCHARIS una tuas.

Hic Homo *sta* ! JESUMquæ tuum tremebundus adora :

Is sanare *jecur*, Tequæ beare potest.

85.

Vâb ! ire casti.

Fundit odoriferum sacrata SYNAXIS olivum :

Vtilior nullus, quo fuit antè liquor.

Scilicet, ut nunquam ceroma parabile desit,

Quo liniat *castus* fortia membra pugil.

Huc propera ! veri quem tangit cura pudoris :

Quiquæ verecundæ lilia mentis amas.

Castis Mensa viris hæc est Insigne pudoris :

Hæc verè *castis* est Panoplia viris.

86.

His ea arcuit.

Hic fons perpetuæ lucis, *Jessæa* propago :

Atquæ coæqualis cum Genitore DEUS.

Sicut

Sicut at aufugiunt pulsæ fœtore Columbæ:

Fumus & obscurus dissipat agmen apum.

Sic CHRISTUS vitii fugiens nos sorde carentes:

Gestit in officiis semper habere piis.

Omnes *his* epulis DEUS effugat, *arcet* & hostes

A nobis; à se si scelus *arcet* homo.

87.

Tu hac ii sera.

Adæ peccatum nobis occlusit Olympum:

Atquæ *serâ* clausit celsa Theatra poli.

Hic homini, res mira! DEUS dat largiter escam:

Quâ Cœli portas *Tu* referare potes,

Cûi cœlos, Erebumquæ data est referare potestas:

Is præsens *hac* est, Numen Homoquæ simul.

Certius *baccè serâ* tibi *Tu* referabis Olympum:

Sæpè ergò capias hanc salutis opes.

88.

Ici Arethusa.

Nè jactes *Arethusa*, tui miracula fontis:

Nam DEUS ipse fit hic *fons salientis aquæ*.

Nec mihi Castalios latices oppone: nec undam,

Quam pede Gorgoneus Pegasus *icit* Equus.

Illa etenim doctis inspirat vatibus æstum:

Hæc medicam confert ast animabus opem.

Nauseat, aut si quis calet, hic bibat æger: orexin

Suscitat hæc stomacho, pellit & unda sitim:

89. Si-

89.

Sitarche Via.

Architriclinus, Homo, tibi fit DEUS atque *Sitar-*
chus :

Extruit hinc mensas, instituitque dapes.
EUCHARIS ecce tibi! frumenta *Sitania* præbet:
Quêis stomachum possis exsatiare tuum.
Cum mea flebilibus mors umbris Lumina claudet:
Obsecro, in hac adsis, CHRISTE *Sitarche*, viâ.
Hanc, precor, annonam atque *Viatica* porrige sacra:
In *via* & in patriâ sic tibi gratus ero.

90.

Heûs iði Ara!

Sin, Homo, Te pietas trahat ac Devotio: sacram
Hanc *Aram*, si vis mira videre, vide.
Arâ in eâ positis Hominum tot millia noxis
Ad læsum redeunt, & rediêre DEUM.
Hæc fulcimentum Fidei, Nutrixque piorum:
Immutat reprobos, roborat atque probos.
Heûs! hæc *Ara* salus animi lethaliter *iði*:
Omnis in hac *arâ* Numinis *ira* cadat.

91.

Avari thecis.

Quisquis *Avaritiæ* morbo, leprâvè fatiscis:
Congeris innumeras & maleficus opes.

De-

Huc properes ! sacris DEUS his tibi pharmaca
thecis

Eruit: ut Te Te sanet, *Avare* tenax !

Si sapias, oblati (morbo quia frangeris isto)

Utere: sunt animæ hæc pharmaca certa tuæ.

92.

Hac es Trivium.

Mundus hic est anceps *Trivium*, plenumque pe-
riculis :

Securum *Trivium* factus at hiccè DEUS.

Es *Trivium*, O JESU ! *trivio* hoc tutissimus ibis:

Pane sub hoc, cœli nam latet ipsa *via*.

Quisque cupis superas evadere tutus ad arces :

Ad *trivium* hoc oculos sæpè reflecte tuos.

Hoc *Trivium*, ut medium cuncti tenuère beati :

Illud enim certam monstrat ad astra viam.

93.

His vaca, iter.

Qui vis salvari, tandem cœloque beari :

His epulis dignè & ritè *vacato* sacris.

His cœli & Terræ summum latitare Monar-
cham,

Si vis æternum vivere, crede modò.

Arcana hæc Fidei nimis ast disquirere noli :

Hic sed simpliciter, credito, adesse DEUM.

P

Crede

Crede DEUM , credasquè DEO , profiterequè
corde :

Nos aliud nullum , ad sidera ducit , *iter*.

94.

Hic irâ vates.

Hic irâ in vates , fateor candesco feroci :

Tàm paradoxa loqui , dùm reminiscor eos.

Hic præsens, peperit quem virgo Hominemquè DEUM-
què :

Ut læsi fieret mollior *ira* Patris.

Hic vates fileant , tuba vana , filete Poëtæ !

Vos homines etenim fingitis esse Deos.

Sed DEUS (ut Veterum fastus calcaret inanes)

Se speciem in *Cereris* transtulit hiccè sacræ.

95.

Hiscè tua ira.

Summe Monarcha DEUS ! meruit mea vita furo-
rem ,

Hiscè agnosco , tuum : iusta sed *ira* cadat.

Pone *iram* ! meritas à me deposcere pœnas

Pro scelere innumero desine , quæso , DEUS.

Iratum dum TE meditor , cor palpitat , aret

Pallida mens, pavitant viscera, membra rigent !

Nec patinæ , nec pocla placent , fastidio mensas :

Sed cadit *ira tua* , dum fruor hiscè cibus.

96. Ab !

96.

Ab ! ter saucii.

Si caro te lædat, fera Styx si *sauciet*, atquè
Infligat Mundus Vulnera dira tibi.

Saucius ut cervus Fontanam hanc quære salutis:
Vulnera nam curat, languida corda levat.

Hic DEUS ille DEUM est: cujus quoquè *Jupiter* arcu
Saucius, in furias & sua tela ruit.

Huc properent igitur cuncti, quèis *saucia* mens est:
Saucii aquas istas *ter* bibitote, rogo.

97.

Ita es hac vir.

Est ità: *Vir* magnus latet *bac* absconditus Escà:

Est ità: namquè latet sub *Cerere baccè* DEUS.

Fruge sub *bac est* is *Vir*, qui supereminet omnes:
Quos cecinit Vatum fabula falsa DEOS.

Est is *Vir*, *vasti* cui subsunt Marmora Ponti:

Qui Terræ molem fecit, & astra poli.

Hic *Vir*, est Dominus nullâ sat voce canendus:

Gentiles cunctos anteit atquè Deos.

98.

I ! reus ac biat.

Es *reus*? austeri versatur judicis urna:

Tequè ad judicium provocat atquè citat.

In præceps Infernus *biat*, via lubrica, margo
 Angustus, languent membra, pedesquè labant,
 Blanditiæ Carnis, Mundi versutia, fraudes
 Dæmonis exagitant: EUCHARIS una salus.
 Te regat hæc, ac hæc certam dabit una salutem:
 Hanc si respueris, nulla deindè juvat.

99.

I! tua hac eris.

Sat jam potatum, satis est haustumquè veneni:
 Sat *tua, Bacche*, bibi poëla, *Venusquè tua*.
 Nectar & Ambrosiam DEUS *hac* mihi præbet in arâ:
 Sæpius *hac* Mystes exhilarabo gulam,
 Hic tantò meliora Tibi dat fercula Numen:
 Vilior es quantò cœlite, vilis Homo.
I fruere Angelicâ *hac* Escâ, quæ prostat in arâ:
 Hac Heres cœli, civis *erisquè* poli.

100.

* *Sitarchia* E. V. *

En! tibi prostat Homo, hic opulenta *Sitarchia* ve-
 rè:

Hinc EDE, VIVE, rogo, largiter atquè bibe.
 Dulcia nam nobis, hic donat edulia JESUS:
 Nos *ad delicias usquè amat* hiccè DEUS.
 Quàm cupidè has gusto! quàm dulcia nonnè falerna?
 Qualia nec *Juno* miscet honora *Jovi*.

Hinc

* Ein Proviant: Haus. * E. V. apud priscos
idem quod: Ede, Vive.

Hinc Heliconiades, rogo, vestros claudite rivos
 Nectaris; hoc Nectar dulcius amne venit.
 Qui bibit hoc Nectar, pertingit ad atria cœli:
 Nullus ubi pacis, nullus Amoris ubi.

F I N I S.

Dùm sextam hanc, *Lector Benevole*, centuriam
 absolveram, ab amico integerrimo, Religioso, admo-
 nitus fui, quod in *Strena Eucharistica* A. 1706. typis
 editâ, tria Anagrammata ex integro essent repetita, licet
 diversis versibus explicata. Si id forsan ex incuriâ,
 & citrà spem, in his contigisset, mantissam hanc adji-
 cere volui.

101.

I ! hac ei artus.

Mira cano : procul Hæretici, procul *ite* Novantes!
 Vera cano, veri vix habitura fidem.
 Panis adest, veros CHRISTI conversus in *artus*:
 Quæquè putas Vini pocula, Sanguis erunt.
 Huc *I*, qui Superûm es Servus, famulusquè fidelis:
 Hic pluit è patulo dapfilis esca polo.
Hac tua membra, *artusquè* tuos confortat Jësus:
 Hunc cole, quando *artus* Spiritus hosce regit.

102.

Hic ver satia.

Pubere versicolor quidquid *Ver* pingit ocello:
 Et quas *Veris* opes florida *Flora* parit.

P 3

Quod

Quod crocei *Cilicum* nimbi, Segetesquè Sabææ:

EUCHARIS hæc in se gaudia *Veris* habet.

Hic DEUS ipse *ver* est, mera sunt *bic* gaudia *Veris*:

Hoc *Ver* qui nescit, vivere nescit homo.

Hoc *satia* me *Vere* DEUS! nam respuo *Floræ*

Germina: at *bic* vero me satiabo DEO.

103.

Ah! vitis crea.

Langues? huccè veni! gustes has *vitis* & uvas:

Nectare & ora fluent, Mellequè labra pluent.

Sauciat hæc satians: qui vescitur, esurit: ardet,

Qui *vitem* hanc gustat; qui bibit, ille sitit.

Hæc *vitis* cœloquè potens, Terrisquè beata:

Divinum quid in hac, credito, *vite* latet.

Ab vitis Diva! extingue in me terrea cuncta:

Ah in me *vitis*, cœlica cuncta *crea*!

104.

Hic it aversa.

Hic non *aversâ* facie me respice JESU!

Sed *veritas* ad me Lumina, quæso, tua.

Hic

Hic perit, aversâ quem Jesu fronte tueris:

Cûi renuis vultus, interit ille, perit.

Fronte salutiferâ me, Jesu, redde beatum:

Nec reminiscaris crimina multa mea,

*Dum fruor his epulis, DEUS ad Te Lumina
verto:*

Tu tua non à me lumina verte DEUS.

105.

Ab! is arctè vi.

*En! DEUS hic amor est, se nobis porrigit ip-
sum:*

Fercula nunquam aliâs tam pretiosa dedit.

Hic requies me certa manet, finisque laborum:

Hic est Exilii meta, metusque mei.

*Ab! hic qui præsens arctè is mihi semper aman-
dus:*

Arctis in rebus meque juvare potest.

*Hunc cè colam, venerabor ego, vi semper ama-
bo:*

Is me nam solus salvificare potest.

106.

Thura ii esca.

Vescarum si dura premat penuria rerum:

Si tibi nec modicas det penus ulla dapes.

En! hic cœlestis, nostroque ignota palato,

Presbyteri manibus traditur esca tibi.

Hæc tibi monstrabit sanctæ compendia vitæ:

Esca brevi ad cœlos hæc quoquæ pandet iter.

Esca pronus *ei* succendito *thura* Sabæa:

Hanc *Escam* flexo devenerare genu.

107.

Ab! Te vi arcis.

Quando tuos, JESU, vultus in luce serenâ

Ab! rogo, conspiciam, & TE sine labe fruar?

Ab amo TE, cupio *vi Te*: mihi Regia namquæ

Arcis cœlestis, *Te* sine, Carcer erit.

Hinc Mundi gemmas, Adamantes atquæ Smarag-
dos:

Nil nisi quisquiliæ, & nihil esse puto,

Ipsamet & Mundus, stellis illustre theatrum:

Te sine, non *arx*, sed carceris instar erit.

108.

Cui sat biare.

Si *cui* promeritas Homo vis fors dicere laudes:

Siquæ *cui* cupias promere metra nova.

Castaliis hic pange DEO nova cantica plectris:

Hunc etenim nunquam *sat* celebrare potes.

Hic est, Tartareo sic qui obstruit ora Leoni:

Robore ut excusso, nè vel *biare* queat.

Ergò illi laudes, & cantica psallite læti:

Efficit, hic Styx quod Tu nec *biare* queas.

109. *Hêi*

109.

*Hêi jacturas!**Hêi!* si *jacturas* pateris, premerisque periculis

Multis: multiplicas dum maleficus opes.

Quid tibi profuerit totum lucrari Orbem?

Si *jacturam animæ* Tu patiare tuæ.

Huc ades! his aris JESUS tibi pharmaca rara

Porrigit: *bêi* medicas experiare manus!Nè *jacturam animæ* patiaris, Turpis Avare;

Abjice vesanas irrequietus opes.

110.

*Ab I! catervis.**I* Styx! cumquè tuis procul hinc *ab!* cede *catervis*Pluto: *caterua* Stygis sis maledicta procul!

Nam sedet hic sacrâ Supremum Numen in arâ:

Ut nobis promptam præbeat, & det opem.

I Styx, Pluto, Satan, Erebi procul *ite caterua!*Ac ad Tartareas *ite*, redite domos.Nam DEUS Angelicis circumdatus hiccè *catervis*:

Omnes Christicolæ protegit, atquè tegit.

111.

*Ita is ceu Rba. **Est *ita*: nos Homines Draco, Styx, Serpensquè mor-
mordit:

Dæmonis infecit nos maledicta lues.

P 5

Mundo

* Idem quod *Rhabarbara*.

Mundo ast infirmo Medicum DEUS ecce Salutis
 Misit : ut expellat cuncta aconita Stygis.
 Hic est qui præsens, *is ceu Rhæ* venena Draconis
 Pellit Avernalis : Virus *is* omne fugat.

112.

*Ab! Tu à Ceriis. **

Ulceribus sum plenus ego, *Ceriisque* fatisco :
 Mortiferâ sanie putrida membra tument.
 Hinc turgent tumido, fateor, mea pectora fastu :
 Atque supercilium, non nego, grande fero.
 Vertice ventoso stolidas *ab!* erigo cristas :
 Atque levem mentem gloria vana levat.
 Hos, rogo, languores, *Ceria* hæc *ab!* tollito JESU !
 Me DEUS his *Ceriis* exime, quæso, malis.

113.

Hac rei Vatis.

Nosse cupis, quæ vota *rei* sint unica *Vatis*
 O DEUS! inspiciens pectoris ima mei.
 Non cupio, sceptro, gazis Arabumvè potiri :
Hac dape, sed dignè vel semel opto frui.
 Tunc qualis, Tunc quantus ero, quàm dives habendus:
Hac dape si dignè vel semel hiccè fruar.
 Si Cibus hic pretio veniat licitandus emaci:
 Quælibet in pretium prodigus æra darem.

114.

I! Sacra rebit.

I Procul! & fragiles tibi lembos Nauta reserva :
 Hæc mihi pro navi pignora sacra manent.

EUCHA-

* *Cerion* ulceris genus.

EUCCHARIS in Mundi pelago est *oneraria Navis*:
 Cœlica quæ nobis donaque *sacra vebit*.
 Navis in immensum mea si demergitur Æquor:
 Et toto in tumulum si tegat unda Mari.
 Concedet meliora DEUS; nam remige JESU,
 Me *vehet* in mediis hæc *sacra* Navis aquis.

115.

Hac ea ruitis.

Nostri qui generis lapsum miseratus acerbum,
 Hic contra Satanam dat DEUS arma mihi.
 Armatura DEI præstans est EUCCHARIS: *bâc* nam
 Inferni *ruitis* Vos Erebi quæ canes.
Hac & eâ caditis, cunctæ *ruitisque* feroces
 Vos Orci furia, Tartareique Lupi.
Hac Escâ Stygii pessundata regna Tyranni:
 Nos peccatores hæc sed in axe locat.

116.

Ab! istâ crevit.

Quàm non in terris sum felix atque beatus?
 Me DEUS Angelicâ dum cibât haccè dape,
 Nam mea mens *istâ crevit*, virtutis amore:
Istâ in me *crevit* semper Amor quæ DEI.
 O DEUS! hic quoties mihi gaudia cœlica misces?
 Quot non *âb* JESU! hic pocula mellis habes?
 Quid sit ritè frui Te Te, dulcissime JESU!
 Expertus nisi sit, dicere nemo potest.

117. *Istic*

117.

Istic avebar.

Cymba mari dubiis jactatur sæpè procellis:
 Nescia, quò ventus ducat, & unda *vebat*.
 Haud magis est constans vitæ, quam ducimus, aura:
 Per scopulos *vebitur*, per vada cœca fluit.
 Tu Cynosura mea, & statio tutissima, Jesu!
 Ad TE ceu portum, nam *vebor* atquè feror;
 Littora jam Cœli video procul: *avebar istic*!
 Nam mea mens *isthic* expetit usquè *vebi*.

118.

Ah! vis citrea?

Huc sponsæ properate DEI! Mensamquè tenete:
 Currite Convivæ! nam DEUS ipse vocat.
 Quæ tellus Romana parit Bellaria: vestris
 Usibus apponit Ter pius Hospes, amor.
 Sed scio *poma Citri* petis, & *vis Citrea mala*:
Poma en! hic divi nunquid *amoris* habes?
 Appositas epulas gustes, *ab!* hascè suaves:
 Essequè comperies *aurea poma Citri*.

119.

Huic se atria.

Pangite dulcisonis nova Jesu carmina nervis:
Huic Incarnato clangite metra DEO!
 Psallite *Christiades* laudes, licet omnia vobis
 Sint merito tanti, Verba minora, DEI.

Hac

Hac etenim nam quisquè DEUM veneratur in arcâ;

Hinc se se pandent *Atria* magna poli.

Ergò senes, juvenes; pueri, teneræquè puellæ:

Unanimes, Jesu Cantica mille date!

120.

I hac esâ ruit.

Factus homo DEUS est, homines salvaret ut omnes;

Utquè suam nobis suppeditaret opem.

Non amor hiccè DEI stetit! at *plus* tendit is *ultrâ*:

Dum nos hic potat sanguine, Carne cibatur.

Imortalis Homo! hanc comedasquè frequentius escam:

Hac confortatus, credito, salvus eris.

EUCHARIS est etenim veluti firmissima turris:

Quâ visâ ac *esâ* Styx *ruit* atquè Satan,

121.

Huc à Te si ira.

Peccavi, tua, juste DEUS, premit *ira* nocentem:

Commota est vitiis Numinis *ira* meis,

Quid mihi TE placitum, quis TE mihi reddet amicum?

Hostia pro noxis quæ cadet æqua meis!

EUCHARIS alma mihi Numen placabile reddet:

Huc igitur venias, & venereris eam.

A Te promeritas hæc pellet Numinis *iras*:

Hostia pro vitiis hæc satis ampla tuis.

122. !!

122.

*I! tu bic æras.**Æras* annorum qui vis attingere seras:

Huc festinus eas, has capiasquè dapes.

In se nam retinent illum, qui tempora vitæ

Dispensat merito, sed sua cûiquè suo.

Hic tua vota DEO fundas animosus in aures:

Et felix vitæ tempora longa trahes.

I! dulci posthac spe plenus vive: peractisSic multis *æris*, usquè beatus eris.

123.

*I! sat Euchar.**Eucharis* alma! cui Divinum semper honorem

Cœlicolæ referunt, Pennigeriquè Chori.

Diva veni! famuliquè tui sub paupere tecto,

Pectore Diva habita. Ah *Eucharis* alma veni!Quæso veni! sine Te nil, *sat* per Te omnia possum:

Altra patent duce Te, Te sine clausa manent.

Te sine, si lacrymæ currant, sine pondere current:

Quidquid agam & *sat agam*, Te sine nil *sat* ago.

124.

Euchari ista.

Cantatum satis est: satis at celebrarier unquam.

EUCHARIS alma nequis: diffilit indè Lyra.

Te licet ipse canat Musis comitatus Apollo:

Attamèn ille tuis laudibus impar erit.

Hæc

Hæc metra pauca tamen, mihi quæ Permesside Lymphâ
 Fluxerunt: *ista* ah! EUCHARI sunt sacra,
Ista oculis dignare tuis, *Ista* EUCHARIS, oro,
 Suscipe; nam remanent *Ista* dicata TIBI.

125.

Hêi! sit rauca.

Cœterea prætereo, quæ sunt *Anagrammata* facta:

Hæc *sexcenta* modò sint satis, oro, tibi.

Plurima Principibus Vatum facienda relinquo:

Quæ strepitum nostræ non meruere Lyræ.

Hæc quoque *sacra* alios afflent *Mysteria* Vates:

Inter quos imo stat mea Musa gradu.

Ergò Lyram suspendo, cheles & barbita rumpo:

Hêi! mea Musa file, ac, es quia *rauca*, *tace!*

*
* *

Suspirium Finale

ad

JESUM EUCHARISTICUM.

Omnia quæ faciam, peragam solo auspice Jesu:

Me solus Jesus diriget atquè reget.

Si vigilem, Jesus moveat mihi solus ocellos:

Dormio? tunc Jesum somnia casta ferent.

Si cantem, solum mea lingua sonabit Jesum;

Si fileam, Jesum tunc meditabor ego.

Si studeam, doceat Jesus: si fortè precabor;

Oranti Jesus singula verba dabit.

Sin

Sin scribam, calamum solus moderetur Jēsus :
 Si recubem, Jēsus languida membra levet.
 Si spatier, comis comes esto solus Jēsus :
 Si sedeam, Jēsus claudat utrumquē latus.
 Esuries si sæva premat, me pascat Jēsus ;
 Extinguat Jēsus, me sitiente, sitim.
 Sin fors infirmer, Medicus sit solus Jēsus :
 Una mei Jēsus sit medicina mali.
 Si tandem moriar, Jēsu sinus esto sepulchrum :
 Epigraphe Jēsus, sit tumuliquē mei.
 Jēsus sola salus, Jēsus mea sola voluptas :
 Hic mihi in ore mel est, Hic & in aure melos,

ליהוה לבדו הכבוד :
 תם ונשלם :

Weinckens, Johannes,

Jubilus Eucharisticus Coelestis Sion, Seu Sexcenta Anagrammata, Ex
Programmate: Eucharistia, Eruta

Noribergae 1709

L.eleg.m. 824

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10577120-8

VD18 14769271-001